JULY 2020 | Vol. L2. No. 2 | CORONA SPECIAL

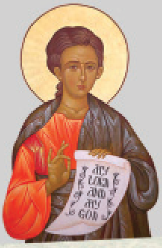

OLIVE

Faith embodied despite Social Distancing and Religious Protocols

കാഴ്ചക്കുമപ്പുറം
കാണാമറയത്ത്
കണ്ണിൽ തെളിഞ്ഞതും
നെഞ്ചിൽ വിരിഞ്ഞതും
മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചതും
"എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ"

"If you love me, give me wings
Don't be afraid if I fly"
Kye Fleming

ആശയറ്റ കാലത്ത് പ്രത്യാശയുടെ ചിറകുകളല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് നല്കാനാവുക? പ്രതീക്ഷയറ്റ അത്തരമൊരു നിമിഷത്തിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ ചിറക് നല്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് ഗുരുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം അയാൾ കണ്ടതും പിന്നെ കരഞ്ഞതും, "എന്റെ കർത്താവേ... എന്റെ ദൈവമേ..." കാണാമറയത്തെങ്കിലും ഒരു വിളിപ്പാടകലെ നിങ്ങൾക്കായ് വിങ്ങുന്ന ഒരു ഹൃദയമുണ്ടെന്നും, ആ സ്നേഹലാവണ്യത്തിലെത്തുവോളം (Symphony of Love) പ്രാണൻ അസ്വസ്ഥമാണെന്നും നിലവിളിച്ചത് വി.അഗസ്റ്റിൻ ആണ്.

നോക്കൂ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കുമപ്പുറം നിന്റെ വിശ്വാസത്തിനു ചിറക് മുളക്കുന്നത് !!! പ്രത്യാശയുടെ തൂവൽതലോടലായ് അപരനിലേക്ക് അവ വിടർന്നു വരുന്നത് !!! കല്ലറ ശൂന്യമായിരുന്നു എന്നറിയുന്ന ഒരാൾതന്നെ ഉത്ഥിതനെ അറിയുന്നതിന്റെ പൊരുൾ സരളമല്ലേ? ശൂന്യതയാണു ഇന്നുമുതൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടയാളം. (emptiness is the fertile land for God's grace) വരൂ, ഈ ശൂന്യതയിലേക്ക് നമുക്കൊന്ന് ചിറകു വിടർത്താം....

Fr Shinto Edassery CST

(Cover Page designed and explained by Fr. Shinto Edassery CST)

Fr. Xavier Olickal CST

വിളിച്ചവനോട് 'ഇതാ ഞാൻ ....' എന്ന മികവാർന്ന
പ്രത്യുത്തരവുമായി വിശുദ്ധ വഴിയേ സഞ്ചരിച്ച 70 വർഷങ്ങൾ!
അനുഗ്രഹത്തിന്റെ പൂമഴപ്പെയ്ത്തിൽ ....
വിശുദ്ധിയുടെ പാതയിൽ അനേകർക്ക് സഞ്ചരിക്കുവാൻ മാതൃകയായി ....
നന്ദി നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ
ഗുരുചരണത്തിൽ പ്രണാമം ....
പ്രാർത്ഥനയോടെ, ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയംനിറഞ്ഞ ആശംസകൾ....

MILESTONES

- Date of Birth : 02 August 1926
- Parish : St. George's Forane Church, Vazhakulam, Diocese of Kothamangalam
- Joined Little Flower Congregation : May 1947
- First Profession : 17 May 1950
- Priestly Ordination : 11 March 1957
- Novice Master at Mookkannur : 1957 - 1965,
  Chathamunda : 1982 - 1985,
  Mookkannur : 1997 - 2003.
- Superior & Parish Priest, St. Thomas Ashram, Kottoor : 1965 - 1966
- Higher Studies from Boston University, USA : 1970 -1976
- Assistant Superior General, Little Flower Congregation : 1976 -1979
- Minor Seminary Rector at Thrikkakara : 1978 - 1979
- Little Flower Major Seminary, Aluva :
  Rector & Professor : 1966 -1970, 1979 -1983,
  Professor & Spiritual Director : 1988 -1991, 2003 -2009.
- Superior General, Litle Flower Congregation : 1985 -1988
- Formation Assistant, Little Flower Congregation : 1988 -1991
- Missionary In Punjab-Rajasthan Mission : 1991 -1997

of Religious Profession

Fr. Kattackal Thomas

First Religious Profession : 17 May 1970

of Religious Profession

Fr. Kongampuzha Abraham

First Religious Profession : 17 May 1970

of Religious Profession

Fr. Pareman George

First Religious Profession : 17 May 1970

of Religious Profession

Fr. Powenkulathil Joseph

First Religious Profession : 17 May 1970

50 Years Golden Jubilee

of Religious Profession

Fr. Puthenpura Mathew

First Religious Profession : 17 May 1970

50 Years Golden Jubilee

of Religious Profession

Fr. Thottumarickal Jose Paul

First Religious Profession : 17 May 1970

Celebrating 25 Years

of Religious Profession

Fr. Edamuriyil Joby

First Religious Profession : 17 May 1995

Celebrating 25 Years

of Religious Profession

Fr. Kochuputhenpurackal Saji

First Religious Profession : 17 May 1995

CELEBRATING 25 Years of Religious Profession

Fr. Kurisunkal Parsad

First Religious Profession : 17 May 1995

CELEBRATING 25 Years of Religious Profession

Fr. Mamalassery Joby

First Religious Profession : 17 May 1995

CELEBRATING 25 Years of Religious Profession

Fr Munduplackal Paul

First Religious Profession : 17 May 1995

CELEBRATING 25 Years of Religious Profession

Fr. Muttathettu Johnson

First Religious Profession : 17 May 1995

CELEBRATING 25 Years

of Religious Profession

Fr. Thekkumkattil Benny

First Religious Profession : 17 May 1995

CELEBRATING 25 Years

of Religious Profession

Fr. Vayalil Joy

First Religious Profession : 17 May 1995

CELEBRATING 25 Years

of Religious Profession

Vettikkattu Paul

First Religious Profession : 17 May 1995

CELEBRATING 25 Years

of Religious Profession

Fr. Vizhikkipparayil Jaison

First Religious Profession : 17 May 1995

JUBILEE & FIRST PROFESSION

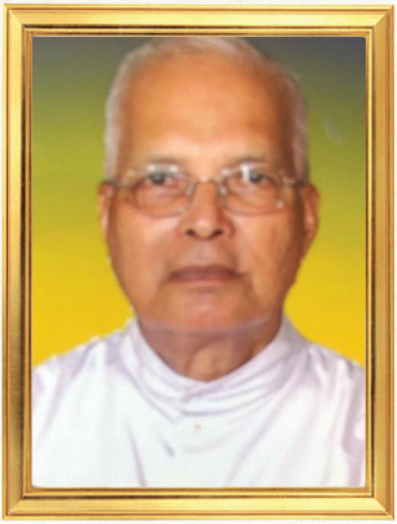

Fr. GEORGE EDAKUNNATH

Fr. George Edakunnath, a Classmate, Companion and Uncle (Mother's First Cousin) of Mar Dominic Kokkatt, was born on 30 July 1932. He hails from St. Joseph's Forane Parish, Vaikom, Archdiocese of Ernakulam-Angamaly. He joined the Apostolic School at Mookkannur in 1948 and did Fifth Form (Std. IX). He joined the First Year Minor Seminary of Little Flower Congregation in May 1951, completed Minor Seminary and Novitiate and made his First Profession on 18 May 1953 with the name Bro. Ignatius. He was sent to Papal Seminary, Kandy (Sri Lanka) for Philosophy Course. When Papal Seminary was shifted to Pune, he continued and completed his Philosophy as well as Theology studies in Pune. He was ordained Priest on 04 October 1960 together with Mar Dominic Kokkatt. When the Little Flower Institute of Philosophy and Religion, the Major Seminary of Little Flower Congregation, was inaugurated on 04 June 1962, Fr. Ignatius was appointed as the Dean of Studies. He continued to serve in the Seminary and left Little Flower Congregation in May 1964 and joined the Diocese of Chikmagalur in Karnataka. He served mainly in the Education Ministry of the Diocese. When the Diocese of Chikmagalur was bifurcated in 1989 he became a Member in the Diocese of Shimoga.

Fr. George was called for eternal reward on 08 July 2020 at 11. 30 pm and was buried at Sacred Heart Cathedral Church, Shimoga at 04.30 pm on 09 July 2020.

We are deeply indebted to Fr. George. We thank the Lord for the abundant blessings our Congregation, the Dioceses and the People of God received through Fr. George.

May his soul rest in peace.

Mar Dominic Kokkatt CST

First Bishop of the Diocese of Gorakhpur

Your abiding devotion and faithful service to the Lord has touched countless hearts and inspired so many souls.... What a blessing you are to all of us. Hearty Congratulations dear Pithaji, as you celebrate 60 Years of Priesthood.

MILESTONES

Date of Birth	: 23 Feb 1932
Parish	: St. Joseph's Forane Parish, Vaikom, Archdiocese of Ernakulam-Angamaly
First Profession	: 18 May 1953
Priestly Ordination	: 04 Oct 1960
Episcopal Ordination	: 04 Oct 1984
Professor, Little Flower Seminary, Aluva	: 1961- 62
Vocation Promoter	: 1963- 1967
Principal & Superior, SWTS, Aluva	: 1967- 1970
Rector, Vijnan Bhavan, Thrikkakara	: 1971
Mission Superior, Punjab Mission	: 1973 - 1978
Assistant Secretary, CBCI, New Delhi	: 1978 - 1982
Assistant Superior General and First Councillor	: 1982- 1984
First Bishop, Diocese of Gorakhpur	: 1984 - 2006
Founder, Little Sisters of St. Therese (LST)	: 30 June 1988

"I have called you Friends"

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

1. എഡിറ്റോറിയൽ
2. Superior General's Message
3. Generalate News
4. News from Mission in Africa
5. Aluva Tidings
6. St. Joseph's Province
7. St. Thomas Province
8. Khrist Jyothi Province
9. Little Flower Province
10. News from Ghana
11. വിശ്വാസത്തിന്റെ ചഞ്ചലചിത്തത....
12. മൺപാത്രത്തിലെ നിധി
13. Report of Covid Activities
14. Circular Letter of Superior General
15. List of Decons for your prayers
16. List of Candidates in Minor Seminaris & Novitiates
17. Corona Special Corner
18. Days to Remember

ഒലിവ്

News Bulletin
Little Flower Congregation

Vol. L2 No. 2 July 2020

Patron : Superior General

Editorial Board :

Fr. Francis Kilivallickal CST
Fr. Baiju Kannampilly CST
Fr. James Purathail CST
Fr. Jojo Varakukalayil CST
Fr. Joseph Munduparambil CST

Phone: 9495137199

Web : www.cstfathersindia.com

E-mail:
lfcongregation@gmail.com
olivecstfathers@gmail.com

Published from:
Little Flower Generalate
Thrikkakara P.O.
Kochi - 682021.

Printed at:
Little Flower Printing Press
Thrikkakara P.O.
Phone : 0484-2988453
email:lfthrikkakara@gmail.com

(For private circulation only)

എഡിറ്റോറിയൽ

സമാഗതമാകുന്ന നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പിതാവായ മാർ ത്തോമാശ്ലീഹായുടെ ദുഃഖ്റാനതിരുനാളിന്റെ മംഗളങ്ങൾ പ്രാർത്ഥ നാപൂർവ്വം ആശംസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിനാൽ തീർത്തും കുറവല്ലാത്തവിധം സ്നേഹിക്കുകയും സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ പിതാവായ തോമാശ്ലീഹായ്ക്ക് തന്റെ ഗുരുവും നാഥനുമായ മിശിഹാ അരുളിയ അന്ത്യസന്ദേശം - നീ എന്നെ കണ്ടതുകൊണ്ട് വിശ്വസിച്ചു; എന്നാൽ കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്ന വർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. *(John 20/29).* സുവിശേഷഭാഗ്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കർത്താവീശോതമ്പുരാൻ തന്റെ ഉത്ഥാനാനന്തരം നൽകിയ ഭാഗ്യ ങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നത്. ഉത്ഥിതന്റെ സാന്നിധ്യം അമൂർത്തതയിലേക്ക് എത്തിപ്പെ ടുന്നു എന്നും ഉത്ഥാനാനന്തര ശിഷ്യസമൂഹം ഭാഗ്യമുള്ളവരായി തീരുക അവിടുത്തെ നഗ്നനേത്രങ്ങളാൽ കാണുന്നതിലും, ഇന്ദ്രി യാനുഭൂതിയിൽ നിമഗ്നരാകുന്നതിലും അല്ല; മറിച്ച് അവിടുന്നി ലുള്ള സവിശേഷാത്മകമായ അനുഭവപരമായ വിശ്വാസത്തിലാണ് എന്നാണ്. കേവലം ഇന്ദ്രിയപരമായ അറിവിനും അനുഭവത്തിനും അതീതമായ അസ്ഥിത്വത്തിലേക്ക് ഉത്ഥിതനായ മിശിഹാ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പിതാവായ മാർത്തോമാശ്ലീഹായിലൂടെ ക്ഷണി ക്കുന്നു. കർത്താവും ദൈവവുമായി ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയാൻ നമ്മെയും തോമാശ്ലീഹാ ഈ കൊറോണാകാലത്ത് ക്ഷണിക്കുന്നു

വിശ്വാസം യുക്തിഭദ്രമാണോ? വിശ്വാസത്തിന്റെ ആധാരം എന്താണ്? വിശ്വസിക്കുന്നതിലെ യുക്തിഭദ്രത എത്രമാത്രം യാഥാർത്ഥ്യം നൽകുന്നതാണ് എന്നിവയെല്ലാം നമ്മെ ഒരുപക്ഷേ വിശുദ്ധ ബലികളും, വിശുദ്ധ കൂദാശകളും ദേവാലയ കേന്ദ്രീ കൃതമായ ആരാധനയും, തിരുനാളുകളും എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട ഈ കൊറോണാകാലത്തിനെ അസ്വസ്ഥമാക്കുന്നതാണ്. വിശ്വാസം യു ക്തിയുടെകൂടെ ആമന്ത്രണം ആണ്. ദൈവീകരഹസ്യങ്ങളെ യുക്തി യില്ലാതെ വിശ്വസിക്കാൻ സാധ്യമാണോ? വിശ്വാസം എന്നത്

യുക്തിയില്ലാത്ത ജീവികളിൽ സാധ്യമാണോ എന്നത് ഒരു ചോദ്യം തന്നെയാണ്, മനസ്സിലാക്കുക എന്നത് വിശ്വാസത്തിലെ യുക്തിസാന്നിധ്യത്തിന്റെ ഒരുതലം തന്നെയാണ്. ആയതിനാൽ അയുക്തിപരമായി അല്ലാ മറിച്ച് ദൈവദാനമായ യുക്തിയുടെ സഹായത്താലും കൂടിയാണ് നാം ദൈവീകരഹസ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുക. കൊറോണാകാലത്ത് യുക്തിയും വിശ്വാസവും നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു (*St. John Paul II, Faith and Reason*).

നിരീശ്വരവാദികളിൽ ചിലരെങ്കിലും കൊറോണാകാലത്തെ അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആരാധനാലയങ്ങളെയും ദൈവാരാധനയെയും പൂജാർപ്പണങ്ങളുടെയും എല്ലാം അഭാവം ദൈവീകശക്തിയുടെ അഭാവമായ ദൈവനിരാസനത്തിന് കാരണമായി നോക്കികാണുന്നു. ദൈവം കൊറോണാകാലത്ത് എവിടെ? ദൈവത്തെകൊണ്ട് മനുഷ്യന് ഏറ്റവും ആവശ്യമുള്ള ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവം മനുഷ്യന്റെ നൊമ്പരങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ല; അവിടുന്ന് അശക്തനായിരിക്കുന്നു എന്നെല്ലാമുള്ള ദൈവാക്ഷേപങ്ങൾ ഉയരുന്നതായി കേൾക്കാം. നവമാധ്യമങ്ങളിലെ ചർച്ചകളിൽ പലതും ദൈവനിരാസത്തിന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിലിന്റെ ഇടങ്ങളായി മാറുന്നു (*John Lenox, Where is the God in a Corona Virus World?*).

വിശ്വാസമെന്നത് ഒരു അന്ധമായ എടുത്തുചാട്ടമാണെന്നും അത് റിസ്കാണെന്നും - കാണപ്പെടാത്ത ഒന്നിലേക്കുള്ള ഒരുവന്റെ/ഒരുവളുടെ സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണമാണെന്നും ഡാനിഷ് തത്വചിന്തകനായ സ്വരൻ കീർക്കഗേദ് *(Soren Kierkegaard, Fear and Trembling)* പറയുന്നു. വസ്തുതാപരമായി ഉറപ്പിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കുള്ള ഒരുവന്റെ ആത്മനിയന്താപരമായ സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണമാണ് വിശ്വാസം. ഇവിടെ യുക്തികേന്ദ്രമായുള്ള ഒരു അന്വേഷണമല്ല; എന്നാൽ യുക്തിരാഹിത്യവുമല്ല. വിശ്വാസം എന്നത് ഒരുവന്റെ ആത്മസത്തയുടെ നിശ്വസനം ആണ്. ദൈവാലയങ്ങളിലെ ബലികളും, പ്രാർത്ഥനകളും എല്ലാം മുടക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലും ഏതൊരുവനും/ഏതൊരുവൾക്കും ആത്മനിഷ്ഠാപരമായി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ആത്മസത്തയുടെ സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണമായി വിശ്വാസജീവിതത്തെ കാണാം. ഇവിടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ മതാത്മകതയെ അതിലംഘിക്കുന്ന ആത്മീയതയുടെ അതി

ജീവനത്തെ കാണാൻ സാധിക്കും. മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആരാധന സ്തുതിപ്രകരണങ്ങളെയും, ബലിയർപ്പ ണങ്ങളെയും എല്ലാം ഈ ആത്മീയതയുടെ അതിജീവനത്തിന്റെ പ്രകടനമായി വേണം നോക്കികാണുവാൻ. ഉത്തരാധുനിക ദൈവ ചിന്തയിൽ – (ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യനു ചിന്ത സാധ്യമോ) ദൈ വത്തെയോ, ദൈവീകരഹസ്യങ്ങളെയോ മനുഷ്യസംസാരത്തി ലേക്കും യുക്തിതലത്തിലേക്കും ഒതുക്കിനിറുത്താൻ സാധിക്കില്ലാ എന്ന് ഷാക്ക് ദെറീദ, റിച്ചാർഡ് കെറനി പോലുള്ള ചിന്തകർ വാദി ക്കുന്നു *(Jacques Derrida, Acts of Religion, Richard Kearney The God who may be there)*. ഇവിടെ ദൈവനിരാസനം അല്ലാ മറിച്ച് യുക്തിക്കതീ തമായി ചിന്തകർ സമർത്ഥിക്കുന്ന ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ നൂതനത ലങ്ങളെ നമുക്ക് സാകൂതം നോക്കിക്കാണുവാൻ സാധിക്കും. അനു ഭവകേന്ദ്രീകൃതമായ, ആത്മനിഷ്ഠപരമായ ദൈവാനുഭവത്തെ മതാ ത്മകതയുടെ ബാഹ്യമോടികൾക്കതീതമായി തേടുവാൻ കോവിഡ് കാലം നമ്മെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതായി കാണാം. കാണപ്പെടുന്നതിലും ഇന്ദ്രീയപരമായ അനുഭവങ്ങൾക്കും അതീതമായി കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ *John/20:29* എന്ന് ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷഭാഗ്യത്തിലേക്കാണ് കൊറോണക്കാ ലത്ത് ആഘോഷിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പിതാവായ മാർ ത്തോമാശ്ലീഹായുടെ ദുഃഖ്റാനത്തിരുനാൾ നമ്മെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. ഇതുവരെ മനുഷ്യകുലം ജീവിച്ച മാനുഷീകതയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ നവമാനവീകതയിലേക്കും മതാത്മകതക്ക തീതമായ ആത്മീയതയിലേക്കും ഈ ദുഃഖ്റാനത്തിരുനാൾ നമ്മെ ഉണർത്തട്ടെ.

പരിശുദ്ധപിതാവ് ഫ്രാൻസീസ് പാപ്പ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. *Those who pray lead peaceful lives!" (Pope Francis , Happiness in this Life)*. നമ്മു ക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരാകാം. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ ലോകത്തി ന്റെയും മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ സർവ്വജീവജാലങ്ങളുടെയും സമാധാ നത്തിന് നിദാനമായി ഭവിക്കട്ടെ.

ദുഃഖ്റാനത്തിരുനാൾ ആശംസകൾ ! ◆

SUPERIOR GENERAL'S MESSAGE

AMBASSADORS OF A MISSIONARY CHURCH

Pope Francis decided to include a year of mission in the training curriculum of the diplomatic staff of the Holy See. Pope Francis' decision to include a year spent in mission territory in the training curriculum of diplomatic Nunciature personnel comes just a few months after the announcement made by the Pope himself in the concluding speech of the Synod for the Amazon. This announcement now becomes reality for new students of the Pontifical Ecclesiastical Academy in the academic year 2020-2021.

First, it is interesting to note the context in which this project was first announced: the need for, and difficulty in finding, priests for the missions. The Pope had quoted the negative response one sometimes receives: "No, I am not suitable for this". "Well," commented the Pope, "this must be reformed... Young religious have a great vocation and it is necessary to train them in apostolic zeal to go to the peripheries". Immediately afterwards, Pope Francis spoke of future diplomats, hinting at a "suggestion" he had received: "In the curriculum of the diplomatic service of the Holy See, young priests should spend at least a year in missionary territory. Not doing an internship in the Nunciature as they do now; this is very useful, but simply in the service of a bishop in a place of mission".

Now this proposal becomes concrete. In his letter to the President of the Pontifical Ecclesiastical Academy, the Pope writes: "I am convinced that such an experience will be useful for all the young men preparing for or beginning priestly service …" The commitment of future Apostolic Nuncios will serve as an example, so that other priests will accept the invitation to spend time in mission.

A fundamental piece of the curriculum now becomes the year dedicated to missionary service in the field, far from home, getting one's hands dirty in pastoral work, in the frontier Churches. A year of change, of fatigue, of new experiences, which will allow a better and deeper understanding of the reality of the Church, of her problems and difficulties, but also of her hopes and the comforting beauty of her daily life.

Once again, Pope Francis reminds us that the whole Church - diplomatic service included - is either missionary or she is not. She either evangelizes or she is not Church. "If the Church is not on the move, she decays, she becomes something else". Pope Francis says: "Mission is not a tried and tested company plan. Neither is it a public spectacle organized to flaunt how many people are associated with it, thanks to our marketing. The Holy Spirit works as He wills, when He wills and where He wills". "Mission's mysterious fruitfulness does not consist in our intentions, in our methods, in our impulses and in our initiatives, but rests precisely in this 'vertigo': the 'vertigo' we perceive when we hear Jesus' words: "Without me you can do nothing" (John-15:5).

The strategic change which our Pope implemented is an eye-opener for all the Priests and Seminarians of our Congregation. Very Rev. Fr. Basilius, our Founder, visualized and nurtured the Congregation fundamentally as a Missionary Congregation. He undertook visits to the Mission areas in his very advanced age and urged our Priests to go to the Mission. He started first with services to the Migrants in and around Sreekantapuram, since 1958 when there were only six Priests ordained in the Congregation. Later he took initiatives to send our Priests to the Archdiocese of Bhopal in 1969, to the Diocese of Varanasi in 1970 and to the Diocese of Jallandhar in 1973. Our Pioneer Priests went to the Mission and peripheries with great zeal,

commitment and hard work as their capital to invest in the People of God.

Over a period of time our Congregation made commendable progress in serving the marginalized at the peripheries and Missions. At the same time, I would like to draw your kind attention, particularly of the young Priests and Seminarians under formation of our Congregation that our missionary zeal is to be doubled and reinforced. More and more youngsters should venture to move from the comfort zones to more challenging fields in the peripheries and frontiers. All our Provinces and Provincial Administration Teams are taking keen interest to promote our Missions. I feel that our youngsters should back up these efforts and get involved in a deeper way.

We started the new Academic Year, though in a different mode of learning due to the Covid 19 pandemic which necessitates the use of distant learning, on-line learning, e-learning etc which are more combative with the fourth and fifth generation of Education methodologies. Our Formation is oriented to prepare committed, balanced and capable Priests who can go to the peripheries and frontiers as great Missionaries and be Ambassadors of a Missionary Church. More and more youngsters should volunteer to be at the frontiers, to be with the most vulnerable sections, and the neediest ones. They should be ready to serve the Missions in the peripheries and frontiers, even risking their lives. We have to live with Corona and adjust ourselves with the new situations which the pandemic has brought to the world by force without our consent. Corona and the pandemic teach us that life is very shorter, more fragile and mostly unpredictable. Before we depart from this world, let us do something better, useful and meaningful to create a new world where everyone is loved and cared. We shall firmly believe that *another world is possible*. Let the Formation days equip

each Seminarian with a focus on the frontier Missions and let the young Priests step forward with an unrelenting courage and persevering spirit to be Ambassadors of the Missionary Church.

We very cordially welcome all the First Year Minor Seminarians, who very courageously chose to be with us, to become great Missionaries. We wish all the Best for the Seminarians who are in different stages of Formation. We recommend the thirteen Deacons of this year for your special prayers. May this Academic Year be very fruitful with abundant blessings of the Lord to meet the purposes of the Formation. May the Corona experiences re-focus on our Mission priorities and re-dedicate ourselves to the services of the people of God.

With warm regards,

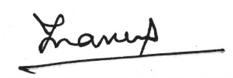

Fr. Francis Kilivallickal CST
Superior General.

N.B: All the out-station programmes and Canonical Visitations scheduled to be held in June to September 2020 stand cancelled due to the Covid 19 and Lockdown restrictions.

◆

GENERALATE NEWS

Prayers to overcome Covid 19 Crisis:

On 27 March the whole world prayed for an hour from 10.30 pm to 11.30 pm, spiritually joining in the Special *Urbi et Orbi* Blessing by Pope Francis at St. Peter's Square, Rome for the whole world under the threat of Covid 19. The Fathers in the Generalate participated in the holy hour in the chapel.

Cardinal Oswald Gracias, the President of CBCI had made an appeal to conduct a Prayer Service all over India at 12 noon on Easter Sunday, 12 April 2020 specially dedicated to the Departments of Governments, Health Service Providers, Volunteers and the People affected by Covid 19, all over the world. We conducted the Prayer Service in the Generalate Chapel from 12.00 noon to 01.00 pm and prayed for all affected by Covid -19 and for God's intervention to contain the pandemic.

On 19 April Divine Mercy Sunday we conducted Divine Mercy Rosary at the Generalate Chapel at 03.00 pm, praying for all the countries and the people suffering from Covid 19 and Lockdown.

The Generalate Community conducted Adoration and Special Prayer Service on 31 May 2020 from 12.00 Noon to 01.00 pm in solidarity with the Universal Church and prayed for protection from God against Covid - 19 and its rapid spread.

On 19 June evening, on the Feast of the Most Sacred Heart of Jesus, we had Monthly Recollection and Special Adoration. Fr. Joseph Erambil guided us with his thought provoking Reflection and administration of the Sacrament of Reconciliation. Fathers from Little Flower Seminary, Aluva; Khrist Jyoti Mission House, Mudickal and POC, Palarivattam joined us for the Recollection.

We have everyday Adoration and special prayers in the morning to overcome the Covid 19 Crisis. We have added special intention and prayers during Holy Mass and Remsa.

Special Guests and Regent took further Steps:

Fr. Jossy Puthuparambil, Priest from the Diocese of Idukki, who was doing his MSW Studies at Rajagiri College of Social Sciences, Kalamasery was with us for one year at Generalate. After completing his course and Examinations he went back to the Diocese as the Vicar of the church at Pandippara.

Fr. Sebastian Kallarackal was staying with us at the Generalate since March 2020 for studying German language at Goethe Institute; Ernakulam went to St. Joseph's Provincial House, Aluva as the Secretary to the Provincial Superior. He could attend only a few regular classes from the Generalate due to the Covid 19 and Lockdown.

On 11 May Bro. Sachin Cheppukalayil, Regent at Little Flower Generalate, Thrikkakara, renewed Religious Vows together with other Seminarians and received Cassock during the Holy Mass. Completing his Regency he has gone to Little Flower Ashram, Labbakkada to pursue B. Ed Studies at JPM College. We welcomed Bro. Robin Cheradiputhenpurayil as the new Regent.

Fr. Jose Thamarakattu, who was doing his MA Malayalam Studies at U. C. College, Aluva and helping at Basilius Boys Home for the past two years, has completed his Course. After the University Examinations he will go to Lisieux Ashram, Velur, Thrissur as the Econome.

Covid 19 and Lockdown prevented us very badly from Event Management !

◆

CORONA QUOTES

Ultimately, the greatest lesson that COVID-19 can teach humanity is that we are all in this together.

- Kiran Mazumdar-Shaw, Biocon

NEWS FROM MISSION IN AFRICA

SAHIHI YA MUNGU (SIGNATURE OF GOD)

Dear Fathers and Brothers in Jesus Christ,

Greetings from Little Flower Mission, Africa!

By the grace of God Almighty we are all doing great and keeping fine especially in this difficult situation of Corona. Really it was a delicate and potentially devastating situation. But by God's protection and care, we can say that Africa is doing much better especially Tanzania. In Kenya only Nairobi is affected badly. Our mission areas and our Fathers are all safe and sound. We would like to thank all the Superiors and Fathers for your frequent enquiry about our situation over here and for your prayer and care.

We were not having any special programs during this period because of Corona. There is complete lockdown in Kenya and Churches are all closed. So no public services are possible there. In Tanzania there is no lockdown as such. Even though there is no lockdown unnecessary public gatherings were banned. Schools were not functioning. So we were not having any major events during this period. But with some restrictions and enough precautions we were having liturgical and sacramental celebrations as usual.

During this period God allowed us to do two major project works.

1. **A New Mission in the Diocese of Iringa, Tanzania**

Iringa is a hill station situated in between Dar Es Salaam and Songea. The distance between Dar Es Salaam and Songea is 1100 KM. So we were searching for a place in between. After fruitful discussion and enough consultation with the Superiors and Bishop of the Diocese of Iringa we have signed the contract

with the Diocese to take up a Parish in the Diocese of Iringa. So we are taking up the All Saints Parish, Mtandika along with its 9 sub stations in the month of September. Two of our Fathers – Philip Kallamplackal and Babychan Tholanical – will reach the Parish in the first week of August for one month induction.

2. Water Project at Songea

Through Fr. John Kadaliyil we have got some money from Mr. George P. Padavil, a benefactor from Kerala who is working in America, for a water project at Songea. As per the project we are able to supply drinking water to the nearby Village, the Village Government School, and the Convent which is near to our Ashram and Parish. We will also make use of this water for cultivation and animal husbandry in our Ashram land. The construction is almost finishing. Thanks a lot Fr. John Kadaliyil and Mr. George Padavil.

◆

CORONA QUOTES

In the fight to end this crisis, we truly can't afford to lose anyone behind. - Priyanka Chopra Jonas

Social distancing is an important response to the pandemic, but we need to ensure that it does not become social isolation or alienation, particularly for the vulnerable groups of our society. - Bharti Gitay, Mpower

There is nothing short term about this crisis. Even in Beijing and Shanghai, it has taken three months for people to come back on the streets.

- Gautam Chhugani, Bernstein

ALUVA TIDINGS

A Unique Easter Celebration…

Easter heralds a message of “hope”. Since whole world is gripping with the worst hit pandemic COVID-19, 2020 Easter became a novel celebration without the presence of the faithful. The celebrations were confined into a community Mass in a ‘closed church’. Let this Easter empower us to resurrect over the pandemic with the hope imparted by Christ.

Two new Badminton courts

Adding more vigor and thrill to the games two badminton courts are newly constructed in front of the academic block. This will definitely enhance extracurricular activities of the Seminarians. We acknowledge dear Fathers for providing such constructive opportunities.

Graduation Ceremony - Academic Harvest 2020

‘As you sow, so you reap! Three years of cultivation was finally ready for the harvest. May 12 witnessed the convocation of dear Third Year Philosophy Students. The function was a very short one taking into account the pandemic situation. Dr Jojo Varakukalayil CST, President of the Little Flower Institute welcomed the gathering and the function was chaired by Dr Francis Kilivallickal CST, Superior General of Little Flower Congregation. Fr. Tomy Alumkalkarot CST, Provincial Superior of SJ Province, and Dr Saji Nellikunnel CST, Rector Little Flower Seminary, felicitated the graduating Seminarians. The certificates were given away to graduating students by Superior General. Fr Francis Chittinappilly CST, the Dean of Studies, congratulated the passing out students for their unfailing commitment. The presence of Fr. Abin Orathel CST, the Batchmate of late Bro. Justin Poonely spoke on the sense and purpose of the JJ Foundation Award. Congrats to dear Bro.

Ashin Gopuran for the JJ Foundation Award; he secured First Rank for Philosophy. Bro Sam shared his memories for the year lived at LFS and LIPAR and Bro Bony Venatt CST proposed vote of thanks!

May at odds..

Usually every year the month of May leaves us with joyful memories of the celebration of Vestition, Renewal of Vows and Minor Orders. But this year everything was put aside by the covid-19. Thus, made May at odds. But few of our brothers from LF Province renewed their Vows and Bro. Sachin Cheppukalayil received Cassock on May 12 from Fr Rector, Saji Nellikunnel CST.

Laudable services!!

The absence of anything affects the entire dynamism. The flourishing happens in the fullness. To make the smooth running of the Seminary, third year brothers from LF, KJ, SJ extended their generous service to the Seminary for few weeks. Later on, three brothers from SJ Province rendered their selfless service to the Seminary. Kudos to all brothers for your valuable services!

◆

CORONA THOUGHTS

The corona virus outbreak has posed serious challenges to India's healthcare community, but responses from affordable ventilators to interactive apps are emerging. Companies are reinventing themselves to survive and even thrive, as new opportunities open up in online education, entertainment and collaboration.

ST. JOSEPH'S PROVINCE

1. **ജനറാളച്ചന്റെ കാനോനിക വിസീത്ത**
ഫെബ്രു.9 ന് പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഹൗസിൽ ബഹു. ജനറാളച്ചൻ കാനോനിക സന്ദർശനം ആരംഭിച്ചു.
2. **വല്ല്യച്ചന്റെ സ്മരണകളിലൂടെ**
നമ്മുടെ സഭാസ്ഥാപകനായ പെ. ബഹു. ബസീലിയൂസച്ചന്റെ 129-ാം ജന്മദിനവും ബസീലിയൂസ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ 7-ാം വാർഷികവും ബേസിൽ ഭവനിൽ വച്ച് സംയുക്തമായി കൊണ്ടാടി. പ്രൊഫ. ജോസ് പപ്പുവിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന യോഗം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത് എറണാകുളം അങ്കമാലി അതിരൂപത മെത്രാപ്പോലീത്തൻ വികാരി അഭിവന്ദ്യ മാർ ആന്റണി കരിയിൽ പിതാവാണ്. യോഗത്തിൽ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ ഫാ. ഫ്രാൻസീസ് കിളിവള്ളിക്കൽ, പ്രൊവിൻഷ്യൽ സുപ്പീരിയർ ഫാ. ടോമി ആലുങ്കൽ കരോട്ട്, മുൻ എം.എൽ.എ ശ്രീ. പി.ജെ. ജോയി, ഇടവക വികാരി ഫാ. ജോസ് ഇടശ്ശേരി, പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റ് ശ്രീമതി ഇന്ദിരാ രാധാകൃഷ്ണൻ, വാർഡ്മെമ്പർ ശ്രീമതി മോളി വിൻസെന്റ് തുടങ്ങിയവർ പ്രസംഗിച്ചു. യോഗത്തോടനുബന്ധിച്ച് സംസ്ഥാനത്തെ മികച്ച മത്സ്യകർഷകൻ ശ്രീ. കെ. എസ്. പോളച്ചനെ അവാർഡ് നൽകി ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം മറ്റു മത്സ്യ കർഷകരെയും ആദരിച്ചു.
3. **ജനറാളച്ചന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വൈദീക സമ്മേളനം**
ഫെബ്രുവരി 22 ന് നമ്മുടെ പ്രൊവിൻസിന്റെ ഈ വർഷത്തെ ഒന്നാം വൈദീക സമ്മേളനം ജനറാളച്ചന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടു.
4. **അവധിക്കാല വിശേഷങ്ങൾ**
അവധിക്കെത്തിയിരിക്കുന്ന ബ്രദേഴ്സിന് മാർച്ച് - ഏപ്രിൽ മാസങ്ങളിലായി ഇംഗ്ലീഷ്, ജർമ്മൻ ഭാഷാ പരിശീലന ക്ലാസുകൾ നടത്തപ്പെട്ടു. കൊറോണയെ പ്രതി ലോകം മുഴുവൻ ഭീതിയിലാഴ്ന്നിരിക്കുമ്പോൾ ലോകം മുഴുവനും വേണ്ടി പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനാ ശുശ്രൂഷകൾ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഹൗസിൽ നടത്തപ്പെട്ടു.

5. **സന്യാസ വഴികളിലൂടെ**

മെയ് 11, 12, 13 തീയതികളിൽ നിത്യവ്രത, വ്രതനവീകരണധ്യാനം പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഹൗസിൽ ജോസഫ് മുണ്ടോളിക്കലച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. മെയ് 14 ന് ബ്രദേഴ്സിന്റെ നിത്യവ്രതവും, വ്രതനവീകരണവും പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഹൗസിൽ വച്ച് നടത്തപ്പെട്ടു. മെയ് 16-ാം തീയതി നമ്മുടെ പ്രൊവിൻസിന്റെ 11 പേർ നവസന്ന്യാസത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. മെയ് 17 ന് മൂക്കന്നൂർ നവസന്ന്യാസഭവനത്തിൽ വച്ച് 18 പേർ (12 പേർ സെന്റ് ജോസഫ്സ്, 6 പേർ സെന്റ് തോമസ്) ആദ്യവ്രത വാഗ്ദാനം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

6. **ശിലാസ്ഥാപനം**

ജൂൺ 8 ന് പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഹൗസിനോടനുബന്ധമായി പണിയുന്ന പുതിയ ഊട്ടുമുറിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം പ്രൊവിൻഷ്യാളച്ചൻ നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി. പണികൾ ദ്രുതഗതിയിൽ മുന്നോട്ടു പൊയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

7. **വൈദീക സമ്മേളനം**

ജൂൺ 25 ന് പ്രൊവിൻസിന്റെ ഈ വർഷത്തെ രണ്ടാം വൈദീക പൊതുസമ്മേളനം ജനറാളച്ചന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടു.

8. **സോഷ്യൽ എക്സ്പോഷറും ഇംഗ്ലീഷ് പഠനവും**

നമ്മുടെ പ്രൊവിൻസിന്റെ ആദ്യവ്രതവാഗ്ദാനം ചെയ്ത സഹോദരങ്ങൾ ജൂൺ 2 മുതൽ 22 വരെ പൂവത്തോട് ആശ്രമത്തിൽ വച്ച് ഫ്രാൻസിസ് ചിറ്റിനപ്പിള്ളിയച്ചന്റേയും റെന്നി പരുത്തിക്കാട്ടിലച്ചന്റെയും ഷിജോ അമയനാനിക്കലച്ചന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ പഠന ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന് ജൂൺ 22 മുതൽ 28 വരെ ബഹു. പ്രൊവിൻഷ്യളച്ചന്റെയും ജയ്മോനച്ചന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ നാടുകാണി കപ്പൂച്ചിൻ ആശ്രമത്തിൽ വച്ച് സോഷ്യൽ എക്സ്പോഷറിനായ് പോവുകയും കപ്പൂച്ചിൻ വൈദികരുടെയും മറ്റ് പ്രശസ്ത വ്യക്തികളുടേയും വിവിധ ക്ലാസ്സുകളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

◆

ST. THOMAS PROVINCE

1. Death anniversary of Fr. Mathew Chakkalayil was commemorated in each ashram. Due to Covid-19, we could not assemble at Kottoor on 15 April, 2020.

2. Our dear Fr. Augustine Alackal was called for his eternal reward on 17 May, 2020, on the 54th anniversary day of his first religious profession. He was admitted at Nirmala Hospital Marykunnu. More than six weeks he was there. His body was brought to the Provincial House. The first three stages of funeral was conducted at Provincial House, Chelavoor by Fr. Provincial Superior. His body was taken to St. Thomas Ashram Kotoor. The final rite was conducted by Mar George Njaralakkatt, Archbishop of Thalassery.

3. Perpetual Profession of Bros. Joyal Panachipuram (Chelavoor), Robin Chennattu (Kaithapoyil) and Shebin Panthackal (Pettikkal) took place on 12 May, 2020. On the same day Bros. Ananthu Villidumpara, Jestin Peedikayil, Shibin Mundackal, Jins Mathalikunnel, Abin Madassery, Ajith Kochuvelikakath, Sachin Cheppukalayil, Santo Akkara and Nikhil Ikkarottuparambil received religious habit. All the brothers renewed their Vows in our Ashrams or in their home Parishes. The Provincial Superior authorized the concerned Superiors or Parish Priests to receive their Vows. Congratulations dear Brothers.

4. First Profession of Bros. George Aerimattom, Sherin Kammattithara, Jestin Kodimarathummottil, Amal Koiparambil, Anto Muthukattil and Jills Puthuparambilkunnel took place at Mookkannur on 17 May, 2020. Fr. Joby Edamuriyil, the Provincial Superior received their Vows. Their parents could not participate in the function due to lockdown restrictions. The newly professed Brothers came to Provincial House on the following day and left for holidays.

5. Our dear loving Frs. Joseph Powamkulathil and Thomas Kattackal completed 50 years of their religious profession.

Frs. Joby Edamuriyil, Johnson Muttathettu and Prasad Kurisunkal celebrated the Silver Jubilee of their first profession. Due to Covid-19 all the jubiliarians could not assemble in our Provincial House. Fr. Joby Edamuriyil and Fr. Joseph Powamkulathil celebrated the jubilee at Provincial House in a simple way. There was Holy Mass and agape on May 12.

6. This year the following Brothers begin their Theology

   1) Libin Kalapurackal – St. Thomas Apostolic Seminary, Vadavathoor
   2) Jestin Peedikayil – St. Thomas Apostolic Seminary, Vadavathoor
   3) Ajith Kochuvelikkakath–St. Joseph's Pontifical Seminary, Mangalapuzha
   4) Jins Mathalikunnel – St. Joseph's Pontifical Seminary, Mangalapuzha
   5) Abin Madassery – Ruhalaya Seminary, Ujjain
   6) Shibin Mundackal – Ruhalaya Seminary, Ujjain
   7) Ananthu Villidumpara – Good Shepherd Major Seminary Kunnoth

The following Brothers are sent for Higher studies:

   1) Santo Akkara – M.Ph.
   2) Sachin Cheppukalayil – B.Ed.
   3) Nikhil Ikkarottuparambil – Fine Arts

The Major Seminaries (Mangalapuzha, Vadavathoor, Kunnoth, Khristhu Jyothi, Bangalore) will be reopened only in July or later. Our Theologians stay at our Provincial House and attend on-line classes.

7. The newly professed and second year students of Philosophy are at Kaithapoyil for an intensive training programme and Fr. Jaison Enchathanath is their Animator. The present third year philosophers stay at St. Thomas Ashram Kottoor. Fr. Tom Pazheparambil is their Animator.

Little Flower Seminary, Aluva reopens only in the month of July.

8. Fr. Thomas Ottalankal was admitted on 01 May, 2020 at Meitra Hospital, Kozhikode due to a fatal fall, and later he was admitted at Nirmala Hospital. For few days he was in I C U and now is shifted to Provincial House. His health condition is not satisfactory. Kindly continue to pray for him.

9. Frs. Provincial Superior, Johnson Varakaparambil, Binu Paimpillil and George Nelluvelil visited our Ashrams at Kannikalam, Kottoor and Samiritan Home and evaluated the works in progress

10. This year also we decided to send our Novices to Little Flower Novitiate House Mookkannur. The present situation of Little Flower Novitiate at Chathamunda is not favorable. Due to Covid 19 lockdown restrictions, the Novices could not be admitted to Novitiate on 16 May. According to the direction and exemption given by the Superior General, the Novices were admitted on18 May, 2020 at Little Flower Seminary, Irikkur. After completing their +2 exam, the Novices were shifted to Little Flower Novitiate House, Mookkannur on 30 May, 2020. The present Novices are;

11. As part of the Silver Jubilee Celebrations of our Province we have helped 34 families to build their houses partially or fully. The blessing of the 25 houses was officiated by Mar Joseph Pamplany, Auxiliary Bishop of Thalassery at Manikkadavu on 01 June, 2020 in the presence of Fr. Joby Edamuriyil, the Provincial Superior. On the same day an Umbrella Making Centre, (a Self Help Project) was inaugurated by Fr. Provincial Superior for the physically challenged people at Anappanthy under the initiative of Samaritan Pain and Palliative Care Centre, Nellikkunnu.

◆

ലിറ്റിൽ ഫ്ളവൻ മൈനർ സെമിനാരി, ഇരിക്കൂർ

പുതിയ അതിഥികൾ

ഞങ്ങൾക്ക് ക്ലാസ്സുകൾ നൽകാനും പാട്ട് പഠിപ്പിക്കാനും ദൈവാനുഭവങ്ങൾ നൽകാനും ആന്റോ ചാലയ്ക്കലച്ചൻ സെമിനാരിയുടെ അംഗമായി ചാർജെടുത്തു. ഇരിക്കൂർ മലർവാടിയിൽ ക്രിസ്തുവിനോടൊത്ത് വളരാനായി 9 കുഞ്ഞനുജന്മാർ സെമിനാരിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഏപ്രിൽ 22 ന് ആന്റോ അച്ചന്റെ ജന്മദിനം സെമിനാരിയിൽ ആഘോഷിച്ചു.

പുനരുദ്ധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ

സെമിനാരിയിലെ ശോചനീയാവസ്ഥയിലുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് മികച്ച രീതിയിലുള്ള സൗകര്യങ്ങളും സംവിധാനങ്ങളും ഒരുക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങി. അതിന്റെ ഭാഗമായി എല്ലാ ഭാഗത്തും ടൈലിടുകയും പെയിന്റടിക്കുകയും ചെയ്തു. പുതിയതായി ടോയിലറ്റ്കളും ബാത്ത്റൂമുകളും പണിതു.

പ്രാർത്ഥനയോടെ

ലോകത്താകമാനം പടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോവിഡെന്ന മഹാമാരിയിൽ നിന്നുമുള്ള സൗഖ്യത്തിനായി ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളും ത്യാഗപ്രവൃത്തികളും സമർപ്പിച്ചു. രോഗശമനത്തിനായി ഞങ്ങളിപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനകൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

നന്ദിയോടെ...

ഈ കോവിഡ് കാലയളവിൽ നേരിട്ടും അല്ലാതെയും ഞങ്ങളുടെ വിശേഷങ്ങൾ അറിയുകയും ഞങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്ത സുമനസ്സുകൾക്ക് ഏറെ നന്ദിയർപ്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയത്തിന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അകമഴിഞ്ഞ് സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരേയും വളരെ പ്രത്യേകമായി പ്രൊവിൻഷ്യാളച്ചനേയും ടീമംഗങ്ങളേയും ഏറെ നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു.

അക്കാദമിക് വർഷത്തിന്റെ സമാപനം

ജൂലൈ 3 ന് മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ പുണ്യസ്മരണയിൽ ആരംഭിച്ച ഞങ്ങളുടെ അക്കാദമിക് വർഷത്തിന്റെ സമാപനം ഫെബ്രുവരി 29 ന് നടന്നു. ബഹു. ജോൺസൺ വാരകപറമ്പിലച്ചൻ മുഖ്യാതിഥിയായ പ്രസ്തുത സമ്മേളനം ബ്രദേഴ്സിന്റെ കലാപരിപാടികളാലും അയൽവക്കക്കാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്താലും മനോഹരമായിരുന്നു. ഒരു കൊല്ലത്തെ ബ്രദേഴ്സിന്റെ സർഗ്ഗാത്മകാവിഷ്കാരമായ **തളിർ** എന്ന മാസിക പ്രകാശനം ചെയ്തു.

പരീക്ഷക്കാലം

മാർച്ച് 10-ാം തീയതി +2 ബാച്ചുകൾക്കും 11-ാം തീയതി +1 ബാച്ചുകൾക്കും പരീക്ഷകൾ ആരംഭിച്ചു. ബ്രദേഴ്സ് നന്നായി പഠിച്ച് മികച്ച അച്ചടക്കത്തോടെ പരീക്ഷകൾ എഴുതി. കോവിഡ് മൂലം മാറ്റിവച്ച മെയ് 28, 29, 30 തീയതികളിലെ പരീക്ഷകൾ സുരക്ഷിത മാനദണ്ഡത്തോടെയായിരുന്നു എഴുതിയത്. മികച്ച പരീക്ഷാഫലത്തിനായി കാത്തിരിക്കുകയാണ് എല്ലാവരും.

സന്ന്യാസ വീഥിയിൽ

സമർപ്പിതപാതയിൽ തങ്ങളെ തന്നെ ക്രിസ്തുവിന് പ്രതിഷ്ഠിക്കാനായി ആറ് ബ്രദേഴ്സ് മൂക്കന്നൂരിലേക്ക് യാത്രതിരിച്ചു. വല്യച്ചന്റെ സ്മരണകളിലൂന്നി തങ്ങളെത്തന്നെ ക്രിസ്തുവിന് സമർപ്പിക്കാൻ നോവിസസിനെ സഹായിക്കുന്നതായിരുന്നു നൊവീഷ്യേറ്റാക്കിയ ഇരിക്കൂറിൽ ബോനിഫസച്ചൻ നൽകിയ ധ്യാനം. നവസന്യാസത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച ആറ് ബ്രദേഴ്സ് സെമിനാരി സന്ദർശിക്കുകയും വിശേഷങ്ങൾ പങ്കിടുകയും ചെയ്തു.

◆

CORONA THOUGHTS

Despite some finger-pointing and blame games between countries, cooperation across the board is picking up as countries battle the global corona virus crisis.

KHRIST JYOTHI PROVINCE

Perpetual Profession and Renewal of Vows

Three of our Major Seminarians, Bros. Rince Kalapurackal, Nikhil Valeputhenpurayil and Juslin Padinjaremattom having completed five years after their First Profession dedicated their whole life permanently to the Lord with their Final Profession on 12 May 2020 at Jyoti Niwas, Hanumangarh (Nikhil) and Khrist Jyoti Mission Bhavan, Mudickal (Rince and Juslin). Other Major Seminarians renewed their vows on the same day. The respective Superiors under whom they had been spending their holidays, received the Vows as Delegates of the Provincial Superior.

An unforgettable First Profession

Owing to the outbreak of the pandemic Covid – 19, this year we minimized into a modest one what has otherwise to be a grand First Profession celebrations. Eleven Novices from Khrist Jyoti Province and three Novices from Little Flower Province took their First Profession on 17 May 2020 at Little Flower Novitiate House, Abohar without their parents, friends and relatives. The occasion also shared the conjoined celebration of Fr.Varghese Chittinappilly beginning 50 years of Religious Profession and Fr. Saju Thottamattom 25 years of the same.

In the Fullness of Jubilee

Fr. Joy Munduplackal CST has completed his silver jubilee of first Religious Profession. And at the same time Fr. Varghese Chittinappilly CST, Fr. Joseph Padinjarekutt CST, and Fr. Kurian Moonjely CST have begun the golden jubilee of their first Religious Profession and Fr. Saju Thottamattom CST, Fr. John Joseph Myladumparayil CST have begun the silver jubilee of their first Religious Profession. On 13 June Fr. Antony Anmura

started his Sacerdotal Silver Jubilee. Let us thank God for the gift of these Fathers and pray for them very specially in this Jubilee Year.

Renewal of the Contract with Jalandhar

We have signed the Contract with Jalandhar Diocese on 31 May 2020, on the solemn Feast of the Pentecost. The new Contract will come into effect on 03 July, 2020, on the Solemn Feast of St. Thomas the Apostle. As per the Contract three stations Makhu, Ferozepur Cantt. and Canal Colony will be handed over to the Diocese immediately. Ferozepur City, Mamdot and Bhagsar stations will be handed over to the Diocese, but our fathers will continue to render our service as Parish Priests for a period of five to ten years. Abohar Parish is handed over to the Diocese, but, for one year one of our Priests will be the Parish Priest.

Death Anniversary of Fr. Varghese Koikkara

We commemorated the12th death anniversary of Rev Fr. Varghese Koikkara, on 03 June 2020. Memorial Mass was offered by Fr. George Alikka Provincial Superior and concelebrated by our Fathers from Punjab and Rajasthan. Many Sisters from both the States also joined us on the occasion. There was Office for the Dead after the Mass at the tomb.

Raised to the Status of Deacon

Bro. Ajay Narippara CST received the order of Diaconate through the anointing hands of Mar. Joseph Kallarangattu the Bishop of Pala on 20 June 2020 at St. Thomas Cathedral Pala. Prayerful wishes and congratulations to Dn. Ajay Narippara CST.

New Appointments

- Ø Fr. Bibin Naripara CST - Priest In Charge at Sadiq Station.

- Fr. Rijo Menacherry CST - the Manager of the Holy Cross Sr. Sec. School, Director of Basil Dairy Farm, land in charge, Member and Procurator of the Holy Cross Ashram at Danewala.
- Fr. Jidhin Kurisinkal CST - Asst. Priest in-Charge of St Joseph Catholic Church, Abohar.

◆

SPECIAL ATTENTION !

"The church needs men and women of conviction who protect communication from all that would distort it or bend it to other purposes. We need media that can help people, especially the young, to distinguish good from evil, to develop sound judgments based on a clear and unbiased presentation of the facts and to understand the importance of working for justice, social concord and respect for our common home."

Pope Francis to US Catholic Media Outlets

Dear Fathers and Brothers,

I would like to draw your kind attention on the outburst of social media these days. Our Fathers and Brothers are very good and creative in media skills expressed through WhatsApp, Facebook, Youtube etc. At the same time there are some who engage in spreading rumours and calumny. They are sending trolls, sarcastic comments and unnecessary items which are aimed at ridiculing and diminishing the dignity of persons. Please abstain from such engagements in social media, phone calls and other means of communication.

LITTLE FLOWER PROVINCE

GORAKHPUR SAMACHAR

Ordination

Into Your Hands O lord

Due to Covid-19 and the consequent Lockdown, Brothers of our Province could not come together in Kerala to make their Perpetual Profession/Renewal of Vows/ First Religious Profession in the Congregation. Therefore, as directed by the Superior General after making the immediate preparation, 7 Brothers made their Perpetual Profession, 21 Brothers renewed their Vows and 3 Brothers made their First Religious Profession in the Congregation in different Ashrams/ Seminaries/Novitiate House.

Jubilarians

Frs Mathew Puthenpura and Jose Paul Thottumarickal celebrated the Golden Jubilee of their Religious Profession and Frs. Saji Paul Kochuputhenpurackal, Benny Paul Thekkumkattil and Joby Mamalassery celebrated the Silver Jubilee of their Religious Profession this year in the month of May 2020. Congratulations dear Fathers.

Brothers to Kerala

The Brothers from our Philosophate in Aluva who came to Gorakhpur for mission experience during summer vacation and our Regents went back to Kerala on 02 June by a special train arranged by the U.P. Government. They reached at Shornoor on 05 June and remained in quarantine for 14 days. Now they are back in their respective centers.

Welcome to the Regents

Nine of our Brothers who have completed their Philosophy in Aluva, have now reached the Provincial house on 27 June. They have travelled from Shornoor and reached Delhi by Mangala Express on 26 June and from there to Gorakhpur by a private tempo traveller. They are in Quarantine in the Provincial House.

Here I come Lord

This year three of our brothers made their First Profession at Little Flower Novitiate, Abohar, Punjab and four of our brothers entered the novitiate. Congratulations to you all.

New comers at Shornoor

We are happy that 9 new candidates joined our seminary at Vettikattiri. We congratulate them and wish them all the best.

Covid-19 and our Schools

Covid-19 has shaken up the entire world and very specially India. In this unprecedented time, our Schools had to ensure that learning of the students do not hit a road block. So, our Schools are adopting new technology to replace classroom learning to virtual teaching. We appreciate the efforts taken by our Fathers to ensure the uninterrupted learning of Students.

◆

CORONA THOUGHTS

From government think tanks to global multilateral organizations, expert opinions and impact forecasts are being shared. Safe practices and best practices are being proposed across the board. Resilience, hope and compassion are the need of the hour.

ഘാനയിൽ നിന്നും ഒരു സദ്വാർത്ത

Fr. George Aranchery CST

2020 മേയ് 29 ന് ആഫ്രിക്കയിലെ ഘാന എന്ന രാജ്യത്തെ വാ (Wa) കത്തോലിക്കാ രൂപതയിൽ വി. ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ നാമധേയത്തിലുള്ള ഒരു പുതിയ പുരോഹിത സന്യാസസമൂഹം ജന്മമെടുത്തു. *SSTLF (Society of St. Therese of Little Flower).* ആവേമരിയ്യ ഫോർമേഷൻ ഹൗസിന്റെ ചാപ്പലിൽ വാ രൂപതയുടെ തലവനായ ബിഷപ്പ് *Richard Kuria Waawober, M. Aftr.* ന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ, സഭാസ്ഥാപകനായ *Fr. Paul Kala* യുടെ മുന്നിൽ നവസന്യാസികളായ *Theondore, Charles, Mathias, Oscei* എന്നിവർ തങ്ങളുടെ ആദ്യവ്രതം ചെയ്തു. സഭാ സ്ഥാപകാംഗങ്ങൾ എന്നു പറയാം. ഈ നാലു പേരാണ് സഭയിലെ ആദ്യ അംഗങ്ങൾ. ഈ സ്ഥാപകാംഗങ്ങളുടെ നവസന്യാസ ഗുരുവായിരിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ചെറുപുഷ്പാംഗമായ എനിക്ക് കിട്ടി. *CST* യിലെ അംഗമായതിനാൽ കിട്ടിയ ഒരവസരമാണ്. ഒരനുഗ്രഹമാണ്. ദൈവത്തിന് സ്തുതി. വി. കൊച്ചുത്രേസ്യാക്കും, ബ. ബസീലിയൂസ് അച്ചനും ചെറുപുഷ്പസഭയ്ക്കും നന്ദിയും, കൃതജ്ഞതയും.

Ghana - General Profile

1. Ghana - A West African Country

March 6, 1957 - Became the first Independant Country of Africa

Boundaries - East: Togo; West: Ivery Cost; North: Burkina Faso; South: Atlantic Ocean

South North Difference : 900 km

East west difference : 400 km

Area wise it looks like Maharashtra

There are 16 Regions (States)

There are about 100 Tribes

Languages - Official : English

Local in use : 50

Languages taught in the schools: 11

Currency - Ghana Cedi. 1 Cedi = 14 Rs. or 1$ = 5 Cedi

Population : 40 million

Religious: Christians are majority about 70%, others 30%

Economy : Rich because of gold mines & export of cocoa

Whether : Tropical, like Kerala. Rainy season May - September.

Agriculture : All tropical plants, fruits & vegetables are available.

Yam, tapioca, rice, millet are produced. There are rubber plantations.

National Parks are there

Forest : Deforestation is taking place because of the mines and charcoal business.

Fisheries: Because of the Lake Volta of southern coast, fishes are available.

Animal Husbandry & Poultry Farms: They are also abundantly available.

Education: A lot of Educational facilities are there. Many Universities are available with most modern subjects. But village literacy is poor.

Houses: We could see huts & palaces.

Villages are undeveloped

Fashion: We could see tribal dress as well as most modern fashion dress here - traditional as well as western style.

Job : Job opportunities are less. Since most of the things are imported very few factories and industries.

People: Generally healthy, clean, friendly and literate. They have got self esteem and are proud of their culture.

2. Church in Ghana

Evangelical and Pentecostal Churches are prevalent

More than 30 TV Channels belong to them

Catholics are only 15%

Archdioceses -3

Dioceses - 17

There are enough vocations to Priesthood. Religious Vocations are less. There are about 1200 Religious Sisters but half of them are missionaries from outside. Indian Congregations CMI, MC Sisters and Fathers, MSJ, Holy Family, JMJ, OFM Cap, Quilon are serving here.

Many of the Ghana Priests are working in Europe and America.

I have noted here in Ghana, that there are Theresian Group of Women who are active in the Parish. They follow the Little Way Statutes and make the Parish life active. They have got uniform, action plan, regular gatherings, recollections, seminar, evaluation, Novena etc. Theresian spirituality is propagated in their country more than other countries which I have seen.

There is a Theresian Basilica here in the Diocese of Wa at Nandom. It is built about 100 km by White Fathers under the Patronage of Little Flower. It is the Largest Church in the Western Africa. This Church is constructed with red stone (Laterite) alone and really it is awesome. It is a pilgrim centre. Theresian Basilica is constructed before the foundation of our Congregation.

There is a Cathedral in the Town, called St. Andrews Cathedral. St. Andrews feast is celebrated on 30 November. In this day Bishop honours the Jubilarians of the year in the Diocese. All the spouses who have their wedding Jubilees of Silver, Golden and Diamond as well as the Jubilee of the Religious and Priests working in the Diocese are honoured. My Golden Jubilee of Profession with the Ruby of my Ordination was honoured by the Diocese of Wa. I am very proud of it. God has lead me from India to this part of Africa to get the “Mangalapathram” from the Bishop Richard Waawober. It is difficult to understand the Plan of God.

3. SSTLF - Society of St. Therese of Little Flower

വി. ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ നാമത്തിൽ West Africa യിലെ ഘാനയിൽ Wa എന്ന രൂപതയിൽ 2015 ഒക്ടോബർ 19 ന് ഈ സന്യാസസഭ തുടങ്ങുന്നതിനുള്ള അനുവാദം *Fr. Paul Kala* എന്ന രൂപതാ വൈദികന് ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം അർത്ഥികളെ സ്വീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. സന്യാസാർത്ഥികളെ അദ്ദേഹം രുപതാ സെമിനാരികളിൽ വിട്ട് പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു. തുടർന്ന് ഫിലോസഫി പഠനം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ നവസന്യാസ പരിശീലനം നടത്തുന്നു. ഇപ്പോൾ 8 *Candidates* ഉണ്ട്. അതിൽ നാലു പേർ ഇക്കഴിഞ്ഞ വർഷം നവസന്യാസ പരിശീലനം നടത്തി. 2020 മേയ് 29 ന് സഭാസ്ഥാപകന്റെ പൗരോഹിത്യസ്വീകരണത്തിന്റെ പത്താം വാർഷികത്തിൽ ഇവർ നാലുപേർ ആദ്യവ്രതം ചെയ്ത്, ആദ്യ അംഗങ്ങളായി പുറത്തുവന്നു. സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചു. ഗോൾഡൻ ബ്രൗൺ നിറത്തിലുള്ള ളോവയും, കെട്ടും, തെരേസ്യൻ കുരിശുമാണ് അവരുടെ സഭാവസ്ത്രം.

സഭയുടെ ആപ്തവാക്യം - To Restore Hope and Charity

സ്വയം പര്യാപ്തതയ്ക്കുവേണ്ടി കൃഷി, കോഴിവളർത്തൽ, മുയൽ, പന്നി മുതലയാവയെ വളർത്താൻ അർത്ഥികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു.

Founder's Visit to India

2019 ഫെബ്രുവരിയിൽ *Fr. Paul Kala* നമ്മുടെ സഭയുടെ ജനറലേറ്റും, ബസീലിയൂസച്ചന്റെ കബറിടവും, പരിശീലനഭവനങ്ങളും, ആശ്രമങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു. നമ്മുടെ സഭാ സമൂഹത്തിൽ വന്ന ആദ്യ ആഫ്രിക്കക്കാരൻ *SSTLF* ന്റെ സ്ഥാപകനാണെന്ന കാര്യം പ്രസ്താവ്യമാണ്. അദ്ദേഹം വന്നത് നമ്മുടെ സഭയുടെ സഹായവും സഹകരണവും തന്റെ സഭാർത്ഥികളുടെ പരിശീലനത്തിന് ലഭ്യമാക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. ഫെബ്രുവരി 17 ന് വെട്ടിക്കാട്ടിരി മിഷനിൽ വച്ച് ജനറാളച്ചന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ *Little Flower Province* ന്റെ *Provincial Superior* ഉം *SSTLF* ന്റെ സ്ഥാപകനും എന്റെ രണ്ട് വർഷത്തെ സേവന വ്യവസ്ഥകളുടെ കരാർ ഒപ്പിട്ട് അംഗീകരിച്ചു.

ഞാൻ ഫെബ്രുവരി 26 ന് ഗോരഖ്പൂർ നിന്ന് ഘാനയ്ക്ക് യാത്രയായി. ഫെബ്രുവരി 28 ന് ഉച്ചയോടുകൂടി ഘാനയുടെ തലസ്ഥാനമായ അക്രിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. Fr. Paul Kala എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ കാത്തുനിൽപുണ്ടായിരുന്നു. തുടർന്ന് അക്രിയിൽ പേപ്പർ വർക്കുകൾ ഒക്കെ നടത്തി. March 2 ന് ഞങ്ങൾ 800 കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള Wa എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് യാത്രതിരിച്ചു. വൈകു

ന്നേരം ആയപ്പോൾ *Ave Maria Formation House* ൽ എത്തി. എന്നെ *Greet* ചെയ്യാൻ സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ *Most. Rev. Richard Waawober* എത്തിയിരുന്നു. ഈ നവസന്യാസ ഭവനത്തിൽ റിട്ടയേർഡ് മോൺസി ഞ്ഞോർ ആന്റോൺ *Bale* ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു.

4. Ave Maria Formation House

2019 ൽ പണിതീർത്ത് വെഞ്ചരിച്ച ഈ പുതിയ പരിശീലന ഭവനം 2 ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് ഉയിർന്നമതിലുകളാൽ സംരക്ഷിതമായ ഒരു കെട്ടിടമാണ്. വലിയ ഒരു Chapel ഇതിനോടനുബന്ധിച്ച് ഉണ്ട്. ഇ വിടെ ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും കൂടി താമസിക്കുന്നു. ജൂൺ വരെയുള്ള സമയം സ്ഥലകാല സാഹചര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും ആളുകളെയും സ്ഥാപനങ്ങളെയും ഒക്കെ സന്ദർശിച്ചും അവധിക്കുവന്ന സെമിനാ രിക്കാരെ പരിചയപ്പെട്ടും നവസന്യാസത്തിന്റെ സമയക്രമങ്ങൾ ഒക്കെ രൂപീകരിച്ചും ചർച്ചചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ഇവിടത്തെ *Local language "Dagari"* ആണ്.

2019 ജൂൺ 7 ന് *SSTLF* ന്റെ ആദ്യബാച്ചിന്റെ നവസന്യാസം ആ രംഭിച്ചു. സ്ഥലത്തെ മെത്രാനാണ് കുർബ്ബാനചൊല്ലി നാലു അർ ത്ഥികളേയും നവസന്യാസത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചത്. നവസന്യാസ ഗുരുവായി *Fr. Paul Kala* എന്നെ നിയമിച്ചു. ഇവിടുത്തെ Common Language English ആണ്. പക്ഷെ ഉച്ചാരണം മനസ്സിലാക്കാൻ ആ രംഭത്തിൽ വളരെ വിഷമിച്ചു.

ജൂൺ 10 ന് മോൺസിഞ്ഞോർ നവസന്യാസികൾക്കുള്ള ആദ്യ ധ്യാ നം നടത്തി. അദ്ദേഹം വളരെ പണ്ഡിതനായ ഒരു വ്യക്തിയാണ്. സരസനും സഹൃദയനുമായിരുന്നു. ആഗസ്റ്റിൽ അദ്ദേഹം ആരോ ഗ്യപരമായ കാരണങ്ങളാൽ നവസന്യാസഭവനം വിട്ടു. നവംബറിൽ മരിച്ചു. ഡിസംബറിൽ ശവസംസ്കാരം നടന്നു. പിന്നീട് സെപ്റ്റം ബർ മുതൽ പരിശീലന രംഗത്ത് ഞാൻ മാത്രമായി. *Fr. Paul Kala* പല ആവശ്യങ്ങളുമായി *out of station* ആയിരുന്നു.

ആദ്യത്തെ നാലുമാസക്കാലം നവസന്യാസികൾക്ക് നവസന്യാസ ക്രമം പഠിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. കാരണം അർത്ഥികൾക്ക് സ ന്യാസത്തെക്കുറിച്ചോ സമൂഹജീവിതത്തെക്കുറിച്ചോ ഗ്രാഹ്യമില്ലാ യിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീട് അവർക്ക് എല്ലാം ഇഷ്ടപ്പെടാനും, സഹ കരിക്കാനും സജീവമാകുവാനും തുടങ്ങി. വിജ്ഞാനത്തിലും, വി ശുദ്ധിയിലും, പ്രാർത്ഥനയിലും, ധ്യാനത്തിലും ഒക്കെ വളരാൻ തു ടങ്ങി. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനസഹായത്തിന് ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി.

ഞായറാഴ്ചകളിൽ നവസന്യാസികളാണ് *Cook* ചെയ്തിരുന്നത്. *Shopping, Marketing* ഒക്കെ അവർ തന്നെയാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. അവരിൽ രണ്ടുപേർ *Drive* ചെയ്യുന്നവർ ആണ്. പാട്ടുകൾ പാടുന്നതിൽ അവർ ആനന്ദം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. അതിനാൽ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ, ആരാധന, വി. ബലി എല്ലാം വളരെ സജീവമായിരുന്നു. വി. ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ ഗാനങ്ങൾ അവർ തന്നെ *Compose* ചെയ്തു പാടിയിരുന്നു എന്നത് വളരെ അഭിമാനം അർഹിക്കുന്നതാണ്.

പരിശുദ്ധാരൂപിയുടെ സഹായത്താൽ അവർ തങ്ങളുടെ സഭയുടെ നെടുംതൂണുകളായി വളർന്നു. വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥവും ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹവും അവർക്ക് തുണയായിരിക്കട്ടെ എന്ന് തീവ്രമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇവിടെ ചിലവഴിച്ച കാലം എനിക്ക് വളരെ ഉപകാരം ചെയ്തു. നമ്മുടെ സഭയുടെ വളർച്ചയും അതിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രശ്നങ്ങളും ആദ്യകാല അംഗങ്ങളുടെ അർപ്പണവും, ത്യാഗവും അദ്ധ്വാനവും ഒക്കെ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാനും അവരെ ഒക്കെ നന്ദിയോടെ ഓർക്കാനും പ്രാർത്ഥിക്കാനും ഉപകരിച്ചു.

തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ചാൽ ദൈവം ആഗ്രഹം സാധിച്ചുതരുമെന്ന ചെറുപുഷ്പ ചിന്ത യാഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ഘാനയിൽ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെട്ടു. വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ നാമത്തിലുള്ള ഒരു സഭയുടെ സ്ഥാപകാംഗങ്ങൾക്ക് നവസന്യാസ പരിശീലനം നൽകുവാനുള്ള അവസരം എനിക്കും, എന്റെ സഭക്കും വലിയ ഒരു നേട്ടവും അനുഗ്രഹവുമായി ഞാൻ കരുതുന്നു.

എന്നെ ഈ ദൗത്യത്തിനായി അനുവദിച്ച്, അനുഗ്രഹിച്ച്, അയച്ച എല്ലാ സഭാധികാരികളേയും നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു. വി. ചെറുപുഷ്പം നിങ്ങൾക്ക് ഇനിയും പ്രചോദനം നൽകട്ടെ. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും, സഹകരണത്തിനും പ്രോത്സാഹത്തിനും നിങ്ങളോട് നന്ദിപറയുന്നു. വി. ചെറുപുഷ്പം ബ. ബസീലിയൂസച്ചൻ വഴി തന്റെ പുഷ്പവർഷം നമ്മുടെ സഭയുടെ മേലും *SSTLF* ന്റെ മേലും തുടരട്ടെ. ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

◆

വിശ്വാസത്തിന്റെ ചഞ്ചലചിത്തതയെ അതിജീവിക്കാൻ വിശ്വാസത്തിന്റെ പിതാവിനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ദുക്റാന തിരുനാൾ

ഫാ. മാത്യൂസ് ആണ്ടൂർ സി.എസ്.റ്റി.

ഭാരതസഭയുടെ അപ്പസ്തോലനും, ഈശോയുടെ വിശ്വസ്ത ശിഷ്യനുമായ തോമാശ്ലീഹായുടെ ദുക്റാന തിരുന്നാളിന്റെ മംഗളങ്ങൾ ഏറ്റവും സ്നേഹത്തോടെ നേരുന്നു. ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവർക്ക് വിശ്വാസത്തിന്റെ ദീപം തെളിച്ച വ്യക്തിത്വമാണ് തോമാശ്ലീഹാ. ശിഷ്യത്വ ജീവിതത്തിലും ക്ലേശങ്ങളും, ദുരിതങ്ങളും, പഴിചാരലും ഉയർന്നപ്പോൾ വേദന നിറഞ്ഞ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളെ തന്റെ വിശ്വാസതീക്ഷ്ണതയാൽ അതിജീവിച്ച തോമാശ്ലീഹായെ സുവിശേഷത്തിൽ കണ്ടെത്താനാകും. ഈ കൊറോണ കാലഘട്ടത്തിൽ വിശ്വാസത്തിലും, ക്രൈസ്തവ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും വിയോജിപ്പും, ചോദ്യങ്ങളുമുയർത്തുന്നവർക്ക് ഉള്ള യഥാർത്ഥ ഉത്തരമാണ് തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ജീവിതസാക്ഷ്യങ്ങൾ നൽകുന്ന പാഠം.

"വരുവിൻ നമുക്കും അവനോടുകൂടെ പോയി മരിക്കാം", ഏതു പ്രതിസന്ധിയിലും തളരാത്ത ഒരു യഥാർത്ഥ ശിഷ്യന്റെ വാക്കുകളാണത്. ഈയൊരു ആപ്തവാക്യമാണ് എല്ലാ രക്തസാക്ഷികളുടേയും, വിശുദ്ധരുടേയും ജീവിതം മഹോന്നതമാക്കി തീർത്തത്. ഈ ഒരു ആഗ്രഹമാണ് ആദിമകാലം മുതൽ വലിയ മഹാമാരികളിലും, സഭയ്ക്കെതിരായ ഭിന്നിപ്പുകളിലും ആക്രമണങ്ങളിലും ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം നെഞ്ചിലേറ്റിയവന് കരുത്തായത്. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ട് നാമോരോരുത്തരും നാം ജീവിച്ച് വളർന്ന്, ഏറ്റു പറഞ്ഞ വിശ്വാസജീവിതത്തെ ചോദ്യത്തിന്റെ മുൾമുനയിൽ നിർത്തുന്നു? ശിഷ്യത്വജീവിതത്തിലുടനീളം സംശയം നിറഞ്ഞ വ്യക്തിയായിരുന്നു തോമ്മാ. എന്നാൽ ജീവിതത്തിലെ വിശ്വാസത്തെ അലട്ടുന്ന സംശയാസ്പദമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ തന്നെ വിളിച്ചവന്റെ പാദാന്തികത്തിലിരുന്ന് ഏകാഗ്രതയോടെ തന്റെ സംശയങ്ങളെ പരിഹരിക്കാനും അതിന് ഉചിതമായ ഉത്തരം കണ്ടെത്തി അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രചോദനമേകുംവിധം ജീവിക്കാനും പരിശ്രമിച്ചു എന്നത് വിശുദ്ധന്റെ ജീവിതം നൽകുന്ന സാക്ഷ്യമാണ്.

വീണ്ടും സുവിശേഷത്തിൽ ഈശോ തോമായോടു പറയുന്നുണ്ട്, "തോമാ നീ എന്നെ കണ്ടതുകൊണ്ട് വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ". ഈ

കൊറോണ കാലഘട്ടത്തിൽ ദേവാലയത്തിൽ പോലും പോകാൻ സാധിക്കാതെ, വി.കുർബാന കൈകൊള്ളാൻ സാധിക്കാതെ, ആത്മീയ വിഭ്രാന്തിക്കിടയിൽ ഞെരുങ്ങുമ്പോൾ ഈ വചനം നമുക്ക് ധൈര്യം പകരുന്നതാകട്ടെ. അന്ന് യേശു പറഞ്ഞ “കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ’ ഇന്ന് നമ്മൾ ഓരോരുത്തരുമാണ്. ഇതു തന്നെയാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ നിർവചനം നമ്മെ ഉദ്ബോധി പ്പിക്കുന്നതും. അതായത്, വിശ്വാസം എന്നത് പ്രത്യാശിക്കുന്നവ ലഭിക്കുമെന്ന ഉറപ്പും കാണപ്പെടാത്തവ ഉണ്ട് എന്ന ബോധ്യവുമാണ് (ഹെബ്ര 11.2)

നൂറ്റാണ്ടുകളായി ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തെ മുറുകെ പ്പിടിക്കുമ്പോൾ ഒന്നോർക്കുക ഒരു കൊറോണ എന്ന മഹാമാരിക്ക് മുമ്പിൽ അടിയറവു വയ്ക്കുന്നതാവരുത് നമ്മുടെ വിശ്വാസജീവിതം. ഒരു കുഞ്ഞിനുണ്ടാകുന്ന സംശയാസ്പദമായ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ അവൻ തന്റെ പിതാവിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഉത്തരം പോലെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ചഞ്ചലചിത്തതയ്ക്ക് കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നും ഉത്തരം കണ്ടെത്താനാവണം.

ഈ കൊറോണ കാലഘട്ടത്തിൽ വിശ്വാസ ജീവിതത്തിലെ പ്രതിസന്ധിയിൽ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ “നമുക്കും അവനോടുകൂടെ പോയി മരിക്കാം” എന്ന വിശ്വാസ തീക്ഷ്ണതയെ മുറുകെ പിടിച്ച് ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ആധ്യാത്മികതയെ പകർന്നുകൊടുക്കാം. വിശ്വാസത്തിന് സുവിശേഷത്തിൽ രണ്ട് വ്യക്തികളെ കൂടി കാണാം. ഒന്ന് മണൽപുറത്ത് ഭവനം പണിതവൻ, രണ്ട് പാറപ്പുറത്ത് ഭവനം പണിതവൻ. ഈ ഉപമ നമ്മിലെ വ്യക്തിത്വങ്ങളെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. മണൽ പുറത്തെ ഭവനം കാറ്റിലും കോളിലും ഒലിച്ചു പോകുന്നു, എന്നാൽ പാറപുറത്ത് പണിതഭവനം പൂർവ്വാധികം ശക്തിയോടെ എല്ലാ കാറ്റിനേയും കോളിനേയും അതിജീവിക്കുന്നു. വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ ഈ അതിജീവനത്തിനുവേണ്ട വിശ്വാസദൃഢത എന്റെയും, നിങ്ങളുടേയും, ഇന്നത്തെ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിലും ഉണ്ടല്ലോ? ഇല്ലെങ്കിൽ അതിനെ അതിജീവിക്കാൻ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ തനിമ നഷ്ടപ്പെട്ട പൂർവ്വികരുടെ സാധാരണ വിശ്വാസം *(Simple Faith)* മുറുകെ പിടിക്കുന്നവരാകാം. അങ്ങനെ ഈ മഹാമാരിയിലും വിശ്വാസജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിസന്ധികളെ തരണം ചെയ്ത് പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കാം. അതിനായി തോമാശ്ലീഹായുടെ മാധ്യസ്ഥം യാചിക്കാം.... ◆

പ്രണയം ബലിക്കല്ലിനോട്

ബ്ര. ഷിബിൻ പാണ്ടിയപ്പള്ളിൽ സി.എസ്.റ്റി

കാത്തിരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിന് ദൈവം നൽകുന്ന ക്ഷണമാണ് ദൈവവിളി. സുവിശേഷത്തിലെ ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കാനും അവന്റെ പാത പിന്തുടർന്ന് അവനോട് അനുരൂപപ്പെടാനും ചങ്കൂറ്റത്തോടെ ഇറങ്ങിത്തിരിക്കുന്നവർ യഥാർത്ഥ ശിഷ്യർ. ആരെങ്കിലും എന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർ തന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിച്ച് സ്വന്തം കുരിശും എടുത്ത് എന്റെ പിന്നാലെ വരട്ടെ എന്ന ഗുരുവിന്റെ വചനങ്ങളെ അക്ഷരംപ്രതി ഹൃദയത്തിലേറ്റി കുരിശിന്റെ തണലിൽ അഭയം തേടി സ്വന്തമായതെല്ലാം ത്യജിച്ചവർ യഥാർത്ഥ ശിഷ്യർ. ദൈവം കയ്യൊപ്പുവഴി തന്ന പൗരോഹിത്യം എന്ന ദാനം സ്വർണ്ണത്തളികയിൽ അല്ല മറിച്ച് മൺപാത്രത്തിൽ ആണ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഉടയാനും തകരാനും സാധ്യതയേറെയാണ്. എങ്കിലും ക്രിസ്തുവാകുന്ന തായ്തണ്ടിനോടു ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ശിഖരങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ എത്ര ഇളക്കം തട്ടിയാലും തകരില്ല. മൺപാത്രത്തിലെ നിധി കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടത് വിളി സ്വീകരിച്ച നാമോരോരുത്തരും ആണ്. ജീവിതം എനിക്ക് വേണ്ടി അല്ല അപരർക്ക് വേണ്ടി. ചങ്ങാതി എപ്പോഴോ ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിട്ട വരികൾ ഓർക്കുന്നു. പ്രണയത്തെ ബലി ചെയ്തു ബലിക്കല്ലിനെ പ്രണയിക്കാൻ ഇറങ്ങിയവരാണ് പുരോഹിതർ. അതെ, നശ്വരതയിലെ പ്രണയത്തെ ത്യജിച്ച് അനശ്വരതയിൽ പ്രണയപുഷ്പം വിരിയിക്കാൻ ബലിപീഠത്തിലെ കുടികിടപ്പുകാരാകാൻ സ്വയം ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചവരാണ് പുരോഹിതർ. ദൈവം കൊളുത്തിയ ആ കനൽ ഊതി ജ്വലിപ്പിക്കാനും, ചാരം വെച്ച് കൊടുക്കാനും എനിക്ക് ആകും. തീരുമാനിക്കേണ്ടതും മുൻപോട്ടു പോകേണ്ടതും ഞാനാണ്. ഞാൻ മാത്രം. വിളി എന്റെ സ്വന്തമാണ്. നിധിയുടെ കാവൽക്കാരനും ഞാൻ തന്നെ. ഉടയാതെ, തകരാതെ ജീവിതാന്ത്യം വരെ അവന്റെ പാതേ നീങ്ങാൻ കരുത്ത് ലഭിക്കാനിടയുണ്ടാവണം. നന്മയേക്കാൾ തിന്മയും, ശരിയേക്കാൾ തെറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന ഈ സമൂഹത്തിൽ എന്റെ നിധിക്ക് കോട്ടം വരുത്താതെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് ഞാൻ തന്നെ. ഇന്നിന്റെ ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോട് തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഒരു വൈദികൻ ആയി

രിക്കുക എന്നത് പ്രയാസമേറിയ കാര്യമാണെങ്കിലും വിളിച്ചവൻ വിശ്വസ്തൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ വിളി സ്വീകരിച്ചവരും വിശ്വസ്തരായിരുന്നാൽ മതി. എങ്കിൽ കാറ്റും, കോളും, അലതല്ലുന്ന തിരമാലകളും ഉണ്ടായാലും നിനക്ക് ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. ഇളക്കം തട്ടുകയും ഇല്ല. മൺപാത്രത്തിലെ നിധിയാകുന്ന പൗരോഹിത്യം എന്ന തോണിയുടെ അമരത്ത് ക്രിസ്തു ഉണ്ട് എന്ന ഉറച്ച ബോദ്ധ്യത്തിൽ വ്യാപാരിക്കണം. പ്രണയം ബലി കല്ലിനോടാവണം...

ഏകാന്തരാവുന്നവർക്ക് സഹചാരി ആവാൻ...
തളർന്നിരിക്കുന്നവർക്ക് അത്താണി ആവാൻ...
വീണുപോയവർക്ക് കൈത്താങ്ങാകാൻ...
എന്റെ വിളി വളരണം... നിധി സൂക്ഷിക്കണം. ഉടയാതെ... തകരാതെ...

സമർപ്പണം: മൺപാത്രത്തിലെ നിധി ആകുന്ന പൗരോഹിത്യത്തിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് വേണ്ടി.

◆

ANNNUAL RETREATS FOR CST FATHERS

- At Darsana Retreat Centre, Illithode - mainly for the Fathers of SJ Province 13 to 18 September 2020.
- At Provincial House, Hanumangarh - mainly for the Fathers of KJ Province on 11 to 16 October 2020.
- At Gorakhpur - mainly for the Fathers of LF Province on 25 to 30 October 2020 at Retreat Centre, Campierganj.
- At Little Flower Generalate on 01 Nov. 2020 evening to 06 Nov. 2020
- At Potta Vincentian Retreat House - mainly for the Fathers of St. Thomas Province on 15 Nov. 2020 evening to 20 Nov. 2020.

COVID 19 CRISIS
INTERVENTIONS AFTER APRIL 2020

		ST PROVINCE	DISA, BASTI	
No.	Item	Amount	Number	Amount
1	Food & Food Materials	3,12,000	210	1,66,000
2	Direct Cash Support	1,16,250	00	00
3	Drinking Water	00	00	00
4	Masks	11,250	1000	10000
5	Sanitizer & Hand Wash Kits	10,000	100	10000
6	Awareness Campaign	00	20	10000
7	Medical Equip-ments to Kozhikode Medical College	3,21,300	00	00
	Total Amount (In Rupees)	7,70,800		1,96,000

CIRCULAR NO: GEN / 12 / 2015-21
DATED: 10 JULY 2020

***“Tim**e has come to eliminate inequalities. This is not some ideology; it is Christianity. The time has come to heal the injustice that is undermining the health of the entire human family!”* Pope Francis, who has constantly demanded greater solidarity among rich and poor, dreams of post-corona virus world where poor are not left behind. He shared his thoughts at Santo Spirito in Sassia Church, Rome where he celebrated Holy Mass on 19 April 2020 to mark a special day - *Divine Mercy Sunday*.

Pope Francis is urging the faithful to use the corona virus pandemic’s “time of trial” to prepare for a future where inequalities are abolished and the poorest are no longer left behind. In his homily, Pope Francis said: *“the grave, global toll of the pandemic has reminded the world that there are no borders between those who suffer; no differences in nationalities among those who are struck or spared. We are all frail, all equal, and all precious”*. In recent days, the Pope has proposed the creation of a universal basic wage to help those, who have lost their jobs as a result of the virus and economic shutdown, to survive. On Sunday, he said there is a grave risk that while COVID-19 might eventually be tamed, the *virus of “selfishness and indifference*” could take its place. To combat that risk, Pope said: “*Let us welcome this time of trial as an opportunity to prepare for our collective future. Because, there will be no future for anyone without an all-embracing vision.”*

Dear Fathers and Brothers,

Cordial Greetings from Little Flower Generalate.

As we are in the midst of Covid 19 and facing the consequences, this is the time for us to make an introspection, dream for the future and plan for more focused steps. We thank the Lord for

His protection and providence. As the conditions are still very unfavourable, let us resort to more prayers and spiritual sacrifices. Again we can listen to the words of our Pope Francis. He said on the Feast of St. Peter and St. Paul: *"Don't blame, don't complain, but pray. ….Herod was raging, the persecution was violent and the Apostle James had been killed. Now Peter also is arrested. The community seems beheaded, everyone fears for their own life. Yet in this tragic moment no one escapes, no one thinks to save their skin, no one abandons the others, but all pray together. From prayer they drew courage, from prayer comes a unity stronger than any threat."*

I would like to share with you the following information:

1. On 13 June 2020, the Feast of St. Anthony of Padua, I could submit our Formal Application to Mar George Cardinal Alencherry, Major Archbishop, at Mount St. Thomas, Kakkanad for initiating the Beatification and Canonization Processes of Very Rev. Father Basilius Panat, our Founder. As the Head of the Major Archdiocese of Ernakulam-Angamaly, he received the Application and forwarded it to Mar Antony Kariyil, the Major Archepiscopal Vicar for necessary procedures. We foresee so many obstacles and hurdles. Hence, I request your more intense prayer for divine interventions to take up correct steps. Please recite the *Prayer for Initiating the Canonization Processes of Very Rev. Basilius* at all our Ashrams and Communities without fail, either after Holy Communion during Holy Mass or after the Evening Prayer (Ramsa). Please promote popular devotion to Very Rev. Fr. Basilius and report the favours received.

2. We whole-heartedly welcome all the new Candidates who stepped into the First Year Minor Seminary - 11 at Poovathode, 19 at Kallpetta, 11 at Mudickal and 09 at Vettikkattiri. We congratulate and appreciate the efforts of the Vocation Promoters, the Minor Seminary Rectors and all the Fathers and Brothers who are involved in it. We extend

our Best Wishes to all the Seminarians who do Plus Two Studies, Novitiate, Philosophy, Regency, Specialization and Theology Studies. They all will experience many elements of the *Education 4.0*. Hearty Congratulations to all the Achievers of the Academic Year 2019-20. Special thanks to the Formators and Mentors who accompanied the Seminarians. We congratulate all those in our Schools and Colleges for their high achievements and very good results.

3. There are 13 Deacons this year who complete their Theology Studies and are preparing for their Priestly Ordinations. We recommend them for your valuable prayers. May they become mature Priests *to be sent out to preach the Good News*.

4. Our Mission in Africa got an impetus to expand our presence and ministry in the Diocese of Iringa, which is the midway between Dar Es Salaam and Songea in Tanzania. We are getting the All Saints Parish at Mtandika and our Fathers Philip Kallamplackal and Babychan Tholanickal are appointed to be the First CST Missionaries there. They will reach the Parish on 05 August 2020 for one month induction and initiation processes and formally take over the Parish, preferably on 08 September 2020, on the Feast of the Nativity of the Blessed Virgin Mary. We appreciate and congratulate our Missionaries in Africa. Fr. Prabhat Nirappil of St. Thomas Province (for Pastoral Ministry) and Brothers Jibin Korattiparambil and Sebin Cherianmackal of Little Flower Province (for Regency and Theology Studies) are preparing to go to the Mission in Africa, once the Covid 19 and Lockdown restrictions are over. We welcome more Volunteers for our Mission in Africa.

5. The Project: *History of Little Flower Congregation* is in steady progress. After collecting the first draft from the Fathers entrusted to write on different Chapters, the consolidation and editing works are in full swing under the

leadership of Fathers Augustine Pamplany, Joseph Chathanatt and Sebastian Puthenchirayil. We appreciate the hard works of the Fathers who contributed in compiling the Chapters, the Fathers who helped in translation works, all who helped to collect the relevant data, all who gave critical comments and corrections and the Editorial Team for the consolidation and editing. We hope we can see the final Print Version on 04 October 2020. We solicit your constant prayers and cooperation.

6. There are so many struggles, challenges and difficulties in this Academic Year. Some Examinations and Results of the previous year are still pending. Schools and Colleges are not reopened and classes cannot be conducted. Admission processes could not be done. In Rome, all the Universities have cancelled admissions in this Academic Year. Our Fathers who are pursuing studies abroad are in crisis. The Major Seminaries are no exceptions to this situation. The effectiveness and accessibility of On-line classes and Webinars are in question. We are compelled to cope up with the situations. Please pray for a better way out.

7. The financial and economic crises we face now are deeper than tragic. The conditions in the Post Covid 19 days do not indicate any better. Perhaps we have to expect for the worst. Humble request to you is to reduce the expenses as far as possible, practice more austerity and thrift, avoid unnecessary constructions and purchase of very costly items, stop unnecessary travels, parties, picnics etc even when the situation improves and try to generate more local resources from our land.

8. During this Lockdown period you can think and prepare a Decennial Plan for the period 2021-2031. Please put forward your ideas and suggestions under the title *Visioning and Positioning 2021-2031.* In 2031 our Congregation will

complete 100 years of its existence and services. So this Decennial Plan is very much needed.

9. As a point for correction, I would like to draw your attention that some of us got engaged in overuse of social media, spreading of calumny, false data, misguided / distorted information etc and tarnished the good name and dignity of persons. This trend is increasing in our Communities causing great tensions and pains. I earnestly advise you, please abstain from such bad behaviour or face the dire consequences.

With warm regards, best wishes, thanks and prayers,

Fr. Francis Kilivallickal CST
Superior General
Dated: 10 July 2020.

HEARTY CONGRATULATIONS, DEAR FATHER JOSEPH PUTHOOR

Fr. Joseph Puthoor has successfully defended his doctoral dissertation with a *summa cum laude* and completed the whole doctoral program with a *magna cum laude* under the guidance of **Prof. Furio Pesci**. The doctoral dissertation is entitled: **THE CALL AND MISSION OF A CHILD IN THE 'LITTLE CHURCH': A Study based on the Life and Spirituality of St Therese of the Child Jesus.**

He obtained this doctoral degree from the **John Paul II Pontifical Theological Institute for Marriage and Family Sciences** at the **Pontifical Lateran University**, Città del Vaticano, Rome.

DEACONS REQUEST YOUR PRAYERS

Dear Friends,

We have 13 Deacons in this year getting ready to be ordained in December 2020-January 2021. The dates of their Priestly Ordinations and other arrangements will depend on the special situations of Covid 19. We recommend them for your special prayers and spiritual sacrifices. The names of the Deacons are:

No	NAMES	PROVINCE	SEMINARY WHERE THEY STUDY THEOLOGY
01	Adampakallel Joju	SJ	Sacred Heart Seminary, Poonamallee
02	Kollamparambil Ani	KJ	Khrist Jyoti College, Bengaluru
03	Kurumuttath Sijo	SJ	Jnana Deepa Vidya Peeth, Pune
04	Narippara Ajay	KJ	Vidya Jyoti College, Delhi
05	Poomarathil Lijo	ST	Jnana Deepa Vidya Peeth, Pune
06	Theeyathettu Aneesh	LF	Jnana Deepa Vidya Peeth, Pune
07	Thundiyil Jacob	SJ	Dharamaram Vidya Kshetram, Bengaluru
08	Thuravackal Arun	ST	Khrist Jyoti College, Bengaluru

09	Urumbil Brijeesh	KJ	Jnana Deepa Vidya Peeth, Pune
10	Vayalil Davis	SJ	Dharamaram Vidya Kshetram, Bengaluru
11	Vellappattu Jithin	ST	Khrist Jyoti College, Bengaluru
12	Vengooran Bijo	LF	St. Joseph's Pontifical Seminary, Aluva
13	Vettikkeeruprambil Justin	KJ	Vidya Jyoti College, Delhi

Fr. Francis Kilivallickal CST
Superior General

CORONA THOUGHTS

When worry, fear, and misinformation are spreading, we need resources that help to set the record straight through expert advice, business tips, workflow suggestions and updates on how Indian organizations are dealing with the crisis.

Humanity is being tested as never before, but is also rising to the challenge. Frontline health workers need the most technical and emotional support in these times, and a number of innovations and systems are falling into place in India.

LITTLE FLOWER MINOR SEMINARY, POOVATHODU

Sl. No	Name & House Name	Parish	Diocese
1.	Abraham Thakidiyel	Plassanal	Pala
2.	Alan Kaitharath	Kurumassery	Ernakulam
3.	Georgin Edasserikunnel	Vagamon	Pala
4.	Jibith Kaniyammattel	Nambiyakulam	Pala
5.	Joice Kochupurackal	Aruvithura	Pala
6.	Joyal Ambattuthachil	Kuththiyathodu	Ernakulam
7.	Kevin Animootil	Vazhakkulam	Ernakulam

CORONA THOUGHTS

The vast socio-economic divides in the country call for special measures to reduce loss of livelihood and promote economic recovery. Dealing with uncertainty and flat growth is the new business normal.

Interestingly, digital transformation is receiving a boost as never before, and sectors like gaming, online education and IT security are witnessing significant growth.

TABOR LITTLE FLOWER SEMINARY, KALPETTA

Sl. no	House Name & Name	Parish	Diocese
1	Kakkattil Akhil	Peringala	Thalassery
2	Kanikunnel Jelbin	Thirumeni	Thalassery
3	Karimbil Jibin	Madampam	Kottayam
4	Kochucherunilathu Jerin	Pooopparambu	Thalassery
5	Kollakombil Thomas	Poozhithode	Thamarassery
6	Kuttiyanimattathil Ebin	Velladu	Thalassery
7	Kuttiyanimattathil Joseph	Vayattuparambu	Thalassery
8	Kuzhiveliparambil Ben	Pulikkurumba	Thalassery
9	Malayathazhathu Abin	Chempanthotty	Thalassery
10	Mecherikunnel Jomal	Rayrome	Thalassery
11	Mekkamthuruthil Johnson	Angadikadavu	Thalassery
12	Neelamkavil Anwyn	Puthuruthy	Thrissur
13	Padinjareveettil Milan	Nellikkutty	Thalassery
14	Parappallil Job	Cheriya Areekkamala	Thalassery
15	Pinakkattu Roshan	Vembuva	Thalassery
16	Pullattukudiyil Albin	Muthireri	Mananthavadi
17	Thakidipurath Martin	Pathanpara	Thalassery
18	Vadakkayil Albin	Chunkakkunnu	Mananthavadi
19	Vellaramkunnel Albin	Nellikkutty	Thalassery

KHRISTU JYOTI MINOR SEMINARY, MUDICKAL

FIRST YEAR MINOR SEMINARIANS

Sl. No	Name	Parish	Diocese
1	Alby James Muriyamvelil	Chattamala	Thalaserry
2	Antony Thomas Mralalayil	Nellikutti	Thalassery
3	Nyjin John Jiji Changanamthundathil	Kurumbala	Manthavady
4	Noyal George Madombagathputtenpura	Valamagalam	Ernakulam - Angamali
5	Dalbin Sunil Varickamackal	Chandanackampara	Thalassery
6	Aphin Thanckachan Kakkuzhiyil	Chanadanackampara	Thalassery
7	Godwin Lawrance Vettukallil	Perumgalam	Pala
8	Thomaskutty Antony Parinthirickal	Kumily	Kanjirappally
9	Abhishek Joseph Edakkunnel	Erattayar	Idukki
10	Joseph Thomas Kallathiparambil	Chandanackampara	Thalasserry
11	Ritto Roji Thuruthipedikayil	Bikaner	Jaipur

LITTLE FLOWER MISSION SEMINARY, VETTIKKATTIRI

FIRST YEAR MINOR SEMINARIANS 2020-21

No. NAME & HOUSE NAME	PARISH	DIOCESE
1. Albin Adichumkallel	Athirampuzha	Changanaserry
2. Albin Binu Kochupurackal	Kanjikuzhi	Idukki
3. Edwin George Joseph Kollamparambil	Punnackel	Thamarassery
4. Edwin Somichan Kuzhippallil	Pulikurumba	Thalasseri
5. Ouseppachan Roy Cheruvallikizhakkel	Plassanal	Pala
6. Manu Mathew Vettuvelil	Bethel	Idukki
7. Sibin Sabu Ozhukayil	Mathipara	Pala
8. Royal Sibi Chirakandathil	Rajakumari	Idukki
9. Toby Tom Chemmarappallil	Manimala	Changanaserry

LITTLE FLOWER STUDY HOUSE
KOTHAMANGALAM

IInd YEAR MINOR SEMINARIANS 2020-21

Sl. No.	Name & House Name	Parish	Diocese
01	Akash K.R. Kavumkal	Velliyamattom	Pala
02	Alan Joseph Thottupurathu	Cheruvalikolam	Kanjirapally
03	Ashbin Rajan Choodammanayil	Rajakumari	Idukki
04	Boney Mathew Perumparathakoiyill	Anickad	Kanjirapally
05	Jerin Thomas Anichuvattil	Paingalam	Pala
06	Jerin Tomy Vadakkel	Vallakadvu	Kanjirapally
07	Joyal K. Joseph Muttelchira	Chennamkary	Changanaserry
08	Jodu Jose Pattathy	Pothiyakkara	Ernakulam
09	Littin Joseph Ambattukunnel	Mundakayam	Kanjirapally
10	Rinold Peter Valanchery	Pothiyakkara	Ernakulam

LITTLE FLOWER STUDY HOUSE KOTHAMANGALAM

IIIrd YEAR MINOR SEMINARIANS 2020-21

Sl. No.	Name & House Name	Parish	Diocese
01	Ajin Sebastian Elipulikattu	Poovathodu	Pala
02	Akhil Cyriac Chittappanattu	Labbakada	Idukki
03	Alan Joshy Mukalel	Pothupara	Idukki
04	Alan Mathew Vattothokunnel	Palakkad	Pala
05	Alen George Kizhakkenputhupillil	Meenkunnam	Kothamangalam
06	Cibin Mathew Nadackal	Chandigarh	Faridabad
07	Evan Sony Edimannickal	Ranny	Kanjirapally
08	Kuriakose saju Kizhakkenputhupillil	Meenkunnam	Kothamangalam
09	Lijo Binu Paranjakattill	Nettithozhu	Kanjirapally
10	Nirmal Jo Mathew Vakkattilputhenpurayil	Monipalli	Pala
11	Neol Bobby Panat	Kizhakumuri	Ernakulam
12	Noel Tom Jose Uthirakulam	Erattayar	Idukki

LITTLE FLOWER MINOR SEMINARY, IRIKKUR
IInd YEAR MINOR SEMINARIANS 2020-2021

Sl. No.	House Name & Name	Parish	Diocese
01	Ayithamattathil Subin	Pulpally	Mananthavady
02	Chamakkalayil Jithin	Malakayattapally	Palai
03	Ettonnil Savio	Deepagiri	Thalassery
04	Kalathilparambil Albert	Kottoor	Thalassery
05	Mattathikudiyil Amal	Padamala	Mananthavady
06	Moorikunnel Albin	Thiroor	Kottayam
07	Poovamnikunnathil Edwin	Padimaruthu	Thalassery
08	Pulikkakunnel Jomi	Thermala	Thalassery
09	Valayathil Stony	Kottiyoor	Mananthavady

LITTLE FLOWER MINOR SEMINARY, IRIKKUR
IIIrd YEAR MINOR SEMINARIANS 2020-2021

Sl. No.	House Name & Name	Parish	Diocese
01	Chembakasseril Denny	Nellippara	Thalassery
02	Chittettuthadathil Sijo	Edoor	Thalassery
03	Iykkaraparambil Godwin	Payyavoor	Thalassery
04	Karimpanackal Binu	KaikKottakkary	Thalassery
05	Kunnine Athul	Anara	Thalassery
06	Kurisinkal Arun	Kattippara	Thamarassery
07	Kurumbanal Jerin	Mlamala	Kanjirappally
08	Palloorathil Edison	Puravayal	Thalassery
09	Parekkattil Ajin	Chennalode	Mananthavady
10	Pinakkatt Milin	Kuttippuram	Thamarassery
11	Puthussery Precious	Lisigiri	Thalassery

12	Siyon Aakash	Paropady	Thamarassery
13	Tharakkunnel Alphin	Puravayal	Thalassery
14	Varikkaplamthadathil Salbin	Thirumeni	Thalassery
15	Vazhuthanappalliyil Bobin	Velanilam	Pala
16	Vellaringattu George	Pathrippadam	Mananthavady

LITTLE FLOWER MINOR SEMINARY, MALOUT
IInd YEAR MINOR SEMINARIANS 2020-21

Sl No.	Name	Parish	Diocese
1	Abhishek Poovathanikkunnel	Cheruvallikkulam	Kanjirappally
2	Alan Nellinilkkumthadathil	Keezpally	Thallassery
3	Arun Karipra	Perumbavoor	Ernakulam
4	Aswin Elinjely	Anappara	Ernakulam
5	Jifin Kolasseril	Kacherikkadavu	Thalassery
6	Kevin Moolan	Devagiri	Ernakulam
7	Rohit Pallivashathumuruppel	Elamkulam	Kanjirapplly

LITTLE FLOWER SEMINARY, MALOUT
IIIrd YEAR MINOR SEMINARIANS 2020-21

	Name	Parish	Diocese
1.	Anix Biju Kaniyamparambil	Vellayamkudy	Idukki
2.	Bestin Joseph Thumbathuruthel	Karuvachal	Tellichery
3.	Bibin Joy Veranal	Josegiri	Idukki
4.	Royal Roy Kurangalil	Ayarkunnam	Changanassery
5.	Shinto Thomas Myladoor	Magalagiri	Palai
6.	Sunil Basant Bage	Kakkon	Jalandhar
7.	Rakesh Kumar	Kakkon	Jalandhar

JYOTI GURUKUL, WALTERGANJ
IInd YEAR MINOR SEMINARIANS 2020-21

No.	NAME & HOUSE NAME	PARISH	DIOCESE
1	Abin Kanjirapparayil	Bharanaganam	Palai
2	Albin Sabu Plackal	Puthampaara	Thamarassery
3	Augusthy C S Chembottickal	Ratnagiri	Thalassery
4	Bibin Kizhakkekara	Kanakakkunnu	Idukki

JYOTI GURUKUL, WALTERGANJ
IIIrd YEAR MINOR SEMINARIANS 2020 - 21

No.	NAME & HOUSE NAME	PARISH	DIOCESE
1.	Albin Vallamkunnel	Rajakumari	Idukki
2.	Albin Pulimoottil	Bharananganam	Pala
3.	Augusthy Chirakandathil	Rajakumari	Idukki
4.	Benedict C Cheruparampil	Adimaly	Idukki
5.	Don Maliekkal	Chelachuvad	Idukki
6.	Jerrin Paradiyil	Valakode	Kanjirappally
7.	Jomon Pulimoottil	Bharananganam	Pala
8.	Joyal Vattukunnel	Chempukadavu	Thamarassery
9.	Mebin Pallathukuzhiyil	Padiyottuchal	Thalassery
10.	Rohith Peedikamalayil	Kadanadu	Pala
11.	Sibin Mannamparambil	Kanjikkuzhy	Idukki

CORONA THOUGHTS

Despite a number of unfortunate incidents of hate speech and community bias Organizations, stories of heroic efforts by Institutions and Individuals continue to be highlighted. Many brands are transforming their messages in this time of crisis, and competitors are becoming collaborators.

LITTLE FLOWER NOVITIATE HOUSE, MOOKKANNUR

No.	NAME & HOUSE NAME	PARISH	DIOCESE
1.	Abbel Manimala (ST)	Cherupuzha	Thalassery
2.	Abhiyam Moozhayil (SJ)	Pala Cathedral	Pala
3.	Abin Thaipparambil (ST)	Ulickal	Thalassery
4.	Adison Arackal (SJ)	Neyyassery	Kothamangalam
5.	Ajin Parakuzhi (SJ)	Mayam	Changanacherry
6.	Akash Choondal (ST)	Puthuruthy	Thrissur
7.	Albin Mundiyankal (ST)	Kozhichal	Thalassery
8.	Bimin Joseph Kalarickal (SJ)	Urulikunnam	Pala
9.	Dalson Kalarpara (ST)	Bhoodhanam	Mananthavady
10	Emil Munduplackal (SJ)	Mattakkara	Pala
11.	Godson Maruthaniyil (ST)	Vandipperiyar	Kanjirappally
12.	Jibin Thanniyil *(SJ)*	Meenachil	Pala

13.	Jithin Kallungal (SJ)	Ranni	Kanjirappilly
14.	Joseph Nellickal (SJ)	Asokapuram	Ernakulam – Angamaly
15.	Joyal Pullomthara (SJ)	Udayanapuram	Ernakulam – Angamaly
16.	Manuel Vadakkeparayil *(SJ)*	Thopramkudy	Idukki
17	Mathew Kanathukadu (SJ)	Kumaramkary	Changanacherry

LITTLE FLOWER NOVITIATE HOUSE, ABOHAR

NO.	NAME	PARISH	DIOCESE
1.	Aron Binoy Kolamkuzhiyil (LF)	Rajakkad	Idukki
2.	Ashbin Mathew Nellickal(KJ)	Ezhukumvayal	Idukki
3.	Dawn Biju Arackal (KJ)	Ayiramekar	Idukki
4.	Jerin Johnson (LF)	Kothappara	Kanjirapally
5.	Jerin Mathew Kuzhipathalil (KJ)	Manimala	Changanassery
6.	Joyal Joseph Vattukunnel (LF)	Chembukadavu	Thamarassery
7.	Nirannay Biby Pulickal (LF)	Mankuzhy	Kothamangalam

കൊറോണ മുൾമുടിയാകുമ്പോൾ

ഫാ. ജയിംസ് പുറത്തയിൽ സി.എസ്.റ്റി.

ഇരുപത്-ഇരുപത് എന്ന് എളുപ്പത്തിൽ പറയാവുന്ന 2020 കാത്തിരുന്ന വർഷമാണ്. എന്നാൽ നമ്മൾ കാത്തിരുന്ന് എത്തിയ ഈ വർഷം ദുരന്തം നമ്മെ കാത്തിരുന്ന വർഷമായിത്തീർന്നു. സമയത്തിനും കാലത്തിനും കണക്കുകൂട്ടലിനുമപ്പുറത്തൊരു നിഗൂഢതയുണ്ടെന്ന് ഈ വർഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ നമുക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. വർഷാരംഭത്തിന്റെ ആകർഷണം നഷ്ടപ്പെട്ട് അന്ത്യത്തിന്റെ ആകുലത മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ച വർഷം. മരണമെന്നത് വർഷത്തിന്റെ ഏതു ദിവസവും സംഭവിയ്ക്കാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടേതാണെങ്കിലും അത് നമുക്ക് 'മറ്റുള്ളവരുടെ' മരണമാണ്. എന്നാൽ ഇന്ന് എല്ലാവരും തന്നെ മരണത്തെ 'മരണഭീതിയായി' നിരന്തരം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. മരണം കൺമുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതായി നമ്മൾ അനുഭവിയ്ക്കുന്നില്ലേ?

ഒരുകാലഘട്ടം മുഴുവൻ - ഒരു വർഷമോ അതിലധികമോ - നിശ്ചലമാകുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നമ്മൾ അതിന്റെ അനിശ്ചിതത്വത്തിൽ അസ്തിത്വപരം (existential)ആയി അവലോകം ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അനുദിന ജീവിതത്തെ കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ചോദ്യങ്ങളും ഉത്തരങ്ങളും പോലെ പരമമായ ചോദ്യങ്ങളും ആനുകാലികപ്രസക്തിയുള്ളതായി കാണുവാൻ മാറാതെ നില്ക്കുന്ന ഈ ദുരന്താനുഭവം നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

Existential ആകണം നമ്മുടെ എല്ലാ സമീപനങ്ങളും. നിത്യതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും വരെ അസ്തിത്വപരമായി അറിഞ്ഞ് രൂപപ്പെടുത്തിയവയാകണം. ജീവിതത്തെ അങ്ങനെ കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ അനുഭവങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് ഉത്കണ്ഠ (anxiety) ആണ്. പ്രത്യാശയ്ക്കും നിരാശയ്ക്കും മദ്ധ്യത്തിലാണ് ഉത്കണ്ഠ നിലയുറപ്പിക്കുന്നത്. ഉത്ക്ണ്ഠയാണ് ഇന്ന് എല്ലാവരെയും അലട്ടുന്നത്. അതു മരണഭീതിയാകാം; ഭൗതികമായ കണക്കുകൂട്ടലുകളെ അപ്രസക്തമാക്കുന്ന, മരണത്തിന്റെ പ്രതീകമായ നിശ്ചലതയാകാം; ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവ്യക്തതയാകാം.

സന്യാസ - പൗരോഹിത്യജീവിതവഴിയേ നീങ്ങുന്ന നമുക്ക് ഈ പുതിയ സാഹചര്യം ആത്മശോധനയ്ക്കുള്ള ഒരവസരമാണ്.

ഭൗതികകാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ 'വഴി' അദൃശ്യമാക്കുന്ന മൂടൽ മഞ്ഞിൽ നമ്മളും അകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നത് നമ്മൾ സമ്മതിയ്ക്കേണ്ടി യിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ചുറ്റും നമ്മൾ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന സുരക്ഷിതത്വത്തിന്റെ മതിലുകൾക്കു വെളിയിൽ ഉള്ളവരുടെ ജീവിതവുമായി നമ്മൾ ആത്മീയമായി താദാത്മ്യപ്പെടേണ്ട സമയം ആസന്നമായി എന്നു ഗ്രഹിയ്ക്കുവാൻ നമ്മുടെ ധ്യാനങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥനകൾ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എല്ലാം അസ്തിത്വാത്മകമാകണം.

ആത്മീയതയ്ക്ക് പുതിയൊരു മാനം നമ്മൾ കണ്ടെത്തേണ്ട തുണ്ട്. ദീർഘപ്രാർത്ഥനയോ ഇടമുറിയാത്ത ആരാധനയോ ജാഗരണമോ കൊണ്ട് കണ്ടെത്താവുന്ന ഒന്നല്ലത്. സകല ജനത്തെയും സകല രാജ്യങ്ങളെയും, എല്ലാ മതങ്ങളെയും, ഏവരുടേയും അനുദിന ജീവിതത്തെയും ബാധിയ്ക്കുന്ന അവസ്ഥാവിശേഷത്തിൽ ഒരു പുതിയ മനോഭാവം നമ്മിൽ ഉരുത്തിരിയണം, നവീകരിയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരാത്മീയതയായി, സാർവ്വത്രികതയുടെ ഒരു മനോഭാവമായി, മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ക്കതീതമായ ഒരു മതാത്മകതയായി.

ആത്മീയതയിൽ പുതിയ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നേടുവാനുള്ള ഒരു കാലയളവിലൂടെയാണ് നമ്മൾ കടന്നുപോകുന്നത്. പല കാര്യങ്ങളും ഇനി പഴയതുപോലെയായിരിയ്ക്കുകയില്ല. അതിലേയ്ക്ക് പിൻതിരിഞ്ഞുപോകുവാനും നമുക്കു സാധിയ്ക്കുക യില്ല. നമ്മുടെ സമൂഹജീവിതം നമ്മുടേതുമാത്രമാകരുത്. വെളിയിലുള്ള വിശാല സമൂഹവും നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മയ്ക്കുള്ളി ലാകണം. അവർക്കെല്ലാം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാനമുണ്ടാ കണം. സ്നേഹത്തിന്റെയും കരുണയുടെയും വികാരങ്ങൾ അവരെയും ആശ്ലേഷിയ്ക്കണം. സ്ഥാപനപരമായ നമ്മുടെ തനിമയും സുരക്ഷിതത്വവും അതിനു തടസ്സമാകരുത്.

പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിനല്ല ഒന്നാം സ്ഥാനം. ധ്യാനാത്മക മായ ഉൾക്കാഴ്ചകൾക്കും ജീവിതത്തിന്റെ സമന്വയിപ്പിക്കലിനും പ്രഥമ സ്ഥാനം ലഭിയ്ക്കണം. ആത്മാവിനും ശരീരത്തിനും ഒരുപോലെ വിശ്രമം ലഭിയ്ക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ സമൂഹങ്ങളിൽ നിലനില്ക്കണം. കൊറോണാക്കാലത്തെന്നതിനേക്കാൾ സന്യാസ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ 'സാമൂഹികാകലം' പാലിയ്ക്കുന്ന നമ്മൾ ആത്മീയമായ അടുപ്പത്തിലേയ്ക്കു വരേണ്ടതുണ്ട് എന്ന മുന്നറിയിപ്പും കൂടിയാണ് ഈ മഹാമാരി. An intimate solidarity with everyone is essential. എല്ലാവരും തുല്യരാണെന്നും, ആരും ആരേക്കാളും സുരക്ഷിതരല്ലെന്നും, ജീവിതം "മൊത്തത്തിൽ",

നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ഒന്നല്ലെന്നും, താല്ക്കാലികത യാണ് എല്ലാറ്റിന്റേയും മുഖമുദ്രയെന്നും നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ആത്മീയതയ്ക്ക് ആഴം കൂടും. ആർക്കും തന്റെ നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് അഭിമാനിയ്ക്കുവാൻ ഒന്നുമില്ല എന്ന അപ്രിയസത്യം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപികയാണ് കൊറോണ. സഭാസ്നേഹമെന്നും സഭയുടെ വളർച്ചയെന്നും നമ്മൾ വിചാരിയ്ക്കുന്ന, നല്ലൊരു ശതമാനം ഭൗതികമായ, നമ്മുടെ പ്ലാനുകളും പദ്ധതികളും - സാമ്പത്തികമോ ഭരണപരമോ ആയവ - ദൈവപരിപാലനയ്ക്ക് അടിയറവു വച്ചുകൊണ്ട് പുനർവിചിന്തന ത്തിനു വിഷയമാക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് ഈ ദുരന്തത്തിൽ അകപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്ന ലോകം തന്നെ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

ഇതുവരെ ഞാൻ കുറിച്ചത് കൊറോണാ ദുരന്തത്തെക്കുറിച്ച് ഇന്നിന്റെയും സന്യാസത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ ധ്യാനിച്ച പ്പോൾ ലഭിച്ച ഉൾക്കാഴ്ചകളാണ്. കൊറോണാ സൃഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന ഭീതിജനകമായ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും ഏറെക്കുറെ പൂർണ്ണതയിൽ അറിവു ലഭിച്ചവരാണ്. മീഡിയ അനുദിനം എല്ലാം അപ്ഡേറ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. മരുന്നുകൾക്കും വാക്സിൻ പോലുള്ള പ്രതിവിധികൾക്കും രാഷ്ട്രങ്ങളും ശാസ്ത്രലോകവും കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിയ്ക്കുക യാണ്. എന്ന് എല്ലാറ്റിനും പ്രതിവിധിയാകും എന്ന് ആർക്കും പറയാൻ പറ്റുകയില്ല, പുതിയ പുതിയ നിഗമനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ.

സന്യാസ - പൗരോഹിത്യ - ക്രിസ്തീയ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ആത്മീയശാസ്ത്രത്തിൽ അവഗാഹം നേടിയവർക്ക്, പുതിയതോ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതോ ആയ പ്രതിവിധികൾ കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിയ്ക്കുമോ? അതും അന്വേഷിയ്ക്കുവാനുള്ള കാലഘട്ടമാണിത്. 'ആവശ്യമാണ് കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടെ മാതാവ്'. നമ്മുടെ ആത്മീയ ദർശനത്തിൽ എന്തെങ്കിലും തെളിയുന്നുണ്ടോ? കർത്താവിന്റെ വാക്കനുസരിച്ച് നമുക്കു തന്നെ പലതിനും 'ഒറ്റമൂലി'യായിത്തീരാൻ സാധിയ്ക്കുകയില്ലേ? "നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശവും ഭൂമിയുടെ ഉപ്പുമാണ്'' എന്ന കർത്താവിന്റെ വാക്കുകൾ അതു നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നില്ലേ? മനുഷ്യന് ജീവിതത്തിൽ ഉറപ്പും പ്രത്യാശയും കൊടുക്കുവാൻ, ഉത്കണ്ഠകളിൽ നിന്നും അവരെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ, സാമൂഹികാകലം ആവശ്യമില്ലാത്ത നമ്മുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിനു സാധിയ്ക്കണം. അതാണ് നമ്മൾ പരമപ്രധാന്യ ത്തോടുകൂടെ ചെയ്യേണ്ടത്. ആത്മീയവും ശാരീരികവുമായി ഏവർക്കും സൗഖ്യപ്പെടലിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമായിരുന്ന കർത്താവ് നമ്മിൽ സജ്ജീവമായ സാന്നിദ്ധ്യമാകുമ്പോൾ പല അത്ഭുതങ്ങളും

നമ്മിലൂടെ സംഭവിയ്ക്കും. അൽമായരായ ഒരുപാടു സഹോദരങ്ങളോടൊപ്പം നമ്മളിൽ പലരും ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷയുടെ, സുഖപ്പെടുത്തലിന്റെ, മാതൃകയുടെ, സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉത്തേജനം നല്കുന്നവയാണ്, പ്രശംസനീയമാണ്. വിനീതഹൃദയത്തോടെ അവയിൽ നമുക്കും പങ്കുചേരാം.

സാമൂഹിക പ്രവർത്തന മേഖലകളിലെ സാദ്ധ്യതകളെക്കുറിച്ചും ഉത്തരവാദിത്വത്തെക്കുറിച്ചും ഏറ്റവും കൂടുതൽ അവബോധമുണ്ടാകേണ്ട ഒരു കാലയളവും സാഹചര്യവുമാണ് കൊറോണ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആരും തനിച്ചല്ല, ആരും ഒറ്റപ്പെടാൻ പാടില്ല, എല്ലാവരും എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി സഹോദരതുല്യം ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരാണ് എന്ന് പരസ്പരം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഏതു ശ്രമവും സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുടെയും പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും ഭാഗമാണ്. സാമ്പത്തിക പരാധീനത ഉള്ളവരെ സംരക്ഷിയ്ക്കാനുള്ള പ്രാഥമിക ഉത്തരവാദിത്വം ഗവൺമെന്റിനാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരെ സഹായിക്കുവാൻ ക്രിസ്തുസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രചോദനത്താൽ കത്തോലിക്കാസഭയും സന്യാസസഭകളും പുതിയ പുതിയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ തേടുകയും കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നല്ല ശമറായക്കാരാകുന്നവർക്കൊരു കൂട്ടായ്മ ആവശ്യമില്ല. അവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും സേവനവും അടിയന്തിരസഹായം ആവശ്യമുള്ളിടത്ത് സ്വതസിദ്ധമായി പ്രകടമാക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ തനിമയും സിദ്ധിയും അടിവരയിട്ടുകാണിയ്ക്കുന്നത് സാമൂഹിക പ്രവർത്തനത്തിനും മനോഭാവത്തിനുമാണ്. അത് ഈ കോവിഡ് ദുരന്തകാലത്ത് ഏറ്റം പ്രസക്തമാണ്. പ്രളയത്തിന്റെ കെടുതികളിൽ ഒപ്പം നിന്നവർക്ക് ഇന്ന് ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടാൻ മെച്ചപ്പെട്ട ഒരുക്കവും തയ്യാറെടുപ്പും ഉണ്ട് എന്നത് ശ്ലാഘനീയമാണ്. നമ്മുടെ സഭയിൽ ഉടനീളം, വ്യക്തികളിലും സമൂഹങ്ങളിലും ഈ അവബോധം വ്യക്തമാക്കുന്നതിന്റെ പങ്കുവെയ്ക്കൽ സഭയുടെ മീഡിയാ മേഖല നിർവഹിക്കുന്നതും നമുക്ക് കൃതജ്ഞതയോടെയും കൃതാർത്ഥതയോടെയും അനുസ്മരിയ്ക്കാം!

നമ്മുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ ആത്മീയ പരിശീലനത്തിന്റെ വേദിയും അവസരവുമാണ് എന്ന പ്രായോഗിക ചിന്തയിലേക്കും ഞാൻ കടന്നുവരികയാണ് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ. നമ്മുടെ പരിശീലനപദ്ധതിയിൽ ഒരുപാടു പ്രായോഗികതയും പ്രായോഗികമായ മാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടാകണം എന്ന നിഗമനത്തിലേയ്ക്കും നമുക്കെത്താം, അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഈ

കാലയളവിൽ. സാർവ്വത്രിക കരുണയുടെ അഭ്യസിയ്ക്കലായിരിയ്ക്കട്ടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നീളുന്ന നമ്മുടെ പരിശീലന പദ്ധതി. സാമൂഹിക-മതാത്മക-സാമ്പത്തിക അകലങ്ങളെയും ഉച്ചനീചത്വങ്ങളേയും ഉച്ചാടനം ചെയ്യുവാനുള്ള നിശ്ചയദാർഢ്യം നേടുവാൻ ഈ സാർവ്വത്രിക സാഹചര്യം വഴിതെളിയ്ക്കണം.

നിർബ്ബന്ധിതമായി നമ്മെ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന 'അസ്വാതന്ത്ര്യ'ത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ പുതിയൊരു 'സ്വാതന്ത്ര്യവും' ഉൾക്കാഴ്ചയും നേടുവാൻ നമ്മൾ മറന്നുപോയ പ്രവൃത്തിമേഖലകളിലേയ്ക്കു തിരികെയെത്തണം. 'പ്രകൃതി' മാതാവാണ്. എല്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപികയാണ്. എപ്പോഴും ദൈവത്തോടൊപ്പം നിന്ന് ഒരു ഭവനമൊരുക്കുന്നത് അവളാണ്. കാർഷികമേഖലയിൽപ്പെട്ടതാണ് പ്രകൃതിസംരക്ഷണം, ജീവജാലങ്ങളുടെ സംരക്ഷണം എന്നിവയെല്ലാം. കോടാനുകോടി ജീവജാലങ്ങൾ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, കൊറോണയേക്കാൾ ഭീകരമായ, വംശനാശത്തിനുതന്നെ കാരണമാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെകുറിച്ച് നമ്മൾ അവബോധമുള്ളവരാകണം. പലതിനും കാരണക്കാർ മനുഷ്യരാണുതാനും. ഈ മേഖലയിയുള്ള ക്രിയാത്മകമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളും ഇടപെടലുകളും മനുഷ്യൻ ഇന്ന് അകപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്ന രോഗാതുര സാഹചര്യത്തിനു പോലും പ്രതിവിധിയാകും. കൃഷിയെ നമുക്കു സ്നേഹിയ്ക്കാം. ഇതരജീവജാലങ്ങളെ സ്നേഹിയ്ക്കുകയും സേവിയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം. പ്രകൃതിയെ ആകമാനം നമുക്ക് സ്നേഹിച്ചു സേവിയ്ക്കാം. അപ്പോൾ നമ്മിലെ ആത്മീയത ഉണരും. ശാന്തത നമ്മെ ആത്മീയമായി ശക്തിപ്പെടുത്തും.

പ്രകൃതി ജനനമരണങ്ങളുടെ മാതാവാണ്; ജനനത്തിന്റേതു മാത്രമല്ല! രണ്ടിനേയും സ്നേഹിക്കുവാൻ അവൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. പുതുജന്മം കൊണ്ടാണ് മരണത്തിന് 'പ്രതിഫലം' കൊടുത്തു നമ്മെ അവൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നത്.

പുതുജന്മം എന്ന പ്രത്യാശയായിരിയ്ക്കണം ഈ മഹാമാരിയ്ക്കുള്ള മറുമരുന്നായി നമ്മൾ ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതും മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കേണ്ടതും. "നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട. ലോകാവസാനം വരെ ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടായിരിക്കും" എന്ന കർത്താവിന്റെ വാഗ്ദാനം ഏവർക്കും പ്രത്യാശ പകരുന്ന മരുന്നായി നമുക്ക് നല്കാം. 'അവിടുത്തെ വസ്ത്രത്തിന്റെ വിളുമ്പിൽ സ്പർശിച്ചാലും നമ്മൾ സുഖപ്പെടും!'

◆

“CORONA IS FINISHED”.

Fr. John Kadaliyil CST,
Little Flower Mission, Songea, Tanzania

The missionary vision of the Little Flower Congregation has come to its climax as we stepped into the Missions of Africa. We are indebted to the missionary zeal of Fr. Felix Nellikkunnath CST, former Superior General, who took the initial steps in this regard. St Therese of Lisieux, our heavenly Patroness, wrote about her desire to be a missionary in all five continents, especially where the name of Jesus has not been proclaimed. Perhaps, had our venerable Founder Very Rev. Fr. Basilius lived some more years, I believe, he would have launched our Mission in Africa and other places where missionaries are in dire need. The dream of our Patroness and the missionary zeal of our Founder have come true when Little Flower Congregation took the bold step to send its zealous missionaries to Africa. Besides, it is opportune to reflect on it as we remember St Thomas the Apostle in the month of July, who braved to travel to the far off India to preach the Good News to our ancestors. The missionary heritage bequeathed to us by our beloved Heavenly Patroness and St Thomas, the Father of our faith, and our beloved Founder Fr. Basilius challenge us to come out of the safer zones and securities of life and to brave new worlds in our missionary life.

Half of the population in Tanzania is Christian, of which Catholics are majority. But almost every Diocese has shortage of Priests. Every Parish has got several Substations, which are looked after by one or two Priests. There are Substations where the Priest is not able to reach even once a month. There people are deprived of the Holy Mass, children their catechism, and ultimately faith formation fails and people lose interest in faith or go to other faiths. In the Parishes and Substations under

our care we try to give Holy Mass every Sunday and conduct catechism classes for the children. Here they have their own indigenous customs and do not have a long Christian tradition; as a result their faith is vulnerable. So we can do a lot to strengthen their faith.

During these months of Covid 19 when almost every nation declared Lockdown, perhaps Tanzania is the only country that remained without Lockdown. In early May during an address to a Church congregation, President John Pombe Magufuli stressed: *"There is not going to be any such thing as Lockdown in Tanzania, God will help us."* A few cases of Corona were reported, and schools were closed; some measures like wearing mask, washing hands and keeping distance in public places were advised. However, the Honorable President refused to declare total Lockdown. The reason he said was that if Lockdown is declared many people will die of starvation. Instead he asked people to open the Churches and Mosques and pray.

"I want to thank Tanzanians of all faiths. We have been praying and fasting for God to save us from the pandemic that has afflicted our country and the world. But God has answered us. "I believe, and I'm certain that many Tanzanians believe, that the corona disease has been eliminated by God," said Mr John Magufuli, President of Tanzania.

Though many criticized him, we must appreciate his faith; indeed, God has heard our prayers and spared Tanzania. Due to Corona we did not have to close the Churches; instead people used to attend the Church services as usual. Had there been Corona here more casualties would have been there than anywhere. Last week, speaking at a Teachers' conference, the President said, "*corona is finished*". We thank God for saving us from this deadly disease.

Our mission in Tanzania is completing twenty one years. Now we planned to extend our presence and interventions in one more Diocese, the Diocese of Iringa, where we are offered one established Parish - All Saints Parish at Mtandika- with nine Substations, which may be as vast as a Diocese in Kerala; it was looked after by one Priest. There are Parishes which have got twenty and more Substations in some Dioceses where our services are requested. We can do a lot more here for the Good News of Jesus Christ provided we have personnel. Africa is indeed the haven for the zealous missionaries of Little Flower Congregation. Young people, at least before 50 years of age, should brave to fulfill the dream of our Heavenly Patroness and our beloved Founder; early age will make it easier to master the language and to contribute considerable years in the service of the Lord in this continent.

◆

CORONA QUOTES

We can't lower our guard. We are still far from half-time.
- Erna Solberg, Norway's Prime Minister

COVID-19 has affected the world at large, but this has also given us a glimpse of the good that exists.
- Amit Gupta, Yulu

The fact is, uncertainty is the reality of the moment.
- Samir Parikh, Fortis Healthcare

To beat this worldwide pandemic, the world has to, must come together. - Shah Rukh Khan

For this generation, the world is going to be irrevocably altered. How and in what way will be spoken about in the next decade. - Vani Kola, Kalaari Capital

കൊറോണക്കാലം : തിരിച്ചറിവിന്റെ കാലം

ഫാ. സാജു കുത്തോടിപുത്തൻപുരയിൽ സി.എസ്.റ്റി

പി.ഒ.സി, പാലാരിവട്ടം

അൾജീരിയൻ നഗരമായ ഒറാനിൽ 1940–കളിൽ പടർന്നുപിടിച്ച പ്ലേഗ് എന്ന മാരകരോഗത്തെ ആസ്പദമാക്കി പ്രശസ്ത ഫ്രഞ്ച് എഴുത്തുകാരൻ ആൽബേർ കമ്യൂ രചിച്ച നോവലാണ് 'ദ പ്ലേഗ്'. ഈ നോവൽ അവസാനിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. "പ്ലേഗിന്റെ രോഗാണു ഒരിക്കലും പൂർണ്ണമായി ചത്തൊടുങ്ങുകയോ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാവുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. വർഷങ്ങളോളം അത് ഉറങ്ങിക്കിടക്കും. എന്നിട്ടൊരു ദിവസം മനുഷ്യനെ നശിപ്പിക്കുവാനും അവനെ ബോധവത്കരിക്കാനും അതിന്റെ എലികളെ അത് അഴിച്ചുവിടും – സന്തോഷം നിറഞ്ഞ പട്ടണത്തിൽപോയി ചാവാൻ."

ലോകം മുഴുവൻ ഇന്ന് കോവിഡ്–19 എന്ന പകർച്ച വ്യാധിയുടെ ഭീഷണിയിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് ലോകം കീഴടക്കി ജനജീവിതം നിശ്ചലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ലക്ഷങ്ങളുടെ ജീവൻ കവർന്ന് അതിന്റെ മൃത്യുഘോഷയാത്ര തുടരുകയാണ്. മാസ്ക് ധരിച്ച്, സാമൂഹ്യഅകലം പാലിച്ച്, സർവ്വതും കൊട്ടിയടച്ച് ലോകം ജയിലിനു സമാനമായി ജീവിക്കുന്നു. ഈ അവസ്ഥ എന്നവസാനിക്കുമെന്നോ എങ്ങനെ അവസാനിക്കുമെന്നോ ഇന്നും ആർക്കും അറിയില്ല.

ചൈനയിലെ വുഹാനിൽ കൊറോണ പടരുന്നതായി ലോകാരോഗ്യസംഘടനയെ ചൈന അറിയിച്ചത് 2019 ഡിസംബർ 31–ാം തീയതിയാണ്. ജനുവരിയിൽ തന്നെ മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിലേക്കും രോഗവ്യാപനം ഉണ്ടായതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ജനുവരി 30–ന് ലോകാരോഗ്യസംഘടന കോവിഡ്–19 വ്യാപനത്തെ ആഗോള അടിയന്തരാവസ്ഥയായും മാർച്ച് 11–ന് ആഗോളമഹാമാരിയായും പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി കോവിഡ്–19 സ്ഥിരീകരിച്ച സംസ്ഥാനം കേരളം ആണെങ്കിലും മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കോവിഡിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ കേരളം ഒരു പരിധിവരെ ലോകത്തിനു തന്നെ മാതൃകയായി. എന്നാൽ ഇന്ന് അതിന്റെ വ്യാപനം കേരളത്തിലും കൂടി വരുകയാണ്.

കൊറോണ വൈറസ് ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ ജാതകം മാറ്റിയെഴുതുന്നു. കോവിഡ്-19 മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് തന്നെ ഒരു ഭീഷണി ആയിരിക്കുകയാണ്. കോവിഡിനു മുമ്പും പിമ്പും എന്ന രീതിയിൽ ലോക ചരിത്രം രചിക്കപ്പെടുമോ എന്നു കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊറോണ വൈറസ് എന്ന പകർച്ചവ്യാധിയും ആഗോളവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനോടു പൊരുതിയും പൊരുത്തപ്പെട്ടും അതിനെ അതിജീവിച്ചും നാം പഠിച്ചുവരുകയാണ്. ആരെയും ഏതു പ്രസ്ഥാനത്തെയും പൂട്ടിയിടുവാൻ ശക്തമായ ഈ വൈറസ് ഒരു സഹയാത്രികനായി കൂടെയുണ്ട്. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളെയും ഈ അടച്ചുപൂട്ടൽ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ, സാമൂഹിക ജീവിതം, കുടിയേറ്റം, കുടുംബജീവിതം തുടങ്ങി എല്ലാ മേഖലകളെയും അതു സ്പർശിക്കുന്നു. കോവഡ് ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക ആഘാതം വലുതാണ്. ആദ്ധ്യാത്മിക സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിലും കോവിഡ് വലിയ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ശീലിക്കേണ്ട ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ അത് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ആൾക്കൂട്ടവും അമിതമായ ആഘോഷങ്ങളും ആർപ്പുവിളികളുമില്ലാതെ ധൂർത്തും ആർഭാടങ്ങളുമില്ലാതെ എങ്ങനെ ജീവിക്കാമെന്നും ഈ ലോക്ഡൗൺ കാലം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

കോവിഡ്-19 കാലം നമുക്ക് എല്ലാംകൊണ്ടും ഒരു തിരിച്ചറിവിന്റെയും തിരിച്ചുവരവിന്റെയും കാലമായിരിക്കണം. ലോകം മാറുകയാണ്. നമ്മുടെ ശീലങ്ങളും ചിന്താരീതികളും മാറുകയാണ്. ഈ പ്രതികൂല സാഹചര്യത്തിൽ ദൈവം എല്ലായിടത്തും മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിൽ ശുശ്രൂഷിക്കാനുള്ള കരങ്ങൾ നീട്ടിനില്ക്കുന്നതാണ് നാം കണ്ടത്. മനുഷ്യനിലെ നന്മ വറ്റിയിട്ടില്ലെന്നു കോവിഡ് കാലം തെളിയിക്കുന്നു.

സർക്കാരിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരോഗ്യമേഖലയും പോലീസുസംവിധാനങ്ങളും ഉദ്യോഗസ്ഥരും സന്നദ്ധ സംഘടനകളും ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കുയും കരുതലിന്റെ അടയാളമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സാമൂഹിക മാധ്യമ സംവിധാനങ്ങളും പുതിയ സാങ്കേതിക വിദ്യകളും ഉപയോഗിച്ചുള്ള ആശയവിനിമയങ്ങൾ കൂടുതൽ സജീവമായിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം ആരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ചും അപരന്റെ ആരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ചും കരുതലുള്ളവരായി

ക്കൊണ്ട് സഹോദരൻ സഹോദരന്റെ കാവല്ക്കാരനാകുന്ന കാലം! അതാണു കൊറോണക്കാലം! ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ശാരീരികാദ്ധ്വാന ത്തിന്റെയും കൃഷിയുടെയും ആത്മീയത നാം കുറെ വീണ്ടെടുത്തു. പ്രകൃതി അല്പം കൂടി പ്രകാശമാനമായി. പ്രകൃതിയോട് ചേർന്നും ലളിതമായും ജീവിക്കാൻ നാം ശീലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും മനുഷ്യ പ്രയത്നത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളും സജീവമാകേണ്ടി യിരിക്കുന്നു.

ഓരോ വിശ്വാസിയെയും അവരവർ ആയിരിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിലും അവസ്ഥയിലും അനുധാവനം ചെയ്യുന്ന അജപാലന ശൈലി അനിവാര്യമാണ്. ഈ കോവിഡുകാലത്ത് കുടുംബ ജീവിതത്തിന്റെ സന്തോഷവും നന്മയും കൂടുതലായി പങ്കു വയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ഭവനങ്ങൾ ദൈവാലയങ്ങളായി. ദരിദ്രരെ പ്രത്യേകം കരുതുകയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ അരൂപി സ്വയം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന സഭ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടി യിരിക്കുന്നു. സഭ അതിന്റെ മിഷനറി സ്വഭാവവും തനിമയും വീണ്ടെടുക്കുന്ന സമയവും സന്ദർഭവും ആയിരിക്കണം ഈ കോവിഡ് കാലം. ലോകത്തിന് പ്രത്യാശയുടെ വെളിച്ചം പകരാൻ കോവിഡ് കാലത്തു സഭയ്ക്കു കഴിയണം. ◆

CORONA QUOTES

Not only have the deck of cards we were playing with shuffled, but we have dealt with a completely new deck.

- Sanil Sachar, Trusox

Things that once took months, are now being carried out in a matter of days. - TN Hari, Big Basket

It is very challenging. But also an amazing opportunity to unlearn, relearn, and test our capabilities and value systems.

- Sudeep Ralhan, Walmart Labs

These are unprecedented times that require unprecedented efforts. - Niraj Ranjan, Hiver

കൊറോണാനന്തര സഭയിലെ ആത്മീയ പരിവേഷം

ഫാ. ബൈജു കണ്ണംപിള്ളി സി.എസ്.റ്റി.

കോവിഡ് 19 മനുഷ്യജീവിതത്തെ ആകെ തകിടം മറച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സന്യാസ ജീവിതത്തിൽ നാം അനുവർത്തിക്കേണ്ട ആത്മീയ പരിവേഷങ്ങളെ പുനർവിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. പരിപാലിക്കുന്ന, സ്നേഹിക്കുന്ന ദൈവം എവിടെ എന്നും, രോഗശാന്തി വരംലഭിച്ചവർ എവിടെപ്പോയി ഒളിച്ചുവെന്നും, പള്ളികളും, ആരാധനാലയങ്ങളും അടച്ചിട്ടും ഇവിടെ ഒരു പ്രശ്നവും ഇല്ലല്ലോ എന്നും ചിന്തിക്കുന്നവരും ഏറെ! ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ചോദ്യശരങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കേണ്ടത് ജീവിതമാതൃക വഴിയും ക്രിസ്തീയ മൂല്യങ്ങളുടെ അനുവർത്തനം വഴിയും മാത്രമാണ്.

ജീവിതമാതൃക സുവിശേഷമാകണം:

ആദിമ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു പുനരവതരണം സാധ്യമാകുന്ന ജീവിതശൈലി ഉൾകൊള്ളുവാൻ ഇന്ന് സഭാതനയർ നിർബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു. ‘‘വിശ്വസിച്ചവർ എല്ലാവരും ഒറ്റസമൂഹമാവുകയും തങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം പൊതുവായി കരുതുകയും.... ഏകമനസ്സോടെ താല്പര്യപൂർവ്വം അനുദിനം ദേവാലയത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടുകയും.... ഹൃദയലാളിത്യത്തോടും ആഹ്ലാദത്തോടും കൂടെ ഭക്ഷണത്തിൽ പങ്കുചേരുകയും.... എല്ലാ മനുഷ്യരുടേയും സംപ്രീതിക്കു പാത്രമാവുകയും ചെയ്തു’’ (അപ്പ. 2: 44-47).

പങ്കുവെയ്ക്കാനും സ്നേഹിയ്ക്കാനും സ്നേഹിതർക്കു വേണ്ടി ജീവനർപ്പിക്കാനും തയ്യാറാകുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ കണ്ടാണ് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം പൊലിമയുള്ളതായി മറ്റുള്ളവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടത്. നമ്മുടെ വിശ്വാസജീവിതം വെല്ലുവിളികൾ നേരിടുമ്പോൾ ജീവിതശൈലികൾ ക്രിസ്തു മനോഭാവങ്ങളിൽ വേരൂന്നേണ്ടതുണ്ട്. അവിടുത്തെ അനുയായികൾ ഉൾകൊള്ളേണ്ട മനോഭാവങ്ങൾ (മത്ത. 23:23) നീതി, കാരുണ്യം, വിശ്വസ്തത - വ്യക്തി, കുടുംബ, സമൂഹ ജീവിതങ്ങളിൽ, സാമൂഹ്യ രാഷ്ട്രീയ

ഇടപെടലുകളിൽ, സാമ്പത്തിക ഇടപാടുകളിൽ, സാംസ്കാരിക സമീപനങ്ങളിൽ മുഖമുദ്രകളാക്കണം എന്നതാണ്.

സേവനം ഏക കല്പനയുടെ മാതൃകയും, മാനദണ്ഡവും

'നീയും പോയി അതുപോലെ ചെയ്യുക' (ലൂക്ക. 10:37) "എന്റെ ഏറ്റവും എളിയ ഈ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുവന് ഇത് നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തപ്പോൾ എനിക്കുതന്നെയാണ് ചെയ്തു തന്നത്" (മത്താ. 25:40) ക്രിസ്തീയതയുടെ ഉരകല്ല് നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹത്തിന്റെ പാണിതീർക്കുന്ന ഈ സംസ്കാരമാണ്. നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാറ്റിലും സേവനത്തിന്റെ, ത്യാഗത്തിന്റെ പാവപ്പെട്ടവരോടുള്ള അനുഗമനത്തിന്റെ തെളിവുകൾ കാണിക്കാനാവണം.

ദൈവത്തിന്റെ ഏക കല്പന പരസ്നേഹത്തിന്റേതാണ് (യോഹ. 13:31) ആ കല്പനയ്ക്ക് അവിടുന്നു ഒരു മാതൃകയും മാനദണ്ഡവും നിശ്ചയിക്കുന്നു. "ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതു പോലെ നിങ്ങളും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണം". യേശുവിന്റെ സ്നേഹം ആത്മാർപ്പണത്തിലാണല്ലോ അതിര് കണ്ടെത്തുന്നത്. സ്നേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അതിനപ്പുറം ഒന്നും ചെയ്യാൻ ആർക്കുമാവില്ല (എഫേ. 5:2). അതാണ് പരസ്നേഹത്തിന്റെ മാതൃക. യേശു നമ്മെ കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്നത് സ്നേഹിതരായിട്ടാണ്. ദാസന്മാരായല്ല. അവിടുന്നു പറയുന്നു: എന്റെ കല്പന നിറവേറ്റുന്ന സ്നേഹിതന്മാർ (യോഹ. 15:10-14) പരസ്പരം ഇഷ്ടം വിവേചിച്ച് അനുവർത്തിക്കുന്നത് സ്നേഹത്തിന്റെ ശീലമാണല്ലോ - മാനദണ്ഡം. യജമാനന്മാർ ദാസരുമായി ഹൃദയരഹസ്യങ്ങൾ കൈമാറുകയില്ല. യേശുവാകട്ടെ, പിതാവിൽ നിന്ന് കേട്ടതെല്ലാം ശിഷ്യരുമായി പങ്കുവച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ദാസനാകുന്നത് മോശമല്ല. (മോശ (നിയ. 34:5), ജോഷ്വ (24:29), ദാവീദ് (സങ്കീ. 89:20) ഞാൻ ദാസന്മാരുടെ ദാസനാകുന്നു എന്നാണ് ഫ്രാൻസീസ് പാപ്പ പറയുക.

ആരാധനാ ജീവിതം

കൊറോണ വൈറസ് താറുമാറാക്കിയ ആരാധനാജീവിതം എവിടേയും ചർച്ചാവിഷയമാണ്. പുറത്തിന്റെ വെടിപ്പും, വാക്കിന്റെ എടുപ്പും അരങ്ങു തകർക്കുന്ന ആരാധനയും വിശുദ്ധിയുടെ ലക്ഷണങ്ങളായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്. 'ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും' ഉള്ള ആരാധനയുടെ അവസ്ഥ കൊറോണ വഴി സംജാതമായിരിക്കുന്നു. ആരാധന ആചാരമായി

തരംതാഴരുത്. ആരാധന ഉള്ളിന്റെ ഉയർത്തൽ ആണ്. ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഉള്ള് തുറക്കുന്ന നിമിഷമാണ് ആരാധന. ചുരുക്കത്തിൽ ജീവിതം കൊണ്ട് വചനത്തിന് മറ പിടിക്കാത്ത രീതി. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഇന്ന് മതാത്മകതയ്ക്കാണ് പ്രചുരപ്രചാരം. വലിയ ദേവാലയങ്ങൾ, ആഘോഷമായ ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, പ്രകടനാത്മകമായ തിരുനാളുകൾ, ഒച്ചവയ്ക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാ യോഗങ്ങൾ, ശബ്ദമുഖരിതമായ മതപ്രഭാഷണങ്ങൾ, വഴി മുടക്കുന്ന പ്രദിക്ഷണങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ആത്മീയവികാസത്തിന് ഉതകുന്നുവോ എന്നതിലുപരി മത സമുദായത്തിന്റെ കരുത്ത് തെളിയിക്കുന്ന പ്രകടനാത്മകതയുടെ മാനങ്ങളായി അധ:പതിക്കുന്നു. ഏതായാലും ഒന്നു വ്യക്തമാണ്-പ്രകടനാത്മകമായ മതാത്മകതയിൽ നിന്നു ലാളിത്യപൂർണമായ, അനുഭൂതിബദ്ധമായ, ആത്മീയതയിലേക്ക് നീങ്ങാനുള്ള ദൈവാത്മാവിന്റെ ഉൾവിളി ഇത്തരുണത്തിൽ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. യേശുവിന്റെ ജീവിത ശൈലിയിലേയ്ക്കും സുവിശേഷാത്മകമായ ജീവിതാനുഷ്ഠാനത്തിലേക്കും തിരികെപ്പോകാനുള്ള ദൈവികപ്രചോദനമാണ് ഈ കാലഘട്ടം വിളിച്ചോതുന്നത്. വിജാതീയ ഭരണകർത്താക്കളുടെ അധികാരകൊതിയിൽ നിന്നും, ഫരിസേയരുടെ സങ്കുചിത മനോഭാവത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറി, പരസ്പരം പാദങ്ങൾ കഴുകുന്ന ജീവിതശൈലി പിൻതുടരുവാൻ യേശുനാഥൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

നിശബ്ദതയുടെ പ്രാർത്ഥനാ സംസ്കാരം

മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടായി നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാസംസ്കാരത്തിന്റെ മുഖമുദ്ര ഒച്ചയാണ്. വി. കൊച്ചുത്രേസ്യ പ്രാർത്ഥനാ സംസ്കാരത്തെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിപ്രകാരമാണ്. “ദൈവത്തെകുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ദൈവത്തോട് സംസാരിക്കാനാണ് ഞാൻ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്’’. വാചിക പ്രാർത്ഥനകളുടെ അതിപ്രസരം നിമിത്തം ധ്യാനാത്മകമായ നിശബ്ദതയിൽ സംജാതമാകുന്ന സാന്നിദ്ധ്യാനുഭവം നമുക്ക് അജ്ഞാതമായി. ആന്തരീക നിശ്ശബ്ദതയിൽ തന്നിലെ പിതാവുമായുള്ള ആത്മൈക്യമാണ് യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനാനുഭൂതിയിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നത്. “എന്നെ അയച്ച പിതാവ് എന്നിലുണ്ട്. ഞാൻ പിതാവിൽ നിന്നും ജീവനുൾകൊള്ളുന്നു.... പിതാവും ഞാനും ഒന്നാണ് (യോഹ. 8:28, 6:57, 10:30) ഇതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനാനുഭവം. ഈ ആത്മാനുഭവം യേശുവിനായത് ധ്യാനാത്മകമായ നിശ്ശബ്ദതയിലായിരുന്നു. സ്വജീവിതത്തിൽ ദൈവഹിതം

കണ്ടെത്തുകയെന്നതാണ് പ്രാർത്ഥനയുടെ അർത്ഥം. ഓരോ നിമിഷത്തിലും ദൈവാത്മാവിന്റെ ചലനങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയുന്ന താണ് പ്രാർത്ഥന. അതുകൊണ്ടാണ് "ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും" പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടത്. സത്യം എന്ന പദത്തിനർത്ഥം തുറവി എന്നാണ് (യോഹ. 4:24). തനക്കകത്തും പുറത്തും സ്പന്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രചോദനങ്ങൾക്കു നേരെയുള്ള തുറവി – അതാണ് പ്രാർത്ഥനയുടെ ഹൃദയസ്പന്ദനം. ഈ തുറവിയുണ്ടാകുന്നത് ധ്യാനാത്മകമായ നിശ്ശബ്ദതയിലാണ്. ഈ കാലഘട്ടം അതിന് നമ്മെ പ്രത്യേകം മാടി വിളിക്കുന്നു.

"കണ്ണെത്താത്ത ദൂരമുണ്ട് കരയടുക്കുവാൻ
കൈ കുഴഞ്ഞു പോകുമല്ലോ തുഴയുവാൻ
കൂട്ടുകാരാരുമില്ല കൂടെ തുഴയുവാൻ
കൂട്ടുകാരൻ ആത്മനാഥൻ കൂടെയുണ്ടല്ലോ"

രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ ◆

CORONA QUOTES

The pandemic has pushed us into maintaining social distancing, but the challenge is also to remain hyper-connected via the internet and isolate COVID-19.
- Osama Manzar, DEF

Nobody has ever been prepared for a disruption of this scale.
- Sujeet Kumar, Udaan

If you have never failed, you have never been tested, and then you haven't seen your best yet. A setback is only an opportunity for you to come back stronger.
- Deep Malhotra, Beck Friends

മാനവരാശിക്ക് ഗൃഹപ്രവേശനത്തിനുള്ള മുഹൂർത്തമാണ്

ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ പാംപ്ലാനി CST

അന്ധകാരയുഗത്തിന്റെ നിശാവേളകളിലാണ് വസന്തത്തിന്റെ വിത്തുകൾ പാകപ്പെടുന്നത് എന്ന് പറയാറുണ്ട്. ലോക ചരിത്രത്തിലും മാനവചരിത്രത്തിലും കാത്തിരിപ്പിന്റെയും ഏകാന്തതയുടെയും മൗനത്തിന്റെയും ഒക്കെ കാലയളവ് ദീർഘമാണെങ്കിലും അത് വെറുതെ പാഴാകാറില്ല. ഏറ്റവും ഉജ്ജ്വലമായതിനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരാറാണ് പതിവ്. ആയിരം കോടി വർഷങ്ങളുടെ സുദീർഘ മൗനത്തിനുശേഷമാണ് പ്രപഞ്ചം ജീവന്റെ ആദ്യത്തെ ഓംകാരം ഉരുവിടുന്നത്. പിന്നെയുമെടുത്തു ഒരു നാനൂറ് കോടി കൂടി, ആദ്യത്തെ പൈതലിന്റെ കരച്ചിലിനു വേണ്ടി! 'ഉദരപ്രസ്ഥത്തിനും' വാനസപ്രസ്ഥത്തിനും ഇടയിലെ ഒരു ഹ്രസ്വകാലയളവ് മാത്രമാണ് ഒച്ചയുണ്ടാക്കാനുള്ള ജീവിത രാശിയെന്നാണല്ലോ വേദകാലം മുതലുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച.

ഒരു തച്ചന്റെ പുത്രന്റെ മുപ്പത് വർഷത്തെ നസ്രത്തിലെ ലോക്ക് ഡൗൺ. ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗധേയം മുഴുവനും പുനർ നിർണ്ണയിക്കാൻ പോന്നതായിരുന്നു അത്. ബോധിസത്വന്റെ അടഞ്ഞ കണ്ണുകൾ വിപരീതവഴിയിലൂടെയുള്ള ഒരേ സന്ദേശമാണ്; ആരവങ്ങളിൽ നിന്നും മൗനത്തിലേക്കും സൈന്യബലത്തിൽ നിന്നും ഏകാംഗസൈന്യത്തിന്റെ ആത്മബലത്തിലേക്കുമുള്ള മടക്കം. ഉദാത്തമായ കാഴ്ചകൾക്കുവേണ്ടി വല്ലപ്പോഴും കണ്ണുകൾ അടച്ചുപിടിക്കണം. ഇരുട്ടുകൊണ്ടു കണ്ണുകഴുകുക എന്നൊക്കെ കാവ്യഭാഷ.

ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥായിയായിട്ടുള്ള വചനങ്ങളുടെയൊക്കെ പിതൃത്വം മൗനത്തിന്റെ വാല്മികങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. തടവറകളുടെ ഇരുളും ശൂന്യതയുമൊക്കെയാണ് മഹാത്മാക്കളുടെ കത്തുകളിലെയും കൃതികളിലെയും സനാതന വചനങ്ങളുടെ വെളിച്ചവും ജീവനും. ഏദനിലെ ആദിമനുഷ്യന്റെ ഏകാന്തതയിൽ നിന്നും സമൂഹമുണ്ടായെങ്കിൽ ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ കടന്നുകയറ്റ ത്തിൽനിന്നും മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കാനുള്ള പ്രകൃതിയുടെ വഴിയായിരുന്നിരിക്കണം സാമൂഹിക അകലം സൃഷ്ടിക്കൽ. മനുഷ്യന് ഇനി തുണ വേണ്ട എന്ന രീതിയിൽ ദൈവം തീരുമാനം

മാറ്റിയതുപോലെ. ആധുനികതയെക്കാളുമൊക്കെ ഒത്തിരി ആധുനികമായിരുന്നിരിക്കണം ആദിയുടെ പഴമ.

പാഴായിപ്പോകുന്നവയുടെ ഫലപ്രാപ്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള മിസ്റ്റിക്കൽ ദൈവശാസ്ത്രമാണ് ടാഗോർ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. "നഷ്ടപ്പെട്ട നാഴികകളെയോർത്തു ഒട്ടേറെ ദിനങ്ങളിൽ ഞാൻ ദുഖിതനായിരുന്നെങ്കിലും ദൈവമേ അവയൊന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടവ യായിരുന്നില്ല. എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ നിമിഷങ്ങളെയും അങ്ങ് തൃക്കരങ്ങളിൽ സംവഹിച്ചിരുന്നു. ചരാചരങ്ങളുടെയൊക്കെ ഹൃദയത്തിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന് അങ്ങ് വിത്തുകളെ മുളകളായും മുളകളെ പുഷ്പങ്ങളായും പുഷ്പങ്ങളെ ഫലങ്ങളായും രൂപപ്പെടുത്തുന്നു."

കോവിഡിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ആഗോള ലോക്ക് ഡൗണിനെപ്പറ്റി യാതൊരു ദീർഘദർശനവുമില്ലാതെ തന്നെ റഷ്യൻ കഥാകൃത്തായ ആന്റൺ ചെക്കോവ് പന്തയം (The Bet) എന്ന ചെറുകഥയിലൂടെ ലോക്ക്ഡൗണിൽ സംഭവിക്കേണ്ട മനുഷ്യാ വസ്ഥയുടെ ഉൽകൃഷ്ടമൂല്യങ്ങളിലേക്കുള്ള മടക്കയാത്രയെ അതിസുന്ദരമായി വരച്ചുകാട്ടിയിരുന്നു. സ്വയം ഏറ്റെടുത്തതും പതിനഞ്ച് വത്സരങ്ങൾ നീണ്ടതുമായ തടവറവാസത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുകയാണ് കഥാനായകനായ യുവ അഭിഭാഷകൻ. ധനവാനായ ആതിഥേയന്റെ ഭവനത്തിലെ അത്താഴവിരുന്നിന് അഭിഭാഷകനും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. പതിവുപോലെ ഒരു തർക്കം. ജീവപര്യന്തമാണോ വധശിക്ഷയാണോ കൂടുതൽ മെച്ചം? വധശിക്ഷയിൽ പെട്ടെന്ന് മരിക്കാമെന്നും ജീവപര്യന്തം ഇഞ്ചിഞ്ചായി കൊല്ലുകയാണെന്നും ആതിഥേയൻ. അല്ല, ജീവപര്യന്തമാണ് മെച്ചമെന്ന് വിരുന്നുകാരനായ യുവാവ്. ആർക്കുപറ്റും പതിനഞ്ച് വർഷം ജയിലിൽ കിടക്കാനെന്ന് ആതിഥേയൻ. കാണിച്ചു തരാമെന്ന് അഭിഭാഷകൻ.

പന്തയത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ തീരുമാനമായി. വീട്ടുപടിയെ ലക്ഷ്മണരേഖയാക്കിയ മോദിജിയുടെ അടച്ചുപൂട്ടലിനെക്കാളും ഭീകരം. പതിനഞ്ച് വത്സരങ്ങൾ ധനവാന്റെ പൂന്തോട്ടത്തിലെ ലോഡ്ജിൽ യുവാവ് താമസിക്കണം. കിളിവാതിലിലൂടെ മാത്രം പുറം ലോകം കാണാം. ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവരുന്ന ആളോട് മാത്രം സമ്പർക്കം. അങ്ങിനെ പതിനഞ്ച് വത്സരങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുന്ന ദിവസം യുവാവിന് ധനവാൻ രണ്ട് ദശലക്ഷം റൂബിൾ നൽകുന്നതായിരിക്കും.

സംഗീതവും വായനയും ഉറക്കവുമായി യുവാവിന്റെ ആദ്യ വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ആദ്യവർഷങ്ങളിൽ തന്നെ ഏതാണ്ട് അറുനൂറോളം കൃതികൾ വായിച്ചു. പിന്നീട് പുതിയ നിയമം മാത്രം വായിക്കാൻ അയാൾ ഒരു വർഷത്തിലേറെയെടുത്തു. തത്ത്വ ചിന്തയും ദൈവശാസ്ത്രവുമായി തുടർന്നു വായന. പതിനാല് വത്സരങ്ങൾ പൂർത്തിയാകാൻ പോകുന്നു. ഇതിനിടെ ധനവന്റെ സമ്പത്തെല്ലാം നഷ്ടമായി. രണ്ട് മില്യൺ നല്കിയാൽ കുത്തുപാളയെടുക്കേണ്ട അയാൾ യുവാവിനെ കൊല്ലുവാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. കത്തിയുമായി തടവറയിലെത്തിയ അയാൾ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന യുവാവിന്റെ മേശമേലെ കുറിപ്പെടുത്ത് മെഴുകുതിരിവെട്ടത്തിൽ വായിക്കുകയാണ്.

‘‘നാളെ പന്ത്രണ്ട് മണിയാകുമ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇതര മനുഷ്യരുമായി ഇടപഴകാനുള്ള അവകാശവും വീണ്ടെടുക്കുന്നു. പക്ഷെ ഈ മുറി വിട്ടിറങ്ങുന്നതിനും സൂര്യപ്രകാശം കാണുന്നതിനും മുന്നേ താങ്കളോട് ഏതാനും വാക്കുകൾ പറയണമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. എന്നെക്കാണുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മുൻപാകെയെന്നവണ്ണം ശുദ്ധമായ മനഃസാക്ഷിയോടു കൂടി ഞാൻ പറയുന്നു: നിങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ലോകത്തിന്റെ വലിയ കാര്യങ്ങൾ എന്നുവിളിക്കുന്നവയെയെല്ലാം, സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ജീവിതത്തെയും ആരോഗ്യത്തെയും, ഞാൻ പുച്ഛിച്ചു തള്ളുന്നു. ... നിങ്ങളുടെ കവികളും പ്രതിഭാശാലികളും സൃഷ്ടിച്ച മേഘച്ചീളുകളെ വെല്ലുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ സൗന്ദര്യങ്ങൾ എന്നെ സന്ദർശിക്കുകയും അവർ എന്റെ കർണ്ണപുടങ്ങളിൽ മന്ത്രിച്ച കഥകൾ എന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിൽ ചുഴലിക്കാറ്റുകൾ തന്നെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.... മാനവരാശിയുടെ അശ്രാന്തചിന്തകൾ യുഗാന്തരങ്ങളിലൂടെ വിരചിച്ചതെല്ലാം ഒരു സൂചിമൊട്ടെന്നവണ്ണം എന്റെ ശിരസ്സിലേക്ക് ഒതുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങളെയും, വിജ്ഞാനത്തെത്തന്നെയും ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളെയും ഞാൻ അവഗണിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം മരീചിക പോലെ അർത്ഥശൂന്യവും നൈമിഷികവും വഞ്ചനാത്മകവും മിഥ്യാപരവുമാണ് എന്ന് ഞാനറിയുന്നു. നിങ്ങൾ വിജ്ഞാനിയും അഭിമാനിയും നല്ലവനും ആയാലും തറയിലെ പൊത്തിലൊളിക്കുന്ന എലിയെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലായിരുന്നു എന്ന വണ്ണം മൃത്യു നിങ്ങളെ തുടച്ചുനീക്കുന്ന

തായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയും ചരിത്രവും അമർത്യരായ പ്രതിഭകളുമെല്ലാം ഭൂഗോളത്തിനൊപ്പം ചാമ്പലാകുകയോ മരവിച്ചുപോകുകയോ ചെയ്യും. യുക്തി നഷ്ടപ്പെട്ട നിങ്ങൾ വെറുതെ അപഥസഞ്ചാരം നടത്തുന്നു. നിങ്ങൾ കള്ളങ്ങളെ സത്യമായും വൃത്തികേടിനെ സൗന്ദര്യമായും കണക്കാക്കുന്നു.... നിങ്ങൾ വിലമതിക്കുന്നതിനെയെല്ലാം ഞാൻ തിരസ്കരിക്കുന്നു എന്നത് പ്രവർത്തിയിൽ കാണിച്ചുതരുവാൻ ഒരുകാലത്ത് ഞാൻ പറുദീസയെന്ന് കരുതിയതും ഇന്ന് ഞാൻ പുച്ഛിക്കുന്നതുമായ രണ്ട് ദശലക്ഷങ്ങളെ ഞാനിതാ പുച്ഛിച്ചുതള്ളുന്നു. പണത്തിനുള്ള എന്റെ അവകാശം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടി മന പ്പൂർവ്വം ലംഘിക്കുന്നതിനുമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തിന് അഞ്ച് മണിക്കുറുകൾ മുന്നേ ഞാനിവിടെ നിന്നും പുറത്തുചാടുന്ന തായിരിക്കും.”

ദുരഭിമാനവും ധനാസക്തിയും തമ്മിലുള്ള പന്തയത്തിന്റെ പരിസമാപ്തിയിലാണ് കഥയുടെ സനാതന സന്ദേശം. രാത്രിയിൽ മാത്രം പുഷ്പിക്കുകയും സുഗന്ധം പരത്തുകയും ചെയ്യുന്ന നിശാഗന്ധി പോലെ ലോക്ക്ഡൗണിന്റെ ഇരുളിലെ സ്നാന ത്തിലൂടെയാണ് അയാൾ സ്വന്തം സ്വത്വത്തിന്റെ സുഗന്ധം കണ്ടെത്തുന്നത്. തടവറയുടെ അടച്ചുപൂട്ടലിൽ അയാൾ യഥാർത്ഥ ഗൃഹപ്രവേശം നടത്തുകയായിരുന്നു. പൂട്ടുകൾ തുറക്കുന്നത് പുറത്തുകടക്കാനല്ല അകത്തുകയറാനാണ്.

കോവിഡ് കാലത്തിന്റെ വീർപ്പു മുട്ടലുകളിലൂടെയൊക്കെ മനുഷ്യനിൽ സംഭവിക്കേണ്ട അന്തഃസ്ഫോടനങ്ങളുടെയെല്ലാം നേർക്കാഴ്ചയാകുന്നു ഈ പരിവർത്തനം. മാനവരാശിയുടെ നന്മയുടെ കനലുകളൊക്കെ ചാരത്തിനടിയിൽ മങ്ങിക്കത്തുന്നത് സാമൂഹിക അകലം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഏകാന്തതയുടെ ഇരുളിൽ തെളിഞ്ഞുകാണാം. ആ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ ജീവിതത്തിൽ ഭാസുരങ്ങളെന്ന് കരുതുന്നവയൊക്കെ നിഷ്പ്രഭമാകുന്നു. ലോക്ക്ഡൗണിന് ശേഷം മാനവരാശി കൈവരിച്ചിരിക്കേണ്ട പുതിയ ആത്മബോധങ്ങളുടെ ദർപ്പണമാണ് പന്തയത്തിലെ യുവാവ്.

ലോക്ക്ഡൗണിന് ശേഷം ലോകം ഘട്ടം ഘട്ടമായി വീണ്ടും പൂട്ടഴിക്കുമ്പോൾ മാനവരാശിക്ക് ആത്മപരിശോധനക്ക് ഒത്തിരിയേറെ ചോദ്യങ്ങൾ ബാക്കിയാവുന്നു. കോവിഡ് കാലത്തെ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങളിലും രാജ്യങ്ങൾ പരസ്പരം നടത്തുന്ന

കുറ്റാരോപണങ്ങളിലും ഇരുളിൽ വിതക്കപ്പെടേണ്ട വസന്തത്തിന്റെ വിത്തുകൾ ഞെരിഞ്ഞമരുകയാണ്. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷം ലീഗ് ഓഫ് നേഷൻസ് ഉണ്ടായതുപോലെയോ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന് ശേഷം ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന ഉണ്ടായതു പോലെയോ ഹിരോഷിമക്കും നാഗസാക്കിക്കും ശേഷം അണ്വായുധവിരുദ്ധമുന്നേറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായതുപോലെയോ കോവിഡി നെതിരായ മഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം വസന്തത്തിന്റെ കുറച്ചെങ്കിലും പുഷ്പങ്ങൾ വിരിയാൻ പോകുന്നതിന്റെ സൂചനകൾ വിരളമാണ് എന്നതാണ് ഏറെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നത്.

◆

Days to Remember

July 12	-	Saints Louis Martin and Zelie Guerin
July 14	-	D.A of Fr. Pius Edasseriparambil
July 16	-	D.A of Fr. Thomas Puthukulangara
July 17	-	D.A of Fr. Joseph Thoomkuzhy
July 25	-	St. James, The Apostle
July 28	-	St. Alphonsa Muttathupadam
August 4	-	St. John Maria Vianny
August 15	-	The Assumption of the Blessed Virgin Mary Independence Day
August 26	-	D.A of Fr. Bosco Vetticka
August 28	-	St. Augustine
August 29	-	St. Euprasia CMC
September 08	-	Nativity of the Blessed Virgin Mary
September 09	-	D.A of Bro. Jestin Poonely
September 16	-	D.A of Fr. Seraphin Parambi
	-	D.A of Fr. Abraham Kunnakkatt
September 21	-	St. Mathew, The Apostle
September 30	-	D.A of St. Therese of Lisieux
October 01	-	St. Therese of Lisieux
October 04	-	D.A of Very Rev. Fr. Basilius Panatt, Founder of Little Flower Congregation
October 04	-	D.A of Bro. Ajimon Joy Kuzhiyalil

Stripped of self-sufficiency: Corona Days in Rome

Fr. Rogi Thomas Narithookkil CST
The Pontifical Scots College, Rome

The most uplifting and momentous experience of Lockdown days in Rome was not being able to leave the seminary chapel without being in tears after watching Pope Francis praying before the miraculous crucifix kept in the church of San Marcello on Rome's Via del Corso and receiving his special *Urbi et Orbi* blessing. On Friday 27 March 2020, Pope Francis delivered an extraordinary blessing "To the City and to the World" to pray for an end to the Covid-19 coronavirus pandemic. "COVID-19 is not God's judgment, but a call to live differently," the Pope said.[1]

Italy was the epicentre of the corona virus in Europe. The initial reports of an outbreak, in a few towns in the north of the country, were alarming enough, but they remained as news coming from far away for most of us in Rome. With shocking haste, the situation deteriorated: in rapid succession, whole communities and towns were quarantined; schools and churches were shut; museums, galleries, and palaces were closed; concerts and sporting events were cancelled. As the constant reports in the newspapers and on television accumulated, the mood altered. The alarming news from the north of Italy, resembled the bang of artillery shells exploding in a battle somewhere across the mountains, out of sight but no longer so far distant as to be quiet. Unexpectedly, the enemy moved across Lombardy and Veneto and south into Tuscany and Umbria. Venice was gravely threatened, then Bergamo, then Florence. Rome would tumble shortly.

---

[1] The quotes in the text by Pope Francis are taken from His reflection on the occasion when He delivered an extraordinary blessing "To the City and to the World" on Friday 27 March 2020, and its translation is taken from the writing of Devin Watkins.

With that threat in mind, all our seminarians and many staff members returned to their homes and only myself and Father Rector remained. Covid 19 did hit Rome and all areas of Italy with a vengeance. Peeping out of the window, wandering in the seminary compound empty and gloomy, provided me with no leisure and comfort but only the frequent and anguishing sound of the siren of ambulances carrying patients to nearby hospitals. Intellectual pride, scientific domination, and an instinctive sensitivity that “I have control over nature” have blinded mortal man. Ambulance sirens, a rising death toll, and the untimely demise of almost 150 Catholic priests in Italy reminded me of my mortality, and that feeling can become torturing and lead to total vulnerability, especially when you are in self-isolation and not permitted to leave your accommodation. If we are consciously reminded every moment that we are mortal, if every cell in the body is constantly aware that it is going to be terminated, then life is not at a total ease. Again, the comforting message of Jesus from the wisdom of Pope Francis is encouraging. Reflecting on a passage from the Gospel of Mark (4:35-41), he said; “For weeks now it has been evening, thick darkness has gathered over our squares, our streets and our cities; it has taken over our lives, filling everything with a deafening silence and a distressing void, that stops everything as it passes by; we feel it in the air, we notice it in people’s gestures, their glances give them away.” In this situation, he said, we feel afraid and lost, like the disciples whose boat was in danger of sinking while Jesus slept at the stern; not that Jesus is absent but was sleeping.

Almost 100 days of Lockdown! March-April-May-June….! The Virus has stripped my pride of self-sufficiency! As Pope Francis says; true faith germinates “when we realize we are in need of salvation” and are not self-sufficient. Arrogant self-sufficiency sluggishly liquidates into fear, to dependency, to helplessness, to fragility, and to an unpredictable future. Notwithstanding, Father Rector and I took courage and decided

to stay back in Rome because Pope Francis is here. Throughout the pandemic, he 'came into the dining rooms' of the Italians with his usual witty conversations, uplifting, encouraging, and healing the shattered souls. He reminded all to turn to Jesus and offer Him our fears. He will conquer them. "Because this is God's strength: turning to good everything that happens to us, even bad things. He brings serenity into our storms, because with God, life never dies." God asks now, amid the tempest, "to reawaken and put into practice that solidarity and hope capable of giving strength, support and meaning to these hours when everything seems to be floundering."

In the past few weeks, since the partial re-opening of Rome and Italy as a whole, streets slowly cope and learn to adapt within a changed situation. As the virus spread, 'the Eternal City' flattened out. Now, the crowds lining up to enter St. Peters Basilica, Colosseum or to visit the Forum have thinned; the crowds throwing coins in the Trevi Fountain or mounting the Spanish Steps have all but disappeared; restaurants and bars usually overflowing with patrons are almost unoccupied. In this partial re-opening, anyone could cherish the dream of paying a visit to the Vatican Museum and Sistine Chapel in solitary magnificence. However, the actual effect of the emptying out, is terrifying. A week ago, going with a colleague for dinner at 8 *P.M.*, we walked through the Piazza Navona, the most beautiful square in the world, and were completely on our own. A unique, but strange experience!

What would be the vital lesson I learn from this pandemic? Ultimately it is humility. The humility to accept my vulnerability, to look inward and realize that I belong to this world. This has challenged my pride, presuppositions, priorities, decisions and has allowed me to be humbled. "Humility is not being downcast and humiliated; rather, it is the discovery of our true greatness that flows from the recognition that we have been created. It is the humility that Christ taught us that allows me to be freed

from the trap of terrible follies of pride."[2] Pope Francis said we have all gone ahead "at breakneck speed", ignoring the wars, injustice, and cries of the poor and our ailing planet. "We carried on regardless, thinking we would stay healthy in a world that was sick." In our stormy sea, we now cry out: "Wake up, Lord!" Yes, it is a wakeup call for us to return more to embrace the beauty and natural resources of the earth with humility. Cardinal George Alenchery's call to return to agriculture and farming, in his recent appeal has a similar vibe. Locked- in days for me, thus became days to nurture the nostalgia about my own agricultural background and upbringing, and days of priestly formation; and allowed me to find time for gardening.

In conclusion, when confronted with fear, uncertainty and open questions, we would do well to respond to the pandemic coronavirus and reflect on what determines a healthy Christian response to this threat. *"I hear many whispering, 'Terror on every side!'"* (Psalm 31:13). In times of crisis we often find it easier to identify with the psalmist. But the psalmist would have us move past terror to say, "I trust in you, Lord … My times are in your hands; deliver me from the hands of my enemies" (Psalm 31:14-15) As St. Augustine would say, "as we are saved by hope, so we are made happy by hope." "The Covid-19 pandemic has reminded us that we are all in the same boat," said Pope Francis, "and so we call out to Jesus." The disciples ask Him, "Teacher, do you not care if we perish?" The Pope said these words would have shaken Jesus, "because He, more than anyone, cares about us." Concluding, what does it mean that he cares for me? I would pray with the psalmist, "Surely, (His) goodness and mercy shall follow me all the days of my life; and I shall dwell in the house of the Lord for ever" (Psalm 23:6).

◆

[2] Bishop Mark Davis, "English Bishops Reflects on the Way Ahead After Coronavirus," in *National Catholic Register* , 22 May 2020.

മഹാമാരിക്കുള്ളിലെ ദൈവിക പദ്ധതി

ഫാ. പ്രസാദ് കുരിശുങ്കൽ സി.എസ്.റ്റി.

ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതിശയം തോന്നുന്ന ഒരു ജീവിതശൈലിയിലേക്ക് എത്ര വേഗത്തിലാണ് മനുഷ്യൻ ചേക്കേറിയത്. അനുസരണക്കേടിന്റെ മക്കളെ അനുസരണയുള്ളവരാക്കി മാറ്റി ഒരു സൂക്ഷ്മജീവി. ഹെൽമെറ്റ് ധരിക്കുവാൻ മടിക്കുന്നവർ പോലും മാസ്ക് ധരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. വീടിന്റെ സ്വസ്ഥതയിലേക്ക് പലരും സ്വമനസ്സാ പറിച്ച് നട്ടു. കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കാണാതെയൊന്നും വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന് പറയുന്നവർ കാണാത്തതിനെ ഭയപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. തിരക്കുകളുടെ പരാതി പറഞ്ഞിരുന്നവർക്ക് ഇന്ന് ധാരാളം സമയം ഉണ്ട്. സോപ്പുവെള്ളംകൊണ്ട് ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുന്നതിനെയാണ് നാം ഇത്രമേൽ ഭയപ്പെടുന്നത്. സത്യം ഒന്നേയുള്ളു, എല്ലാവർക്കും ജീവിക്കുവാൻ കൊതിയുണ്ട്. മരണത്തെ എല്ലാവർക്കും ഭയമാണ്. നാം എന്തിനെയാണ് ഭയപ്പെടേണ്ടത്? വൈറസിനെ ഭയപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുവാൻ കഴിയുമോ? ഇതായിരിക്കും ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന ഒരു ജനതയാണ് ദൈവം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. വൈറസിനെ ഒഴിവാക്കുന്നതിന് ജാഗ്രത വേണം. ജീവിതത്തെ നവീകരിക്കാനും ജാഗ്രത ആവശ്യമാണ്. പൗരോഹിത്യ-സന്യാസ ജീവിതത്തിൽ ഈ ജാഗ്രത കുറവ് സംഭവിക്കുന്നുണ്ടോ? സമകാലിക സംഭവങ്ങൾ അങ്ങനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഏശയ്യ 66-2 ൽ ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു. ആത്മാവിൽ എളിമയും അനുതാപവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും എന്റെ വചനം ശ്രവിക്കുമ്പോൾ വിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെയാണ് ഞാൻ കടാക്ഷിക്കുക. വൈറസിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചല്ല നാം വിറയ്ക്കേണ്ടത്. മറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ വചനം ശ്രവിക്കുമ്പോൾ ആണ്. അതിന് എളിമയും അനുതാപവും ആവശ്യമാണ്. ഏശയ്യ 28-22 ൽ "നിങ്ങൾ നിന്ദിക്കരുത്. നിന്ദിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ ബന്ധനങ്ങൾ കഠിനമാകും. ദേശം മുഴുവൻ വരാനിരിക്കുന്ന നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ വിധി ഞാൻ കേട്ടു". നമ്മുടെ സംസാരങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ പരസ്പരം ബഹുമാനം ഇല്ലാതെ സംസാരിച്ചുപോയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിന്ന് നാം നാശം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയില്ലേ?

പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്ന മഹാമാരി സംഭവിക്കുന്നത് ഇസ്രായേൽ ജനതയെ ദൈവാരാധനയ്ക്ക് വേണ്ടി ഫറവോ വിട്ടയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. എന്നാൽ ഫറവോയുടെ ഹൃദയം കഠിനമാകും... എന്നിടത്ത് 'അനുതപിച്ചില്ലെങ്കിൽ' എന്ന വ്യവസ്ഥ ഓരോ മഹാമാരിയുടെ സമയത്തും ഉണ്ടാവുന്നുണ്ട്. ഈ വൈറസിന്റെ വ്യാപനത്തിലും ദൈവം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്, 'അനുതപിച്ചില്ലെങ്കിൽ...' എന്ന വ്യവസ്ഥയാണ്.

പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ രണ്ട് അദ്ധ്യായങ്ങളുടെ തലവാചകം "ദൈവം മോശയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു" എന്നതാണ്. ഈ ശക്തിപ്പെടുത്തൽ സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം ആണ് മഹാമാരിയുടെ ഇടയിലൂടെ നടന്ന് മോശയും അഹറോനും ഫറവോയുടെ അടുത്തേക്ക് കയറിച്ചെല്ലുന്നത്. ഫറവോ മോശയോടും അഹറോനോടും തന്റെ ജനത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ കർത്താവിനോട് അപേക്ഷിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രവാചകരായ നമ്മോട് ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് തന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്ന് ശക്തിപ്പെടുവിൻ എന്നാണ്. അങ്ങനെ ശക്തിപ്പെടുന്നവരോട് വിജാതീയരായ ഭരണകർത്താക്കൾ പ്രാർത്ഥന ആവശ്യപ്പെടും. ഇത് ദൈവം നൽകിയ അവസരമാണ്. അത് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നാം പരാജയപ്പെടരുത്... മോശയ്ക്കും അഹറോനും ലഭിച്ച അതേ അഭിഷേകം തന്നെയാണ് നമുക്കും ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. പൗരോഹിത്യ സ്വീകരണവേളയിലെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഈ കാര്യം നാം ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ അഭിഷേകത്തിന് കുറവ് ഇല്ല. വിശുദ്ധിയും ധൈര്യവും ആത്മാവിലുള്ള ശക്തിപ്പെടുത്തലുമാണ് ആവശ്യം. പാപകരമായ ജീവിതമാണ് അതിന് തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നത്.

മോശയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ദൈവം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ ദൈവം മോശയോട് പറഞ്ഞു. "നിന്റെ ചെരുപ്പ് അഴിച്ചുമാറ്റുക എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നീ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം പരിശുദ്ധമാണ്". ഈ തിരുവചനം പള്ളിയിൽ ചെരുപ്പ് ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാനുള്ള മുന്നറിയിപ്പ് വാചകമായി എഴുതി സൂക്ഷിക്കേണ്ട ഒന്നല്ല. സന്യാസ-പൗരോഹിത്യ ജീവിതം നയിക്കുന്ന നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന തിരുവചനമാണ് ഇത്. നാം നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം പരിശുദ്ധമാണ്. നാം ബലി അർപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലം, താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം, നാം സ്വീകരിച്ച വിളി ഇവ പരിശുദ്ധമാണ്. ഈ ചിന്ത നാം മറന്ന് തുടങ്ങിയോ.... അശുദ്ധിയോടുകൂടിയാണോ നാം

പരിശുദ്ധ സ്ഥലത്ത് ആയിരിക്കുന്നത്. പരിശുദ്ധിക്ക് തടസ്സമായി തീരുന്ന, അഴിച്ചുവെക്കേണ്ട പലതിന്റെയും സാന്നിദ്ധ്യം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കുന്നുണ്ട്.... പുറപ്പാട് 28: 36 ൽ നാം വായിക്കുന്നു; "ഒരു മുദ്രയെപ്പോലെ കർത്താവിന്റെ സമർപ്പിതൻ എന്ന് കൊത്തിവെയ്ക്കുക.'' കർത്താവിന് സമർപ്പിതനാണ് എന്നുള്ള ചിന്ത നമ്മളിൽ നിന്നും അകന്നു തുടങ്ങിയോ.....

പുരോഹിത ശുശ്രൂഷയിൽ ആയിരുന്ന ഏലിയുടെ പുത്രന്മാരുടെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് വചനം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. 1 സാമുവൽ 2:17 "...പാപം ദൈവസന്നിധിയിൽ ഗുരതരമായിരുന്നു. അത്ര അശ്രദ്ധയോടെയാണ് അവർ കർത്താവിനുള്ള അർച്ചനയെ വീക്ഷിച്ചത്." നാം എങ്ങനെയാണ് ദൈവസന്നിധിയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നത്.... അശ്രദ്ധയോടെ എന്ന വാക്ക് നമുക്ക് എതിരെ ദൈവം ഉപയോഗിക്കുമോ.... പൗരോഹിത്യ വിശുദ്ധിയുടെ കുറവ് തന്നെയാണ് ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കുറവ്.... പഴയനിയമത്തിലെ പ്രവാചകന്മാരുടെ അവിശ്വസ്തതയ്ക്കും, അശുദ്ധിക്കും, പാപത്തിനും, പീഢനം സഹിക്കേണ്ടിവന്നത് സാധാരണ ജനം ആയിരുന്നു. ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണം യോനാ പ്രവാചകൻ തന്നെയാണ്. കോവിഡ് കാലത്ത് ഏറ്റവും അധികം വിമർശനം സഹിക്കേണ്ടിവന്നതും ചില സംഭവങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടതും പൗരോഹിത്യത്തിനും സഭയ്ക്കും എതിരായിട്ടായിരുന്നു. ഇവ നൽകുന്ന മുന്നറിയിപ്പ് നാം കാണാതെ പോകരുത്.... ഒരു ആത്മവിമർശനത്തിന് സമയമായിരിക്കുന്നു. യോനായെ നറുക്കിട്ട് ജനം കടലിൽ എറിഞ്ഞു... ഇത് ഒരു സൂചനയാണ്. വിളിയും ദൗത്യവും മറന്ന് യാത്ര ചെയ്തവനാണ് യോനാ... വിജാതീയർ അവരുടെ ദൈവത്തെ വിളിച്ച് അപേക്ഷിച്ചപ്പോഴും കർത്താവിന്റെ പ്രവാചകൻ ഉറക്കത്തിലായിരുന്നു....ഈ കോവിഡ് കാലത്ത് നമ്മുടെ വിശ്രമ സമയങ്ങൾ കൂടിയിട്ടുണ്ടോ... നമുക്ക് നറുക്കിടാൻ വേണ്ടി ജനം കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടോ.... 1 സാമുവൽ 2.25 ൽ ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു. "മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനോട് പാപം ചെയ്താൽ ദൈവം അവനുവേണ്ടി മാദ്ധ്യസ്ഥം വഹിക്കും. കർത്താവിനോട് പാപം ചെയ്താൽ ആർ മാദ്ധ്യസ്ഥം വഹിക്കും....? അവരെ നശിപ്പിക്കാൻ കർത്താവ് നിശ്ചയിച്ചു."

ബലിയർപ്പണം തടസ്സപ്പെടുന്നു....
പൗരോഹിത്യം അവഹേളിക്കപ്പെടുന്നു....
ജനപങ്കാളിത്തം കുറയുന്നു....

വിശ്വാസജീവിതം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നു....
കുദാശ ജീവിതം വിമർശിക്കപ്പെടുന്നു....
സമ്പത്തിന്റെ സ്വാധീനം ആത്മീയതയിൽ കൂടുന്നു....
സന്യാസ-പൗരോഹിത്യ-സഭാ-കൂട്ടായ്മയിൽ ശിഥിലീകരണം സംഭവിക്കുന്നു....
നന്മ-തിന്മകളെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെ വരുന്നു....
സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ അടിമത്തം സന്യാസ-പൗരോഹിത്യ ജീവിതത്തിൽ കൂടുന്നു....
പരസ്പരവിശ്വാസം കുറയുന്നു....
ഈ ലിസ്റ്റ് കൂടുന്നുണ്ട്.

ഈ മഹാമാരിയുടെ ഇടയിൽ ജനം ആകുലപ്പെടുമ്പോൾ നമ്മുടെ ആകുലതകൾ എവിടെ?
അത് അധികാരത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നുവോ?....
അത് സോഷ്യൽ മീഡിയയെക്കുറിച്ചായിരുന്നുവോ?....
അത് സ്ഥാപനവത്കരണത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നുവോ?....
അത് പരസ്പരം വിമർശിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നുവോ?....
അത് തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കുറിച്ചായിരുന്നുവോ?....
ഇങ്ങനെ ഈ ലിസ്റ്റും നീളുകയാണ്.

ഞാൻ എന്തിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു ആകുലപ്പെടേണ്ടത്....?
വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും അകലുന്ന ജനത്തെക്കുറിച്ച്....
സഭാസമൂഹത്തിലെ കൂട്ടായ്മയെക്കുറിച്ച്....
വ്യക്തിപരമായ ആത്മീയ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്....
കൂദാശ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്...
ദൈവത്തിന് സ്വീകാര്യമായ ബലി അർപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്....
ചുറ്റും ഉള്ള ജനത്തിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ച്....
ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്ന ജനത്തെക്കുറിച്ച്....
തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്ന അനേകരെക്കുറിച്ച്....
നിരാശയിലും വിഷാദരോഗത്തിലും കഴിയുന്നവരെക്കുറിച്ച്....
മാറിയ സാഹചര്യവുമായി പൊരുതപ്പെടുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവരെക്കുറിച്ച്....
ഈ ലിസ്റ്റും നീളുകയാണ്.

ഒരു ബലിയർപ്പണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് മഹാമാരിയുടെ ശമനം പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. പെസഹാ ആചരണത്തിലൂടെ മഹാമാരിയുടെ രൂക്ഷതയിൽ നിന്നും

ജനം മുക്തി നേടുകയും ഇസ്രായേൽക്കാർ കാനാൻ ദേശം ലക്ഷ്യ മാക്കി യാത്രപുറപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലും ഇതുതന്നെ സംഭവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഊനമറ്റ കുഞ്ഞാടിന്റെ ബലിയർപ്പണം ആണ് പുറപ്പാട് സംഭവത്തിൽ നടക്കുന്നത്. ബലി യർപ്പണത്തെക്കുറിച്ച് ലേവ്യരുടെ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നിടത്ത് ദൈവം പറയും, ബലി വസ്തു ഊനമറ്റതായിരിക്കണം. അതായത് കുറ്റമറ്റതായിരിക്കണം, കുറവില്ലാത്തതായിരിക്കണം. ബലഹീനരാ യ നമ്മുടെ കരങ്ങളിലൂടെ ഇന്ന് അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ബലി ഊനമറ്റ തായാൽ ഈ മഹാമാരിയെ അതിജീവിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധി ക്കും. കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണതയോടെ, കൂടുതൽ വിശുദ്ധിയോടെ കർ ത്താവിന്റെ അൾത്താരയിൽ മലിനമാക്കാത്ത, സ്വീകാര്യമായ ഒരു ബലി അർപ്പിക്കുവാൻ നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം...

ഏശയ്യായുടെ പുസ്തകത്തിൽ 66: 3–4 തിരുവചനങ്ങൾ ഇങ്ങ നെ പറയുന്നു "..... അവർ സ്വന്തം പാത തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അ വരുടെ ആത്മാക്കൾ അവരുടെ മ്ലേച്ഛതകളിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ അവർക്കായി പീഡനം തിരഞ്ഞെടുക്കും. അവർ ഭയപ്പെട്ടത് അവരുടെ മേൽ വരുത്തും. കാരണം ഞാൻ വിളിച്ചപ്പോൾ ആരും വിളികേട്ടില്ല. ഞാൻ സംസാരിച്ചപ്പോൾ അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അവർ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ തിന്മയായത് പ്രവർത്തിച്ചു. എനിക്ക് അനിഷ്ടമായത് അവർ തിരഞ്ഞെടുത്തു. കർത്താവിന്റെ വചനം കേൾക്കുമ്പോൾ വിറയ്ക്കുന്നവരെ, അവിടുത്തെ വചനം കേൾക്കു വിൻ." ◆

CORONA QUOTES

I don't think of all the misery, but of the beauty that still remains. - Anne Frank

We would ask for the same schemes that are being extended to healthcare workers to be extended to allied workers. - Masood Mallick, Ramky Enviro Engineers

A Symptomatic Spiritual Retrospection of Covid-19 Featuring Post-Covid Life

Dr. Jijo James Indiparambil CST

Introduction

The forgone months with corona pandemic have been very terrible for at least several of us, quite some feel sick and panic alarmingly thinking like having covid-19, quite a few still distressingly waiting for final test results, and some others having this Covid 19, hospitalized, and fighting literally for their lives. It has now become real, dwells amidst us, and hastily spreads in our communities. People whom we know are sick and dying from it and they want nothing but to know - Where is God? An amounting fears in line with this deadly/endemic or virulent disease and of course few unknown reasons lead people to take the decision of committing suicide. The dreaded experiences of present trepidation at this rampage of sickness form crossroads that all Christians will eventually face. When our untested faith in God's goodness is suddenly challenged, we are but left with the question, how can I believe God works for my good when what he is allowing seems far from it? These questions are not made up for the sake of this script. These and numerous other thoughts have been running through my mind these days as the fear of this virus has come so close to my own neighborhood.

However, as quickly as a question would come, God's Word would speak to our hearts a comforting verse, which is quick, powerful and sharper than any Two Edged Sword. Beating down the fear, and cutting between the doubts and leaving us with faith to believe and hope and feel God's presence. So, when I dare to think a little religiously about this pestilence that has overtaken man's intellect, the world's schemes and

scandals with all its pride, what comes first to my mind is St. Paul's words in his Epistle to the Romans: *"And we know that all things work together for good to those who love God..."* (Rom. 8:28). It clearly says that all things, good and bad, pleasant and unpleasant – everything –including every person, works together for the best for those who love God. What a comforting verse is given to our disposal - everything that we meet in life, everything, without exception, works together for our good. Accepting this solacing Word of God, I make a retrospective reflection over the Covid season.

A Blessed and Serene Time for Introspection

Apart from pausing a crazy longing for possessing more and more material goods and services, the Covid season stopped an extreme-passionate religious fanatical impulses and cravings, which even led often to psychological compulsive behaviors and settlement rather than a spiritual journey. Religion, faith, and devotion had been altered to some extent by an involuntary journey with some kind of flow or a peripheral voyage with the current. However, due to the break-the-chain campaign of covid-19 and its preventive measures of social distancing and staying at home, like everywhere, the Church is limited to a live social media feed piecing in clips of recorded sacramental administration - virtual Holy Masses and other worships from recent weeks. There are many elements of normal Church services that were not administered for the past few weeks or months: elements that we all love and expect at least on Sunday mornings, elements like the one who opens the door and welcomes us into the Church, the smell of the frankincense, the warmth of meeting other believers, and lovable greetings, handshake or hug, the live music and sound of others worshiping around us, etc.

It seems like a whole lot of unnecessary races and wadding of human beings has finally come to an end and for me, it sounds like a gifted time and opportunity to look inside of myself - a *spiritual introspection* - to see God and experience his love. It is a golden opportunity for everyone to rethink and decide the direction and destination of his or her own spiritual expedition. This introspection and sitting along with Jesus make us partakers of His presence. Like Mary from Bethany, we choose that “one thing” implying what it really means to sit at the feet of the Lord Jesus and hear His Word. The commendation for us to imbibe recalls what is the number-one requirement for every Christian and especially for Religious - not service alone, but sitting at the feet of the Lord Jesus. It is all the more mandatory to welcome Jesus in our presence before sitting at His feet, implying a reception. Then the act of sitting at feet will recognize total submission to His teaching, truth and sovereign authority as Lord our God. This season of Corona once again reminded us that reception and submission are binding parameters before any fruitful service. For, Jesus wanted to show Martha that sitting at His feet was necessary as the first requirement of a prolific service. So, let us now ask ourselves how much time I spend alone with Him, in comparison with the time I spend in service.

A Transit from Shallow Devotion to Profound Spirituality

It gives a new meaning to our religiosity by bringing a radical transformation or a paradigm shift from a superficial public devotion to an authentic private spirituality. This makeover or rather internal conversion is an affirmative consequence or an optimistic result of above said introspection. Spirituality is something internal to a person with adequate knowledge and awareness of being what one is, while devotion is related to the rituals or external practice of what one believes. Spirituality then helps one to build self-discipline with routine and habitual spiritual

practices and being consistent in his/her prayers and it prepares all for other disciplines needed in their life. Devotion can be perceived only as a part of the spiritual world. Very often our devotional practices or informal gestures had become a part of formal liturgies widely recognizing that everything is linked to the Divine. There have been instances that have bracketed our own religious existence according to these precincts. At this time of a pure vacuum or emptiness due to the complete lockdown affecting all social, economic, political and religious realms, when people felt nothing is left under the feet and still standing at a zero point seeing no race of hope or a spark of life at the end shore, it compels us to move from the wandering fringe side to dive deep into and dwell in the comforts of spiritual depths.

It is so easy to drift through life with deceptions of public religious performance without having any inner conviction about the same. It is time to renounce the extremely binding harbored expressions of public devotion. Fear - being afraid of what might happen - may be the root of our folly and by which we may take more foolish choices in our spiritual and prayer life. This season of the Corona epidemic undoubtedly induced many faithful to take a fresh step in prayer and spirituality that was in the dream and teaching of Jesus: "… go into your inner room, shut your door, and pray … in secret…" (Mt. 6:6). It fetches in a relative manner that God may not remove anything from us or abundantly replace with something far greater than we ever could have imagined and expected, but He is truly making all things together for the good of those who love him. An important take away at this situation is that the Word of God is there. The discourses and preaching of the Word that gives strength and comfort to us who may grow weak in the faith will be there. The anointed presence that brings the Power of God into our homes and lives will be there.

It is a Time When Alternatives are Allowed

As the possibility and legal provision of reopening of Churches is granted, Cardinal Oswald Gracias, as part of giving guidelines to the faithful, affirmed the factors that need to be taken into account. These are: “the right of our faithful to have pastoral care; our responsibility to protect people from the danger of infection that could prove to be fatal; government directives, and liturgical law.” At present, I have the impression that we have been depending on our “buildings” too much and too long. That’s what this virus is teaching me. The concept building is not necessarily the infrastructure alone, rather all other build ups that the Church has propagated as obligatory for salvation. What I am considering right now is God cutting away all the crutches that we have been leaning on and leaving us with virtually only the ability to preach His Word - Word of life, Word of hope, Word of strength and salvation. In the midst of all this fear, anxiety, confusion and sickness, this Word will stand forever and does not fail, bend or bow, and this has to be experienced and professed.

An important progression is that we could reach very quickly without any discussion or interruptions a consensus on *alternatives are allowed*. The rituals have all been proven to be relatively simple and a matter of discretion that can be altered if necessary. Many of the faith practices, customs, ceremonies, etc. that would not have been valid if this were not the case, have been promoted and encouraged without further debate or dialogue. It seems just like the fulfillment of Christ’s Words “the Sabbath was made for man, not man for the Sabbath.” The “Sabbath” - sacraments, rituals, and the procedures of belief and faith practices were intended to help people, not to burden them in any case. In the same way, we cannot disregard or forget that it has created great convictions among the faithful. For even those who just came to the Mass as viewers and

returned home, feel heartbreaking when attending the same now live via the present broadcasting of digital media, though something lively. It is only after the living rooms have been turned into Altars that many realize that the Holy Eucharist was indeed being experienced and is now not possible in the same way.

Revisiting the *ekklésia* being Institutional to Evangelical Nature

Institutional appearance and evangelical expression are the two misrepresented faces of the present Church. Suddenly in one day everything that was eagerly built became irrelevant. We have misled somehow and slipped from the Evangelical aspect of Christ's Church and pitched our tent more at its institutional facet. Institutionalized form of being the Church tends to align itself against the significance of the ordinary and traditional Church practices and often goes against the needs of individuals who are poor and marginalized, while at the same time exalting an elite few. In fact there is a tendency to reckon the Church to be only the offices of the institutional pattern, from whom the offices are presumed gifted with authority. All our worships and rituals gradually and in excessive ways, became institutionalized. As a result, there was an immense failure in preparing our younger generation to facilitate themselves to create a *personal spirituality* and to teach them that one, by being in himself, can find his own God. Perhaps that is why when the Churches, Shrines and worshiping centers were closed, our Christian youths were more captured and badly affected than the peer group of Hindu/Muslim brothers and sisters.

It is true that an institution can enrich life, but institutionalization takes that 'good thing' and turns it into perishable goods and cause for bereavement. When the activities and ministries of the Church become over institutionalized, it becomes fragile, narrow and life-exhausting.

Therefore, I personally perceive that the time of Corona is a good sign and a time of realization that there arises a personal spiritual pedagogy going beyond the vagueness of institutional or social affairs. In this way, the evangelical nature of the Church always retains the sacred aura of the original liberating and salvific purpose of Christ. This will keep our church on an upward trajectory of life-giving renewal. Over the time, as the Spirit encourages us and prompts under God's mighty hand, our plea over the changed circumstances begins to lessen and our plea of changed hearts begins to increase. This alteration is truly a mark of the proper representation of our hearts towards God's covenant and God's faithfulness to his promise to work all things together for the good of those who love Him.

Reaffirmation of Church's Identity of *Diakonia*

The Church is always conscious of her *diakonia*, her call to serve. This is the active part of the above mentioned contemplative (spiritual introspection) nature of the Church partaking outwardly the needs of the society. During the Covid pandemic and the lockdown, the Church in Kerala has served several groups of people in multiple categories in an unprecedented way. This marked from opening of health and other facilities for treatment and quarantine to working as frontline workers providing food and survival kits to migrants, guest laborers and needy families. The Church has done it from the Parish level to the national level. Every Christian was on the lookout to reach out to the poor and the needy in a legally accepted manner with a social distancing. However, the mission is far from completing because the pandemic continues and perhaps worse is yet to come. As service providers and the comforters of the needy, we confront two issues: to get over the pandemic as soon as possible and work on the recovery of normal life. The Church should play a role in both. This would

rather see the ship of people's hope for the future kept afloat than allowing sinking it.

So, the Church can play the role of organizing people in virtual platforms, raising awareness, creating different programmes for betterment of the society. The movement of people even within the state for jobs needs regulation and control. Creating access to resources and entitlements in this regard should also be the distinct role of the Church. Generating spiritual and material livelihoods in all areas of human life is of paramount importance today. A cluster of gainful activities to uplift the poor and the downtrodden is highly required in this critical situation of rapid spread of a dreaded disease. In other words, there is a lot of scope for Church ministries for spiritual nourishment, skill development, training, and credit to create alternatives. All this should be regenerated on new terms and conditions based on the principle of love, justice, mercy and brotherhood. What was happening prior to COVID-19 was far from normal; it was injustice and oppression that was normalized or rather made to feel that it was normal. This has come as an opportunity in disguise to create an egalitarian society. The Church should take her social teachings seriously and work on them. Likewise, during the corona season the Church becomes something that we can never confine within four walls and real worship becomes something that words cannot box in.

Conclusion

I persuade all of you to stay in the Word of God while staying at home and make an upward journey with God alongside. Let the Word cut through all the doubt and fear that is plaguing our world today. Don't turn back at the "destruction" - temptations and failures - behind you. Move forward in your faith and in your life with Him. For, the world feels surrounded by the Corona Virus and are full of anxiety and fear. But the

Church needs to understand that God has surrounded us by His Spirit. His protection is all around us. His presence, power and protection is wherever you are at right now if you are surrounded by His glory. Believe and profess that we are surrounded by the radiance of God's glory. When the priorities of values are reversed and changes in lifestyles take place, this pestilence will cause, for certain, to have a true Christian vision for the next generation. A new era with young faithful will arise having realized how to stay with Christ without the back-up of festivities and crowds. People of this golden epoch will be like Mary, the mother of all, who proclaimed to fulfill the word of God in her, like Mary of Bethany who had chosen the best part, and like John, who stuck in Jesus' heart, and they, as a community of believers with deep spiritual visions, will publicly proclaim and profess, like Thomas, the Apostle, "my Lord my God." Then it is arguably and ironically the Church re-incarnated.

◆

CORONA QUOTES

The need of the hour is to enable doctors to support the maximum number of people even with the travel and geographic restrictions.

- Pankaj Agarwal, Cisco

Healthcare workers getting infected is the worst thing to happen because healthcare professionals are most required resource at this time.

- Mudit Dandwate, Dozee

കൊറോണക്കാലത്തെ കൊച്ചുചിന്തകൾ

ഫാ. ജോബി കൊച്ചുപുരയിൽ സി.എസ്.ടി
സെന്റ് തോമസ് പ്രൊവിൻസ്

കണ്ണുകൊണ്ട് കാണാനാകുന്നതിനെയൊക്കെ കൂട്ടിലടച്ച വരെ കണ്ണുകൊണ്ട് കാണാനാകാത്തയൊന്ന് കൂട്ടിലാക്കിയതിന്റെ കഥ – കോവിഡ് 19. Covid എന്ന വാക്കിലെ അക്ഷരങ്ങൾ പുനക്ര മീകരിച്ചാൽ *void*(ശൂന്യത) എന്ന വാക്ക് രൂപപ്പെടും. ഒരർത്ഥത്തിൽ, ജീവിതകൽഭരണികളിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ പുതുവീഞ്ഞിനെ ശൂന്യമാക്കിയ (void) വൈറസാണ് കോവിഡ്. ശ്യൂന്യമായ *(void)* ജീവിതകൽഭരണികളിൽ സന്തോഷത്തന്റെ പുതു വീഞ്ഞുനിറയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നവനെ തേടുകയാണ് മാനവരാ ശി. ശൂന്യത *(void)* ഓരിയിടുന്ന മണലാരണ്യത്തിൽ മനുഷ്യനെ കണ്ടെത്തി അവനെ വാരിപ്പുണർന്ന് താത്പര്യപൂർവ്വം പരിചരിച്ച് തന്റെ കണ്ണിലുണ്ണിയായി സൂക്ഷിച്ച ദൈവത്തിലും (നിയമാവർത്തനം 32:10), കാനായിലെ കല്ല്യാണവീട്ടിലെ ശൂന്യമായ *(void)* കൽഭരണി കളിൽ പുതുവീഞ്ഞു നിറച്ച ദൈവപുത്രനിലും, അവന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം കൽഭരണികളിൽ വെള്ളം നിറച്ച പരിചാരകരുടെ കുപ്പാ യങ്ങളണിഞ്ഞ് പരിചരണമൊരുക്കുന്ന ആരോഗ്യപ്രവർത്തകരിലു മാണ് മനുഷ്യന്റെ അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമൊരുങ്ങുന്നത്.

കാണുന്നവന്റെ കാഴ്ച്ചയിലും കാഴ്ച്ചപ്പാടുകളിലുമാണ് നന്മതിന്മകളുരുത്തിരിയുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ രണ്ടുപേർ ഒരേ റോസാ ചെടിയിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഒരുവൻ മുറിവേൽപ്പിക്കുന്ന മുള്ളുകളും മറ്റൊരുവൻ സൗന്ദര്യംതുളുമ്പുന്ന റോസാപുഷ്പവും കണ്ടെത്തുന്നത്. ചൈനയിലെ അഹങ്കാരത്തിന്റെ ലബോറട്ടറിയിൽ മനുഷ്യൻ നട്ടുപിടിപ്പിച്ച കോവിഡ് എന്ന റോസാചെടിയുടെ ശിഖി രങ്ങൾ മനുഷ്യനിർമ്മിത രാജ്യാതിർത്തികൾ ഭേദിച്ച് ലോകമെങ്ങും പടർന്നിരിക്കുന്നു. കോവിഡെന്ന റോസാച്ചെടിയിലെ കൊറോണ മുള്ളുകൾ ഇതിനകം ഒരു കോടി ഇരുപത് ലക്ഷത്തിലധികം പേരെ കുത്തിനോവിക്കുകയും, അഞ്ച് ലക്ഷത്തി അൻപതിനായിര ത്തിലധികം ആളുകളിൽ മരണത്തിന്റെ നീലഞരമ്പുകൾ തെളിയി ക്കുകയും, ആഗോളസാമ്പത്തിക ഭദ്രതയുടെ മണിച്ചിത്രതാഴുകൾ

തകർക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് തന്റെ സംഹാരതാണ്ഡവം തുടരുന്നു. കോവിഡെന്ന റോസാചെടിയിലെ കൊറോണാമുള്ളുകൾക്കിടയിൽ വിരിഞ്ഞ ചില നന്മകളുടെ റോസാപുഷ്പങ്ങൾ കാണാൻകൂടി നാം മിഴിതുറക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കുടുംബം ഗാർഹികസഭയാണ് എന്ന രണ്ടാംവത്തിക്കാൻ കൗൺസലിന്റെ (Lumen Gentium) പ്രഖ്യാപനം മാംസംധരിച്ചത് ഈ കൊറോണാക്കാലത്താണ്. അടയ്ക്കപ്പെട്ട ദേവാലയങ്ങൾ തുറന്നുകിടക്കുന്ന ഭവനമാകുന്ന ദേവാലയത്തേക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധമൊരുക്കുകയും മാതാപിതാക്കളും മക്കളും ഒരുമിച്ചുകൂടി രണ്ടോ മൂന്നോപേർ ഒരുമിച്ചുകൂടുമ്പോൾ ഞാൻ അവരോടുകൂടെയുണ്ടാകും (മത്തായി 18:20) എന്നരുൾചെയ്ത ബലിയർപ്പകനും ബലിവസ്തുവുമായ ക്രിസ്തുവിനൊപ്പം വിശ്വാസത്തിന്റെ അൾത്താരയിൽ ജീവിതബലിയർപ്പിക്കുന്ന ശീലത്തിന് തറക്കല്ലിടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിവരസാങ്കേതിക വിദ്യകൾ വിഹരിക്കാനൊരുങ്ങുന്ന വരുംകാല വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മുന്നാസ്വാദനമൊരുക്കിക്കൊണ്ട് ക്ലാസ്മുറികളിൽ മാത്രം കരഞ്ഞിരുന്ന മിട്ടുപൂച്ചകൾ വിദ്യാർത്ഥികളെതേടി വീടിന്റെ ഉമ്മറപടി കടന്നുള്ളിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. പന്നി ഹറാമായ മുസൽമാനും, സസ്യഭുക്കായ ബ്രാഹ്മണനും കമ്യൂണിറ്റി കിച്ചണിലെ ഒരേയടുപ്പിലൊരുങ്ങിയ ഭക്ഷണം ക്വാറന്റൈൻ സെന്ററിലിരുന്ന് ആഹരിച്ചപ്പോൾ അവരിൽ നിറഞ്ഞത് സഹോദരസ്നേഹവും വിസർജിക്കപ്പെട്ടത് മതഭ്രാന്തുകളുമാണ്.

മനുഷ്യജീവിതമാകുന്ന കൽഭരണികളിലെ ശൂന്യതകളിൽ (void) അവൻ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്ത് (യോഹന്നാൻ 2:5) സന്തോഷത്തിന്റെ പുതുവീഞ്ഞൊരുക്കേണ്ട പരിചാരകരായ ക്രിസ്തു അനുയായികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ട മുൻകരുതലുകളേക്കുറിച്ചുകൂടി ഈ കോവിഡ് കാലം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കോവിഡ്(cvoid) രൂപപ്പെടുത്തിയ ഈ വോയിഡ്(void) റാപ്പിഡ്(rapid) ആയി അവോയിഡ് (avoid) ചെയ്യാൻ ദാവീദ്(David), കോവിഡിനേക്കാൾ ഭീമാകാരനായിരുന്ന ഗോലിയാത്തിനെ നിലംപൊത്തിക്കാൻ കരങ്ങളിലെടുത്ത സഞ്ചി ഭൗതീകയുടെ മണ്ണുമൂടികിടക്കുന്ന ആത്മീയതയുടെ ആഴങ്ങളിൽ നിന്നും ഖനനം ചെയ്തെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുറവുകളെ(void) നിറവുകളാക്കാനിറങ്ങുമ്പോൾ ആ സഞ്ചിയിൽ ഏതാനും പ്രതിരോധവസ്തുക്കളുമുൾപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യാത്രയിൽ പറ്റി

പ്പിടിക്കാവുന്ന പാപത്തിന്റെ വൈറസുകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന അനുതാപത്തിന്റെ സാനിറ്റൈസറും, സഹോദരങ്ങളെ അണുബാധിതരാക്കാനും ക്വാറന്റൈനിലാക്കാനും മരണത്തിനേൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കാനും കഴിയുന്ന കൊറോണയേക്കാൾ കൊടുംഭീകരനായ വാക്കുകൾ നമ്മുടെ വായിൽ നിന്നും പുറത്തേക്കു ഗമിക്കാതെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ കരുത്തുള്ള സംയമനത്തിന്റെ മാസ്ക്കുമൊക്കെ അവയിൽ ചിലതാണ്. അണുബാധിതമായ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും രോഗബാധിതനാകാതിരിക്കാൻ ശുശ്രൂഷകളുടെ പ്രഭാതങ്ങൾ പ്രദോഷത്തിനു വഴിമാറുമ്പോൾ കരങ്ങളിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ കവണയുമായി ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഒരു കല്ലേറുദൂരത്തേക്ക് (Social Distancing) മാറിയിരിക്കാൻ കൂടി ക്രിസ്തുശിഷ്യനെന്ന പരിചാരകൻ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സഞ്ചിയിൽ പ്രധിരോധ ഉപകരണങ്ങളും കരങ്ങളിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ കവണയുമായി, നമുക്ക് മുന്നിൽ ഗോലിയാത്തിനേപ്പോലെ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന ഭീമാകാരനായ കൊറോണയെ എറിഞ്ഞുവീഴ്ത്താൻ ശുശ്രൂഷാരംഗങ്ങളിലേക്ക് ദാവീദ് എന്ന യോദ്ധാവിനെപ്പോലെ ഇറങ്ങാം... ജീവിതം ക്രിസ്തുവും മരണം നേട്ടവുമാണല്ലോ (ഫിലിപ്പിയൻസ് 1:21)...മറ്റൊരു മിശിഹായാകേണ്ടവൻ മിശിഹാ മരിച്ചുവീണ മറിയത്തിന്റെ മടിയിലേക്ക് മരിച്ചുവീഴുമ്പോളതിന്റെ പേര് പിയത്താ - മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കായി മാതാവിന്റെ മടിയിലേക്ക് മരിച്ചുവീഴേണ്ടവർ ക്രിസ്തുശിഷ്യർ.

സങ്കടങ്ങളിൽ തകർന്നുപോകാതിരിക്കാനും സന്തോഷങ്ങളിൽ മതിമറക്കാതിരിക്കാനും സഹായിക്കുന്ന ഒരു വാചകം പറയാനാവശ്യപ്പെട്ട അക്ബർ ചക്രവർത്തിയോട് ബീർബൽ പറഞ്ഞ വാചകം “ഇതും കടന്നുപോകും” എന്നതാണ്. ചരിത്രത്തിനുള്ളിലെ ചരിത്രം പറയുന്നതും ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട് നമ്മളെയിന്നോർമ്മിപ്പിക്കുന്നതും “ഇതും കടന്നുപോകും” എന്ന ശുഭവാചകമാണ്. Ode to the West Wind എന്ന കവിതയിൽ ആംഗലേയ സാഹിത്യത്തിലെ കാല്പനിക കവി ഷെല്ലി കുറിച്ചിട്ട വരികൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ശുഭപ്രതീക്ഷകളുടെ ചിറകുവിടർത്തിപ്പറക്കട്ടെ - If Winter comes, can Spring be far behind?...

◆

അതിജീവനത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യവിചാരങ്ങൾ

ഫാ. ജോബി എടത്താഴെ CST

അതിവേഗം സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികളെ കോവിഡ് 19 എന്ന വൈറസ് നിയന്ത്രിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് മാസങ്ങൾ ഏറെയായി. മനുഷ്യമനസ്സിൽ ആകുലത യുടെ അലയാളികൾ തീർത്തുകൊണ്ട് ഈ പകർച്ചവ്യാധി മുന്നേറു മ്പോൾ സാധാരണ മനുഷ്യനിൽ ഉയരുന്ന ചില ചോദ്യങ്ങളുണ്ട്. ഇനി എങ്ങനെ ഏതുവഴിയ്ക്ക് അതിജീവനത്തിന്റെ വഴികൾ തെ ളിക്കാം എന്ന്. ഇതിനിടയിൽ പാരമ്പര്യങ്ങളായി നിഷ്ഠയോടെ നടത്തിയ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥനാരീതികൾ, ഭക്താ നുഷ്ഠാനപ്രകരണങ്ങൾ എല്ലാം ഈ മഹാമാരിയാൽ പരിമിതപ്പെ ട്ടു എന്നതാണ് സത്യം. ഈ പ്രതിസന്ധികളിൽ, കാലഘട്ടത്തെ നേർ വഴിക്ക് നയിക്കാൻ നിയുക്തരായിരിക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരും എങ്ങ നെ നന്മയുടെ രൂപം പ്രാപിക്കണം എന്നത് തികച്ചും ചിന്തനീയം തന്നെ.

ബലിവേദിയിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ട പൗരോഹിത്യാചാരങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് - "ബലിയാകാനും ബലിയേകാനും" എന്നത്. 2020 മാർച്ച് 24-ാം തീയതി ഇറ്റാലിയൻ വൈദികനായ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡോൺ ഇസേപ്പെ ബെരാൻഡലി താൻ ജീവവായു ശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു ന്ന വെന്റിലേറ്റർ മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ ജീവൻ കാക്കാനായി നൽ കി ധീരോചിതമായ മരണത്തിന് വിധേയനായത്, കോവിഡ് കാല ത്ത് തളർന്നിരിക്കുന്ന പുരോഹതമനസ്സുകളെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അജഗണത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങളിൽ സഹായത്തിനെത്തിയ വൈദിക രുണ്ട്. സന്നദ്ധപ്രവർത്തങ്ങളിലൂടെ ജനങ്ങൾക്ക് സഹായമായവരുണ്ട്, തകർച്ചകൾക്കുമുമ്പിൽ വിറങ്ങലിച്ചുനിൽക്കുന്ന ദൈവജനത്തിനു വേണ്ടി, സഹനങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും ഏറ്റെടുത്ത് ബലിപീഠത്തിന രികെപോയിരുന്ന് നെഞ്ചുപൊട്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചവരുണ്ട് - ദൈവമേ, കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ വ്യാധികൾ മാറ്റിത്തരണമേ, എങ്കിലും ഞങ്ങളു ടെ ഹിതമല്ല, അങ്ങയുടെ ഹിതം നിറവേറട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചവർ. കോവിഡ് കാലത്ത് ലഭിച്ച സമയം നല്ല വായനയിലൂടെ, പ്രാർത്ഥ

നയിലൂടെ, ജീവിതവിചിന്തനങ്ങളിലൂടെ ചിലവഴിച്ചവരുണ്ട്; നാനാ ജാതി മതസ്ഥരായവരോട് ക്ഷേമാന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി അവർക്ക് വേണ്ടതെല്ലാം നൽകിയവരുണ്ട്; പകർച്ചവ്യാധിയുടെ മുൻപിൽ പകച്ചുനിൽക്കാതെ ജീവൻ പണയംവച്ച് രോഗിലേപനം എന്ന കൂദാശ പരികർമ്മം ചെയ്യാൻ പോയവരുണ്ട്. ഈ പുരോഹിതർ തെളിച്ച വെളിച്ചം മലമുകളിലുയർത്തപ്പെട്ട ദീപമായി, ക്രിസ്തുശിഷ്യരുടെ സജീവസാക്ഷ്യമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

പാരമ്പര്യങ്ങളായി തുടർന്നുവന്ന ആചാരനാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് അർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യവും മഹത്വവും നൽകിക്കൊണ്ട്, പുതിയ ഒരു കാലചക്രത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. പരമ്പരാഗത ശൈലികളെ പുനരാവിഷ്കരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ സമകാലിക ലോകത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ നാം പരാജയപ്പെടും. പലപ്പോഴും യാന്ത്രികമായി മാത്രം കടന്നുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ പുറംതോടുകൾ പൊട്ടിച്ച് പുറത്തിറങ്ങാൻ തയ്യാറാകുന്നവർക്കുമാത്രമേ, ആധുനികലോകത്ത് സനാതന മൂല്യങ്ങൾ ആർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിതത്തിന്റെ അന്തസത്ത ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ കഴിയൂ.

കോവിഡ് ലോക്ഡൗൺ കാലത്ത് സംസാരിച്ച ചില പുരോഹിത സുഹൃത്തുക്കളിൽ ചിലർ പങ്കുവച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ് – ജനങ്ങളില്ലാതെ ബലിയർപ്പിച്ച് ഒരു തൃപ്തി കിട്ടുന്നില്ല, ആരെയും കാണാത്തതുകൊണ്ട് ഏകാന്തത തോന്നുന്നു. ഈ ഏകാന്തതയെ മറികടക്കാൻ മൊബൈൽ ഫോണിനെ ആശ്രയിക്കുന്നു. ഫോണിലുള്ള ഗെയിം കളിച്ച് സമയം നീക്കുന്നു. സത്യത്തിൽ ഈ ദുരവസ്ഥയ്ക്ക് കാരണം എന്താണ്? അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ബലിയുടെ ആന്തരികതയെ ഉൾക്കൊള്ളാതെ, പ്രവർത്തനാധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതശൈലികൾക്കു ചേർന്ന പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ദാർശനികത രൂപപ്പെട്ടു എന്നതാണ്. സമർപ്പിതനുചേർന്ന മൗനം, ആഴമേറിയ ആന്തരിക പ്രാർത്ഥന, ഹൃദയത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന തപസ്സ്, മനസ്സിനെ ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന ആത്മീയ വായന, ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കായുള്ള പരിത്യാഗം, നിരന്തരമായ സത്യാന്വേഷണം, ആത്മാർത്ഥമായ ജീവിത വിചിന്തനം ലളിതമായ ജീവിതശൈലി, മനുഷ്യത്വം തുളുമ്പുന്ന പെരുമാറ്റം എന്നിവയെല്ലാം പൗരോഹിത്യജീവിതത്തിൽ അന്യംവന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ആവശ്യമുള്ളതിന്റെ കുറവും ആവശ്യമില്ലാത്തതിന്റെ നിറവും ഈ ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

പൗരോഹിത്യസത്തയ്ക്കാണോ, പൗരോഹിത്യധർമ്മത്തിനാണോ പ്രാധാന്യം എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് അതിജീവിനത്തിന്റെ പുനർവായന രൂപപ്പെടുന്നത്. Being that matters എന്ന തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നുമാത്രമേ, ആത്മീയ ചൈതന്യം തുളുമ്പുന്ന കൂടുതൽ മികവുറ്റ പുരോഹിതഗണം ജന്മമെടുക്കൂ. വ്യക്തിപരമായ ദൈവാനുഭവവും സംഘാതമായ അന്വേഷണവും വ്യക്തതയുള്ള ലക്ഷ്യബോധവും നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ കോവിഡ് 19 നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ തച്ചുടയ്ക്കും എന്ന് തീർച്ചയാണ്. വിവര സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ തേരോട്ടത്തിൽ ജീവിതത്തിൽ മുറുകെപിടിക്കേണ്ട പലതും നമുക്ക് കൈമോശം വന്നു. ക്രിസ്തു കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ജീവിതത്തിന് മാത്രമേ കോവിഡിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ പിടിച്ചുനിൽക്കാനാകൂ. ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ജനക്കൂട്ടങ്ങളിലും സംതൃപ്തി കണ്ടെത്തുന്നവർക്ക് ഈ കാലഘട്ടം വിരസതയുടെയും അസ്വസ്ഥതയുടെയും കാലഘട്ടമായി അവശേഷിക്കുന്നു.

പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ നൂതനകാഴ്ചപ്പാടുകൾ

ഈശോ ഫരിസേയരോട് പറയുന്ന ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. *"ബലിയല്ല കരുണയാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്."* (മത്തായി 9:13) അൾത്താരയിൽ കൂദാശയർപ്പണങ്ങൾ വേണ്ട എന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. മാനവകുലത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖം ആധുനികകാലഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യകുലത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ നിനക്കാവുന്നില്ലെങ്കിൽ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിന്നെ ആത്മരക്ഷയിലേക്കു നയിക്കുകയില്ല എന്ന് സാരം. ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ അത് വ്യക്തമാക്കാം. മലയോര മേഖലയിലെ ഒരു സാധാരണ കുടുംബനാഥൻ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് കുടുംബം പുലർത്തുന്നത്. കോവിഡിനെ തുടർന്ന് വന്ന ലോക്ഡൗൺ മൂന്നുമാസം പിന്നിട്ടിട്ടും വികാരിയച്ചൻ ഈ കുടുംബത്തിന്റെ കാര്യം അന്വേഷിച്ചതേയില്ല. അജഗണത്തിന്റെ വീട്ടിലെ കാര്യം അന്വേഷിക്കാൻ നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നതല്ല, ആ വേദനകൾ കാണാൻ നിന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് സാധിച്ചോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. എല്ലാം ലഭിക്കാനോ സ്വന്തമാക്കാനോ അല്ല, ഇടയന്റെ കരുതലും പരിഗണനയും ആ സുമനസ്സുകളുടെ ജീവിതത്തിന് കരുത്തുപകരും, ക്രിസ്തുവിനോട് അവരെ ചേർത്തുനിർത്തും എന്നതാണ് വസ്തുത.

പാവപ്പെട്ടവരെ സേവിക്കണം എന്ന ആപ്തവാക്യവുമായി മുന്നേറുന്ന സന്യാസ സഹോദരങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള പാവപ്പെട്ടവന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ കണ്ടില്ലെന്നുനടിച്ച്, സ്വത്തുസമ്പാദനത്തിനും സ്വയംപര്യാപ്തതയ്ക്കും തിടുക്കംകൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ കോവിഡ് 19 ബാധിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടിവരും. ചെയ്യേണ്ടത് പലതും ചെയ്യാതെ, ലോകത്തിന്റെ രീതികൾക്കൊത്ത് നീങ്ങുന്നതാണ് ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾക്ക് കാരണം. എന്തെങ്കിലും ചെയ്തു എന്നു വരുത്തിത്തീർക്കാൻ വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഭക്ഷണപ്പൊതികൾക്കോ, മരുന്നുകൾക്കോ, പണത്തിനോ, ആത്മാക്കളെ നേടാൻ ശക്തിയില്ല എന്ന തിരിച്ചറിവ് നമുക്കുണ്ടാകണം. എനിക്കു ചുറ്റുമുള്ളവർ സഹിക്കുമ്പോൾ, അവനോട് എനിക്ക് തോന്നുന്ന, തോന്നേണ്ട അനുകമ്പ, ഫോട്ടോ എടുക്കുമ്പോൾ മുഖത്ത് പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കേവലം വൈകാരികതയേക്കാൾ ഹൃദയാന്തരാളത്തിന്റെ വിങ്ങലായി മാറണം; ക്രിസ്തുസ്നേഹം അതിലേയ്ക്കെന്നെ നിർബന്ധിക്കണം.

കോവിഡ് കാലത്ത് ക്രിസ്തുശിഷ്യന്റെ ജീവിതം ക്രമീകരിക്കപ്പെടുന്നത് ഓരോരോവ്യക്തിയും എടുക്കുന്ന നിലപാടുകൾക്കനുസരിച്ചാണ്. ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവന്റെ ജീവിതം അലസതയിലും അസ്വസ്ഥതയിലും അതൃപ്തിയിലും അവസാനിക്കും. എന്നാൽ കാലത്തിന്റെ ചുവരെഴുത്തുകളെ വായിച്ച്, അർത്ഥവത്തായി ജീവിതത്തെ സമീപിക്കുന്നവനുമുമ്പിൽ സാദ്ധ്യതകളുടെ അനന്തസാഗരങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടും. സർഗ്ഗാത്മകതയും ക്രിയേറ്റിവിറ്റിയും ചിന്തയും കൂടുതൽ മികവുറ്റ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് നമ്മെകൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും. ആത്മാർത്ഥതയും ആർജ്ജവവും ദൈവഭയവും എളിമയും ഉള്ള വൈദികനെ സമൂഹം ആദരിക്കും. ആന്തരികതയുടെ തെളിമയിൽനിന്നുവേണം സാമൂഹികസേവന പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കും തൽഫലമായി രൂപപ്പെടുന്ന ദൈവരാജ്യനിർമ്മിതിയിലേക്കും ഇറങ്ങിത്തിരിക്കാൻ. ഗാന്ധിജിയുടെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ ഔന്നത്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിക്കാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ അകം പ്രകാശിക്കണം. ഉണ്മയെ തിരിച്ചറിയണം. ഈ തെളിച്ചം ഉള്ളിൽ പേറാത്തവർ കരിന്തിരി കത്തുന്നതുപോലെ കത്തിക്കരിഞ്ഞുപോകും.

കാലഘട്ടത്തിന്റെ നീരാളിപിടുത്തത്തിൽ നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളെ വിട്ടുകൊടുക്കാതിരിക്കാൻ നിരന്തരം ജാഗ്രത കൂടിയേ തീരൂ. കൂടെയുള്ളവനെവച്ച് താരതമ്യം ചെയ്യാനോ, മറ്റു സഭയിലുള്ള വൈദികരെ വച്ച് നാം മെച്ചപ്പെട്ടവരാണ് എന്ന് തെളിയിക്കലോ അല്ല നമ്മുടെ ധർമ്മം. മറിച്ച്, ദൈവപിതാവ് വ്യക്തിപരമായും സമൂഹപരമായും, ഏൽപിച്ച ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും നിയോഗങ്ങളും പൂർത്തീകരിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ കരുണയുടെ മുഖമാവുക. ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന്റെ മുൻപിലിരുന്ന് ലോകം മുഴുവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നിനക്ക് മനസ്സുണ്ടോ? കഷ്ടതയിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ജനത്തിന്റെ കണ്ണീരൊപ്പാൻ നിന്റെ കരങ്ങൾക്കാകുമോ? ദരിദ്രന്റെ ചോർന്നൊലിക്കുന്ന ഓലപ്പുരയിലേക്കുപോകുവാൻ നിന്റെ കാലുകൾക്ക് ശക്തിയുണ്ടോ? വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നവന്റെ സങ്കടങ്ങൾ കാണുവാൻ നിന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് കാഴ്ചയുണ്ടോ? നിരാശയുടെ നീർക്കയത്തിൽ നിന്നും രക്ഷയ്ക്കായ് നിലവിളിക്കന്നവന്റെ സ്വരം കേൾക്കാൻ നിന്റെ കാതിന് കേൾവിയുണ്ടോ? ചങ്കുപൊട്ടിതകർന്നവനെ നെഞ്ചോട് ചേർത്തുപിടിക്കുവാൻ, പുരോഹിതാ നിന്റെ ഹൃദയത്തിന് തുറവിയുണ്ടോ? എങ്കിൽ മാത്രമേ പൗരോഹിത്യജന്മങ്ങൾക്ക് അതിജീവിത്തിന്റെ നാൾവഴികളിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഇടംലഭിക്കൂ. അല്ലെങ്കിൽ അനുഷ്ഠാനകേന്ദ്രീകൃതമായ ജീവിതങ്ങളായി നാം അവശേഷിക്കും. സ്വന്തം സുഖങ്ങളിൽ സംതൃപ്തികണ്ടെത്തുന്ന, സ്വന്തം ഹിതം ദൈവഹിതമായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന ആരും ഉപകാരമില്ലാത്ത, ലവണമില്ലാത്ത, ഉപ്പുകണമായ് മാറും. അതിനെ മറികടക്കാൻ ചില എളുപ്പവഴികൾ കുറിക്കുന്നു.

- ❖ ഒരുക്കത്തോടും ശ്രദ്ധയോടുംകൂടെ നടത്തുന്ന ദിവ്യബലിയർപ്പണം.
- ❖ ദിവ്യകാരുണ്യ ആരാധന, മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന എന്നിവയിലുള്ള സജീവ ഭാഗഭാഗിത്വം.
- ❖ അനുദിന വചനവായന, ആത്മീയപാരായണം എന്നിവയിലുള്ള ശ്രദ്ധ.
- ❖ വ്യക്തിപരമായ പ്രാർത്ഥന, ധ്യാനം.
- ❖ പ്രതിസന്ധികൾക്കു പിന്നിലുള്ള ദൈവഹിതം അന്വേഷിക്കുക.

- സമൂഹാംഗങ്ങളുമായുള്ള ആഴമേറിയ ബന്ധം.
- ചുറ്റുപാടുമുള്ള ജനങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ തിരിച്ചറിയുക. സഹായിക്കാൻ പറ്റുന്നരീതിയിൽ സഹായിക്കുക.
- അനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കാളുപരി ആന്തരികതയിൽ ശക്തിപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതം നയിക്കുക. ജനങ്ങളെ അതിനായി ഒരുക്കുക.
- രോഗികളായി കഴിയുന്നവരേയും പ്രായമായവരേയും പരിഗണിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി, ഫോണിലൂടെ വിളിച്ച് കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുക.
- സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ സഹായത്താൽ ആത്മീയവളർച്ചയ്ക്ക് ഉതകുന്നവ ക്രമീകരിച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് നൽകുക.
- നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ, കൃതികൾ വായിച്ച് സമയം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക.
- അലസമായി സമയം പാഴാക്കാതിരിക്കുക, അതിനായി വ്യക്തിപരമായ ചില ക്രമീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക.
- മിതത്വത്തിന്റെയും ലാളിത്യത്തിന്റേയും ജീവിതം നയിക്കുക.
- Mobile Phone ന്റെ അമിതമായ ഉപയോഗം ഉപേക്ഷിക്കുക. മിനിറ്റുകൾ ഇടവിട്ടുള്ള വാട്സ് ആപ്പ് ഫേസ്ബുക്ക് സന്ദർശനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുക. (ഇന്ന് അനേകംപേരുടെ നല്ല സമയങ്ങൾ ഇതിനായി പാഴാക്കിക്കളയുന്നു).
- ജനങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുക.
- പ്രകൃതിയോടിണങ്ങിയ ജീവിതശൈലി രൂപപ്പെടുത്തുക.
- കൃഷിചെയ്യാനുള്ള സ്ഥലം പൂർണ്ണമായും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക; മറ്റുള്ളവരെ അതിലേക്ക് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക.
- അതിജീവനത്തിന്റെ നൂതന ജീവിതശൈലി സ്വീകരിക്കുക.

(ബാക്കി ഭാഗം പേജ് 120 ൽ തുടരുന്നു.)

കൊറോണ വസന്തം!

ഫാ. ജോജോ വരകുകാലായിൽ സി.എസ്.റ്റി.

കൊറോണ വസന്തം, വസന്ത തൻ വസന്തം
ഭീതിയേതുമില്ലാതെ ഭൂവിതിൽ
ദേശ, ഭാഷ, ജാതി, മത ഭേദമെന്യേ
പടരുന്നൂ, കൊറോണ വസന്തം!
വസന്തയുടെ വസന്തം - കൊറോണ
മരണം പൂക്കുന്ന വസന്തകാലം.

ശ്രേഷ്ഠനാം മനുഷ്യനെത്തേടി
കുടിപ്പകയുടെ കാത്തിരിപ്പില്ലാതെ
അയിത്ത വിദ്വേഷമേതുമില്ലാതെ
പണ്ഡിത, പാമര, സമ്പന്ന, ദരിദ്രർ
വേർതിരിവില്ലാതെ, വകതിരിവില്ലാതെ,
പടരുന്നൂ, കൊറോണ വസന്തം.

ഇന്നലെകളിൽ കണ്ടുമുട്ടിയവർ
ഇന്ന് തങ്ങളുടെ ഇടങ്ങളിൽ
സ്വസുരക്ഷ ഉറപ്പിക്കുന്നു.
ആരുമില്ലാതെ, ആരോരുമില്ലാതെ,
സ്വയം പരിരക്ഷിക്കുമ്പോൾ,
ആരെ ആരിൽനിന്നും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

ഇന്നലെ കണ്ടുമുട്ടിയ മുഖങ്ങൾ
ഇന്നിവിടെ ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ
ഇനി ഏതു കാലത്ത് ഏത് വസന്തം കാത്തിരിക്കും?
കൂടിക്കാഴ്ചകൾ നഷ്ടപ്പെട്ട
ജീവിതവിസ്മയം നഷ്ടപ്പെട്ട കാഴ്ചകളാകുന്നു!

മരണം മണക്കുന്നു, അവ താനേ പടരുന്നു,
മരണം രുചിക്കുന്നു, രുചിയേതുമില്ലാതെ
കൂടെയുള്ളവർ അന്യരായിത്തീരും അനന്തതയിൽ
പടരുന്നൂ, കൊറോണ വസന്തം!

കൊറോണയും മതാത്മകതയുടെ ആപേക്ഷികതയും

ഫാ. റെന്നി പരുത്തിക്കാട്ടിൽ സി.എസ്.റ്റി.

'ഒരു ഭൂതം ലോകത്തെയാകെ ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന വാചകത്തോടെയാണ് 1848-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ കാൾ മാർക്സിന്റെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ ആരംഭിക്കുന്നത്. ചൈനയിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ച് ലോകത്തെയാകെ ഗ്രസിച്ച കൊറോണ വൈറസ് എന്ന ഭൂതത്തെ തുടർന്ന് ലോകം ഒരു ലോക്ഡൗണിലാണിപ്പോൾ. പണക്കാരനെന്നോ പാവപ്പെട്ടവ നെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ. പണ്ഡിതനെന്നോ പാമരനെന്നോ ഭേദമില്ലാതെ, പ്രധാന മന്ത്രിയെന്നോ തെരുവിലുറങ്ങുന്ന വരെന്നോ ഭേദമില്ലാതെ എല്ലാവരും സ്വന്തം വാസസ്ഥലത്ത് ഏകാകികളായ അവസ്ഥ ലോകചരിത്രത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ ആദ്യത്തേത്. ഇനി എന്നാണ് ലോകം പഴയതുപോലെ ചലിച്ചുതുടങ്ങുക എന്നോ ജീവിതം തടസ്സമില്ലാതെ ഒഴുകുക എന്നോ ആർക്കുമറിയില്ല. ഇതും കടന്നുപോകും എന്ന് മനസ്സിൽ പറയുമ്പോഴും ചിന്തനീയമായി ഒന്നുണ്ട്. കൊറോണയ്ക്കു ശേഷം ലോകം ഇതുപോലയൊക്കെയായിരിക്കുമോ? എന്തായാലും സമാനതകളില്ലാത്ത മാറ്റങ്ങൾക്കാണ് മനുഷ്യരാശിയുടെ സമസ്ത മേഖലകളിലും കൊറോണ വൈറസ് കാരണമായത്. മതാത്മകതയിലും സമാനതകളില്ലാത്ത മാറ്റങ്ങൾക്ക് കൊറോണ വ്യാപനം വഴിതെളിച്ചു. ക്രിസ്തുമതം അടക്കം വലിയ വ്യവസ്ഥാപിത മതങ്ങളുടെ സംഘടിത ഘടനയ്ക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഇരുമ്പുലക്കയല്ല എന്ന് ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനും വൈറസിന് കഴിഞ്ഞു. ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പരിണാമത്തിന് വിധേയമാണ്. കാരണം അവ മനുഷ്യൻ വികസിപ്പിച്ചെടുത്തവ യാണ്. കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരം ഇവയിൽ വരുത്തുവാൻ വിമുഖത കാണിച്ചവരുൾപ്പെടെ ഏവർക്കും ഒറ്റരാത്രികൊണ്ട് തങ്ങളുടെ പതിവുകൾ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു. സംഘടിതമായ ആരാധനയുടേയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടേയും ദൈവശാസ്ത്രം

മാറുന്നത് ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആത്മാവായ ആദ്ധ്യാത്മികതയ്ക്ക് മുമ്പോട്ട് വരുവാൻ ഗുണകരമാണ്.

വാസ്തവാനന്തര കാലത്തിന്റെ *(Post truth)* പ്രത്യേകതയായി ചൂണ്ടികാണിക്കപ്പെട്ടത് മതത്വരാസം ആണ്. പക്ഷേ ബ്രിട്ടീഷ് പണ്ഡിതനായ *Raxen Armstrong* തന്റെ *History of God* ൽ നിരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ 'മതാത്മകതയുടെ ഒരു വിസ്ഫോടനത്തിനാണ് *(an explosion of religiosity)* നാം ഇന്ന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്. എന്നത്തേക്കാൾ ഏറെ മതം അതിന്റെ വേരുകൾ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ആഴ്ത്തുകയും മതതീവ്രത യിലേക്ക് ഒരു നീക്കം നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

മതാത്മകതയുടെ വിസ്ഫോടനം ക്രൈസ്തവമതത്തിൽ അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ വർദ്ധനവിൽ ആണ് പ്രകടമാകുന്നത്. കൂടുതൽ നോവേനകൾ, ഊട്ടുനേർച്ചകൾ കൂടുതൽ കൺവെൻഷനുകൾ, ബൈബിൾ പാരായണങ്ങൾ അങ്ങനെ യൊക്കെ. ഇതിലുള്ള ഒരപകടം ഇതെല്ലാം മനുഷ്യനെ മതവുമായി കൂട്ടികെട്ടാൻ എളുപ്പമാണ് എന്നുള്ളതും ആത്മീയത പ്രാർത്ഥനകളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും മാത്രം ചുരുങ്ങിപ്പോകുന്നു എന്നുള്ളതും ആണ്. അനുഷ്ഠാനങ്ങളും മതാത്മകതയും ആത്മീയതയിലേയ്ക്ക് മനുഷ്യനെ നയിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. അതുകൊണ്ട്തന്നെ അവയെ വ്യത്യസ്ത ധ്രുവങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത് അപകടമാണ്. എന്നിരിക്കിലും ബാക്കിയാവുന്ന ചോദ്യം ഇതാണ്. അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർബന്ധമായും ആത്മീയതയിലേയ്ക്ക് നയിക്കണം എന്നുണ്ടോ? നിർബന്ധമായും ഇല്ല എന്നതാണർത്ഥം.

അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ പെറ്റുപെരുകലിൽ ആത്മീയത നിരാകരിക്കപ്പെടുകയാണ് ഉണ്ടായത്. കൊറോണ വൈറസിനെ തുടർന്നുള്ള ലോക്ഡൗൺ മതാത്മകതയുടേയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടേയും ആപേക്ഷികതയെപ്പറ്റി മാനവരാശിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ഈ ബോധ്യപ്പെടൽ തീർച്ചയായും കൊറോണയ്ക്കുശേഷം സംശയമില്ല. ആത്മീയതയ്ക്ക് വളരുവാൻ വളക്കൂറുള്ള മണ്ണായി *post corona* കാലഘട്ടം മാറും.

◆

നമ്മുടെ ദൈവം പുതുമയെ ഭയപ്പെടുന്നവനല്ല

ഫാ. എബിൻ ഓരത്തേൽ സി.എസ്.റ്റി.

കോവിഡാനന്തര ജീവിതത്തെ മറന്ന് കോവിഡിനോടൊപ്പം ജീവിക്കുന്നതിന്റെ ആകുലതയും സങ്കടവും എല്ലാവരിലും ഇന്ന് നിറഞ്ഞുനിൽപ്പുണ്ട്. ഇതുപോലുള്ള അവസ്ഥയ്ക്ക് ലോകം മുഴുവൻ ഇതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കലും സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ലായെന്നത് നിസ്സംശയമാണ്. രോഗം പടർന്നു പിടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ആകുലത ഈ സാഹചര്യം നമുക്ക് മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന പുതിയ ജീവിതശൈലിയെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള വിമുഖതയാണ്. വ്യത്യസ്ത ജീവിതശൈലി എല്ലാ മേഖലകളിലും നടന്നേ മതിയാകൂ. മാസ്ക് ധരിക്കൽ, സാനിറ്ററൈസിന്റെ ഉപയോഗം, ഓൺലൈൻ വിദ്യാഭ്യാസം, വെർച്ചൽ ക്യൂ, വീടുകളിൽ ആയിരുന്നുള്ള ജോലി തുടങ്ങിയവ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം. ഇപ്രകാരം ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ ഉയർത്തപ്പെടുന്ന ചില ആശങ്കകളാണ് ഈ കുറിപ്പിന് ആധാരം. ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ച് കോവിഡിന് മുമ്പു വരെ ഓൺലൈൻ കുർബാനകൾ കഴിയുന്നത്ര നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടി വരുന്നു, ദേവാലയങ്ങൾ തുറക്കാൻ പറ്റാത്ത സാഹചര്യം, കൂദാശകൾ ലളിതമായി ആഘോഷിക്കപ്പെടേണ്ട ആവശ്യം, സാമ്പത്തികകുറവ്, ഓൺലൈൻ മതബോധനം ഇവയൊക്കെ സ്വീകരിക്കാൻ നാം നിർബന്ധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ആത്മീയ പ്രതിസന്ധിയുണ്ട്.

പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പ പറഞ്ഞു: “നമ്മുടെ ദൈവം പുതുമയെ ഭയക്കുന്ന ദൈവമല്ല.” ഈ വാക്യത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം ഇപ്പോഴത്തെ ആത്മീയ പ്രതിസന്ധിക്ക് ഒരു ദിശാബോധം നൽകുന്നുണ്ട്. പുതുമയെ നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് ജീവിക്കുന്ന പാരമ്പര്യമാണ് ക്രൈസ്തവരുടേത്. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യ താളുകളിൽ കാണുന്നത് ശൂന്യതയിൽനിന്ന് പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തെയാണ്. യഹോവയെപ്പറ്റി കേട്ടുകേൾവി പോലുമില്ലാത്ത ഇസ്രായേൽജനം ഈജിപ്തിൽ കിടന്ന് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവജനമായി-പുതിയ ജനമായി തെരഞ്ഞെടുത്തു നമ്മുടെ ദൈവം.

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഈ ജനത്തിന്റെ മുമ്പോട്ടുള്ള പാദങ്ങളുടെ വേഗതയായിരുന്നു അകലെയുള്ള തേനും പാലും ഒഴുകുന്ന പുതിയ കാനാൻ ദേശം. പുതിയ രാജാക്കന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത് വഴി പഴയനിയമ ജനത പുതുമയുടെ സമൂഹമായി മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പുസ്തകത്തെ നാം പുതിയ നിയമം എന്ന് വിളിച്ചു. കാരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭൂമിയിലേക്കുള്ള ആഗമനം തന്നെ നമുക്ക് പുതുമയായി. ആ നസ്രായന്റെ ആയുസ്സ് 33 വയസ്സിൽ ഒതുങ്ങാൻ കാരണം പഴയ ജീവിത ശൈലികളിൽ നിന്ന് പുതുമയിലേക്ക് അവൻ ലോകത്തെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ഉൾക്കൊള്ളാനാവാത്ത ഭരണാധികാരികളുടെ പ്രകോപനമാണ്. അവന്റെ ഓരോ വാക്കിനും പ്രവൃത്തിക്കും പുതുമ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിശുദ്ധ പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻ, വിശുദ്ധ അഗസ്റ്റിൻ, വിശുദ്ധ ഇഗ്നേഷ്യസ് ലയോള, അസീസ്സിയിലെ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് ഇവരൊക്കെ ജീവിതത്തിൽ അല്പം താമസിച്ചാണ് ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടുമുട്ടിയതെങ്കിലും ആ പുതുമ അവരെ മറ്റാരെക്കാളും ആവേശഭരിതരാക്കി.

പുതുമയെ അംഗീകരിക്കൽ, പുതിയ കാര്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കൽ ഇവയൊക്കെ ക്രിസ്തീയ ആത്മീയതയുടെ അടിസ്ഥാനം ആണെന്ന് ഗ്രഹിക്കാൻ അല്പം ആത്മീയ ആഴം ആവശ്യമാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ ഗതി അനുസരിച്ച് പോകുന്ന പുതുതലമുറ പുതിയ വഴികൾ വെട്ടാൻ മറന്നു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ അഭിരുചി മറന്ന് സമൂഹത്തിന്റെ ഒഴുക്കനുസരിച്ച് ജോലി തെരഞ്ഞെടുത്തതാണ് ഇന്നത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ ഒരു കാരണം. വീട്ടിൽ ആവശ്യത്തിന് സ്ഥലമുണ്ട്, ജീവിക്കാൻ വകയുണ്ട്. എന്നിട്ടും കൃഷിയിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നവരെ തളർത്തുന്ന മാതാപിതാക്കളും സുഹൃത്തുക്കളുമാണ് നമുക്ക് ചുറ്റും. അവർക്ക് വിവാഹം പോലും ഇന്ന് സ്വപ്നമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പാരമ്പര്യങ്ങളെ മുറുകെപ്പിടിച്ചു ജീവിക്കുക എന്നത് ഒരു സുരക്ഷിതത്വം തേടലാണ്. എന്നാൽ ദൈവനന്മയും മനുഷ്യനന്മയും സംജാതമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അവിടെ പുതുമ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടണം. ഈ പുതുമയെ ഉൾക്കൊള്ളലിന്റെ സഭാചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സാക്ഷ്യമാണ് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ. ഇടുങ്ങിയ

ചിന്താഗതിയുമായി പോയിരുന്ന സഭയുടെ വാതായനങ്ങൾ തുറന്ന് വായുവും വെളിച്ചവും പ്രവേശിച്ചത് വഴി സഭ പുറമേയുള്ള എല്ലാത്തിനെയും ബഹുമാനിക്കാനും ആദരിക്കാനും പഠിച്ചു. ഈ നവീകരണം ലക്ഷ്യമിട്ടിരുന്നതിനാൽ കൗൺസിലിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് aggiornamento (to update) എന്നായിരുന്നു. സെക്കുലർ തലത്തിലും സഭാതലത്തിലും പഴമയിൽ നിന്ന് മാറി പുതുമയെ ഒന്ന് പരീക്ഷിക്കാൻ പോലും അനുവദിക്കാത്തവർ നമുക്ക് ചുറ്റുമുണ്ട്.

ഇന്ന് കുടുംബങ്ങളും സന്യാസസമൂഹങ്ങളും നേരിടുന്ന പ്രതിസന്ധിയാണ് generation gap. പുതുതലമുറയുടെ ശൈലിയെ തങ്ങളുടെ പഴയ ജീവിതവുമായി താരതമ്യം ചെയ്തു പകച്ചു നിൽക്കുകയും അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പുതുതലമുറ പഴമക്കാരുടെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ മുഖവിലയ്ക്കെടുക്കുന്നതിൽ അമ്പേ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നമുക്ക് മുമ്പിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന വ്യത്യാസം സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് ഒരുദാഹരണം കുറിക്കട്ടെ. സെമിനാരി വിദ്യാർഥികൾക്ക് മൊബൈൽ നിഷിദ്ധമെന്ന് വാശിപിടിച്ചിരുന്ന സെമിനാരി സ്റ്റാഫ് ഇപ്പോൾ മൊബൈൽ മേടിക്കാനും zoom ആപ്പ് ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യാനും വാട്ട്സ് ആപ്പ് ഉപയോഗിക്കാനും നിർബന്ധിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് കാര്യങ്ങൾ എത്തിയിരിക്കുന്നു. പല പുതുമകളും പല നന്മകളെയും ഇല്ലാതാക്കുമോ എന്ന ഭയമാണ് നമ്മെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നത്. മുൻതലമുറക്കാർ പറഞ്ഞു വെച്ചത് പോലെ "തുമ്മിയാൽ തെറിക്കുന്ന മൂക്ക് പോകട്ടെ" എന്ന ക്രിസ്തു ശൈലി നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പുതുമ ദൈവികമാണെന്നുള്ള വെളിപാടാകട്ടെ ഈ കൊറോണയോടൊത്തുള്ള ജീവിതം. ഓരോ പ്രഭാതത്തിലും നിറയപ്പെടുന്ന പുതുമയാർന്ന ദൈവസ്നേഹം ഉൾക്കൊണ്ട് അത് മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് പകരാൻ കഴിയട്ടെ. എന്റെ ജീവിത പാതകളിൽ പുതുമ സൃഷ്ടിക്കേണ്ട ഇടങ്ങളെ കണ്ടെത്താൻ കുടുംബങ്ങളിൽ, ജോലിസ്ഥലങ്ങളിൽ, സന്യാസ സമൂഹങ്ങളിൽ കഴിയട്ടെ. ഒപ്പം നമുക്കുചുറ്റും നടത്തപ്പെടുന്ന പുതുമകളെ അംഗീകരിക്കാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും ശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തോടെ സ്വീകരിക്കുവാനും വേണ്ട ആത്മീയ പക്വത പ്രാപിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ◆

OPPORTUNITIES FOR CONSECRATED PERSONS IN THE POST COVID 19

- Consecrated Life is ever relevant at all times as it is the expression of the meaning and ultimate purpose of life, as Jesus taught by His life and preaching- *“A grain of wheat remains no more than a single grain unless it is dropped into the ground and dies.”(John-12:24)* The Consecrated Life is aiming at this purpose of life – give life to others – *life in its fullness*.
- There is greater need of committed people who are able to sacrifice their lives for others because the priorities and focus of many people are on money, prestige, power, positions, materialistic life style and enjoyment for themselves. Majority of people has become very self-centred.
- The selfishness and lack of concern for others lead to exploitation, undue competition, discrimination and alienation of the other. The greater victims are the socially and economically poor people. Consecrated Persons can correct this trend and create another world of equality, justice and peace. A new social and economic order is very much needed.
- Consecrated Persons, through their life and witness, can draw the attention of all to this new world of equality, justice and peace. There is rampant violation of human rights, equity and justice against which the Consecrated Persons shall become the voice of the voiceless.
- In spite of the tall claims of the vested interest groups and political parties, India continues to be a poor country. The Government does not show much interest in the empowerment of the poor. We see everywhere the *withdrawing State* instead of a welfare State, privatizing and disposing the public institutions and services which could have been available and accessible to the citizens. The policies of the Government are more favourable to the big

corporate companies and multinationals. The gap between the poor and the rich is widening day-by-day. The *Matthew Effect "the rich become richer and the poor become poorer*" has become the trend of the time (Refer Mt-25:29). The Consecrated Persons should involve in changing this scenario. They should work to make the Government, the Companies and the entire system pro-poor in approaches, policies and practices and be accountable to the people.

- In the Church, all the structures and systems in the Church and all the Church members, particularly the Consecrated Persons, need a re-focusing and re-dedication to the core values of the Gospel of Jesus and radical discipleship.
- There is greater role for the Consecrated Persons as there are stronger human resources and expertise at their hand. They have better institutional and social back up to shoulder greater responsibilities.
- There are thousands of villages and millions of people in India who are waiting for their progress in life, development and liberation. Covid 19 has exposed the vulnerabilities of India and the need for focused interventions. The most affected sectors have been the daily wage earners, the small farmers, petty shop keepers, the foot-path vendors, the low income groups, the migrants, parents and their children of the remote areas – the list prolongs. They have lost their livelihood and are facing the dark days of displacement, acute poverty, loss and deprivation.
- This is also the time to make the Right-holders to claim their Rights and Duty-bearers to perform their Duties with more responsibility, accountability, transparency and better leadership skills.
- The Consecrated Life will have meaning and relevance in the post Covid 19 and beyond, if we hear the cries of the poor.

Fr. Francis Kilivallickal CST

◆

കൊറോണ പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠങ്ങളിലൂടെ...

ബ്രദർ. ടിന്റോ കൊല്ലംപറമ്പിൽ സി.എസ്.റ്റി

ലോകമഹായുദ്ധങ്ങൾക്ക് ശേഷം ലോകം ഒത്തിരി മുമ്പോട്ട് പോയി എന്ന് നമുക്കറിയാം. പക്ഷേ ആ മുൻപോട്ടു പോകലിൽ തിന്മകളും ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. പല മൂല്യങ്ങളും ചോർന്നു പോയതായിട്ട് നമുക്ക് കാണാം. സ്നേഹിക്കാൻ പഠിക്കേണ്ടവൻ വെറുക്കാൻ പഠിച്ചു. സഹായിക്കാൻ പഠിക്കേണ്ടവൻ ഉപദ്രവിക്കാൻ പഠിച്ചു. രക്ഷിക്കാൻ പഠിക്കേണ്ടവൻ ജീവനെടുക്കാൻ പഠിച്ചു. ലോകത്തുണ്ടായ ഈ മാറ്റം തിരുത്തി എഴുതാൻ കർത്താവ് തീരുമാനിച്ചതുകൊണ്ട് ആയിരിക്കണം കൊറോണ വൈറസ് ഈ ലോകത്തിൽ വരാൻ ഇടയായത്. ഈ ലോകത്തിൽ ഓരോ കാര്യങ്ങൾ നടക്കുമ്പോഴും അതിനൊരു അർത്ഥമുണ്ട്. ബൈബിളിൽ നാം കാണുന്നു. ദൈവം ഓരോ മഹാമാരികൾ ഇസ്രായേൽ ജനത്തിനു മുമ്പിൽ അയയ്ക്കുന്നത് ഓരോ കാര്യങ്ങൾ അവരെ പഠിപ്പിക്കാനാണ്. മഹാപ്രളയത്തിൽ അവരെ നന്മയുടെ മാർഗ്ഗം ദൈവം പഠിപ്പിച്ചു. ദാവീദിലൂടെ വിജയത്തിന്റെ കർത്താവിനെ പഠിപ്പിച്ചു. സോളമനിലൂടെ ഭവനം പണിയുന്ന പിതാവിനെയും. അതിനാൽ ഈ കൊറോണയും നമ്മെ ഒത്തിരി കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

പാഠം 1 കുടുംബത്തിന് ഇമ്പം വന്നു

പണ്ടൊക്കെ നാം കേട്ടുമറന്ന ഒരു പഴമൊഴി ആണ് കൂടുമ്പോൾ ഇമ്പം ഉണ്ടാകുന്നതാണ് കുടുംബം എന്ന്. പക്ഷേ അതിന്റെ തെളിമ മാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് കൊറോണയുടെ വരവ്. കൊറോണ കാലങ്ങൾ കുടുംബത്തിലുള്ളവരെ കൂട്ടിയിണക്കുവാൻ സഹായിച്ചു. നാളുകളായി സംഭാഷണം നടത്താതിരുന്ന ഭാര്യയും ഭർത്താവും മക്കളും ഒന്നിച്ചിരുന്ന് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പന്റെയും അമ്മയുടെയും സ്നേഹം അനുഭവിക്കാൻ കുട്ടികൾക്കും സാധിച്ചു. പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു മറന്ന പഴങ്കഥകൾ പറയാൻ ആയിട്ട് മുത്തശിമാരും തുടങ്ങി...

പാഠം 2 വീട്ടുവളപ്പിലെ കൃഷി

പണ്ട് കാലങ്ങളിലെ അമ്മച്ചിമാരുടേയും കുട്ടികളുടേയും ഒരു വിനോദമായിരുന്നു അടുക്കളയോട് ചേർന്ന് പച്ചക്കറികൾ നട്ടുപിടി

പ്പിക്കുന്നത്. ഇന്ന് അമ്മച്ചിമാർ അടുക്കളയിൽ നിന്ന് അരങ്ങത്തേക്ക് ഇറങ്ങിയപ്പോഴേക്കും വീട്ടിവളപ്പിലെ കൃഷി ആകെ മറന്നുപോയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഈ ലോകത്ത് കൊറോണക്കാലങ്ങൾ വീണ്ടും നമ്മെ വീട്ടുവളപ്പിൽ ചെയ്തിരുന്ന കൃഷിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുതന്നു. വീട്ടുവളപ്പിൽ ചക്കപ്പഴവും മാങ്ങാപ്പഴവും കുട്ടികൾക്ക് ഏറെ സ്വാദ് നൽകി. അതിനാൽ വീട്ടുവളപ്പിലെ കൃഷിക്ക് ഈ ലോക്ക്ഡൗൺ ഒരു കാരണമായി.

പാഠം 3 സന്തോഷിക്കുന്ന പ്രകൃതി

നമ്മൾ എപ്പോഴും പ്രകൃതി സന്തോഷിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? എനിക്ക് തോന്നുന്നു ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് പ്രകൃതി പ്രവേശിക്കുമ്പോഴും ദുഃഖങ്ങൾ മാത്രമാണ് ലഭിച്ചത്. വാഹനപ്പെരുപ്പം, ശബ്ദമലിനീകരണം, ജലമലിനീകരണം, വായുമലിനീകരണം തുടങ്ങിയവ കൂടിയതോടെ പ്രകൃതി കരഞ്ഞിട്ടേയുള്ളു. എന്നാൽ ഈ ലോക്ഡൗൺ സമയത്ത് പ്രകൃതി സന്തോഷിച്ചു. മഴ ഇല്ലാതിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ മഴയെത്തി. പുഴയും നദിയും അരുവികളും തെളിഞ്ഞ വെള്ളം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. ഓസോൺ പാളികളിലെ വിള്ളൽ അടഞ്ഞു. അതിനാൽ പ്രകൃതി ഒത്തിരി സന്തോഷിച്ച ദിവസങ്ങളായിരുന്നു ഈ ലോക്ക്ഡൗൺ.

പാഠം 4 കൊടുക്കലും വാങ്ങലും

എന്റെ ലോകം എന്റെ ജീവിതം എന്ന് പറയുന്നവർ ആയിരുന്നു പല വ്യക്തികളും. ജോലി - വീട്, ജോലി - വീട് എന്നുപറഞ്ഞ അവർക്ക് ഈ ലോക്ക്ഡൗൺ ഒരു ആശ്വാസം ആണ് നൽകിയത്. അതൊരു സമരിയക്കാരൻ ആകുവാനുള്ള വിളിയായിരുന്നു. തന്റെ അടുത്ത് താമസിക്കുന്ന സുഹൃത്തിനെ അറിയുവാനും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാനും സഹായിക്കുവാനും ഈ ലോക്ക് ഡൗൺ ഒരു പ്രേരകശക്തിയായി. ശരിക്കുപറഞ്ഞാൽ അകലുവാൻ അല്ല അകത്തുവാൻ അല്ല, അടുക്കുവാൻ ആണ് ഈ ലോക്ക്ഡൗൺ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്.

പാഠം 5 ഞാനും എന്റെ ദൈവവും

ദൈവം ഇല്ല എന്നുപറഞ്ഞു നടന്നവർക്ക് ഒരു പാഠമാണ് ഈ ലോക്ക്ഡൗൺ. നിന്റെ ബലഹീനതയിൽ ആണ് എന്റെ ശക്തി

പ്രകടമാകുന്നത് എന്ന് പൗലോസ്ലീഹാ പറഞ്ഞത് എത്രയോ ശരിയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വലിപ്പം മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴാണ് നാമെത്ര ശൂന്യരാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിവുണ്ടാകുന്നത്. തീർച്ചയായും മരിച്ചു പോയ കുടുംബ പ്രാർത്ഥനകൾ ഒക്കെ ഇതിനു ഉത്തരം നൽകി. ഒരുമിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തെ ഊട്ടിയുറപ്പിച്ചു. മക്കൾക്ക് തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളിലൂടെ ദൈവത്തെ കാണാൻ സാധിച്ചു. ഇതൊരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. ഇതാണ് വഴി ഇതിലെ പോവുക...

ഇനിയും വളരെ കാര്യങ്ങൾ കൊറോണ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. തോൽക്കുവാൻ അല്ലാ ജയിക്കുവാൻ ആണ് കൊറോണയും ആയുള്ള നമ്മുടെ യുദ്ധം. ജീവിതത്തിൽ പോസിറ്റീവായ കാര്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ നമുക്കൊരു മാസ്ക്ക് വേണം. ജീവിതത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ സാനിറ്റൈസർ ഉപയോഗിക്കണം. ആത്മീയത വളരുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതം ധൈര്യം ആകും. പിന്നെ ദുഃഖമോ സന്തോഷമോ ഉണ്ടാകില്ല, കാരണം നമ്മുടെ മനസ്സുകൾ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ കൊറോണ പോസിറ്റീവ് രീതിയിൽ എടുക്കാം. ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങളോട് കടും പിടുത്തം പിടിച്ച് നന്മയെ മുറുകെ പിടിക്കാം. ◆

Olive ലേക്ക് ഉള്ള
വാർത്തകളും ചിന്തകളും ലേഖനങ്ങളും പ്രതികരണങ്ങളും
olivecstfathers@gmail.com എന്ന E-mail-ൽ
അയക്കേണ്ടതാണ്.

Olive ന്റെ കോപ്പി വ്യക്തിപരമായി സൂക്ഷിക്കാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അറിയിച്ചാൽ കോപ്പി സംലഭ്യമാക്കുന്നതാണ്.

തിരിഞ്ഞുനോട്ടവും സുസ്ഥിരതയും

ബ്ര. അലൻ തെക്കേൽ സി.എസ്.റ്റി.

മനുഷ്യന്റെ ആരോഗ്യ അവബോധനത്തെ വീണ്ടും ബോധിപ്പിച്ച്, ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ, എന്റെ ശരീരം, എനിക്കുള്ള എന്റെ ശരീരം സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്, നിലനിറുത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള മറന്നുപോയ അചരിത്രപരമായ ചിന്തകളെ ഉണർത്തിച്ചുകൊണ്ട് കോവിഡ് 19 എന്ന മഹാരോഗത്തിന്റെ ഭീഷണികൾ വളരെ മാരകമായ തോതിൽ നമ്മെ മാനസികമായി രോഗാതുരമാക്കുന്നു. ഇത്തരുണത്തിൽ കൊറോണ മനുഷ്യമനസ്സിൽ കേന്ദ്രസ്ഥാനം പിടിക്കുകയും മനുഷ്യന്റെ സമഗ്രമണ്ഡലങ്ങളേയും ബാധിക്കുകയും മരവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സമൂഹത്തെ ബാധിക്കുന്നതിലുപരി വ്യക്തികളുടെ ഇടയിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾ കുറയുന്നതിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ നിരവധി നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. നാളയെ കുറിച്ചുള്ള ആകുലത, അപരതയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതി, സഞ്ചാരങ്ങളിൽ (എല്ലാ മേഖലകളിലും) ഉണ്ടാക്കിയ വിള്ളൽ, സ്വതന്ത്രമായി ശ്വാസം ഉച്ഛ്വസിക്കാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ ബദ്ധപ്പാട് അതുണ്ടാക്കുന്ന മുറിവുകൾ, അപരകേന്ദ്രീകൃതമായ ചിന്തകളുടെ സ്ഫോടനങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ നീളുന്നു വിവിധ മാനങ്ങളിൽ കൊറോണയുടെ പരിണാമം.

ചില മറന്നുപോകലുകളുടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ് ഈ സംഭവം. ഇതിന്റെ ഉത്ഭവം മനുഷ്യനിൽനിന്നാണോ അതോ പ്രകൃതിയിൽനിന്നാണോ എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന് യുക്തിസഹജമായ ഉത്തരങ്ങൾ നൽകാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഇത് മനുഷ്യനിൽ നിന്നാണെങ്കിൽ ഇത് ഒരു കാര്യം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ മനുഷ്യമനസ്സുകളുടെ ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രമായിരിക്കണം അത്. മൗലികമായി പറഞ്ഞാൽ സ്വാർത്ഥതയുടെ വേറെയൊരു അവതാരം. എന്നാൽ ഒരു പക്ഷേ പ്രകൃതിയിൽനിന്നാണെങ്കിലോ ഇത് മനുഷ്യന്റെ കാണക്കുകൂട്ടലുകളുടെ ഒരു മൊത്ത വരിസംഖ്യ. ഇതിന്റെ ഉത്ഭവം എത്തരുണത്തിലാണെങ്കിലും ഇതിന്റെ പരിണിതഫലം ഒത്തിരിയേറെ നമ്മെ ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു.

എല്ലാ സംഭവങ്ങളും *(events)* ഒരു തുടക്കമാണ്. കൊറോണ എന്ന ഈ മഹാസംഭവം പഴയപലതിനെയും ഒന്നെങ്കിൽ മായിച്ചു

കളയുകയോ അല്ലെങ്കിൽതേച്ചുരയ്ക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ഇവിടെ തേപ്പ് എന്ന പദത്തിന് പുതിയ ഒരു അർത്ഥം കൂടി കൈവരികയാണ്. തേക്കുക എന്നുവച്ചാൽ ചെമ്പുതെളിയ്ക്കുക എന്ന അർത്ഥം.

സംഭവങ്ങളിലൂടെ പുതിയ ബിംബങ്ങൾക്ക് കേന്ദ്രീകൃതസ്വഭാവം കൈവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി നമ്മുടെ രക്തത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നിരിക്കുന്നതാണ്. ഒരു സംഭവത്തിൽ മനുഷ്യന് പ്രധാനമായും രണ്ടുവികാരങ്ങളാണ് നിഴലിച്ചുനിൽക്കുന്നത്. ഒന്നെങ്കിൽ ഭയം അല്ലെങ്കിൽ ആശ്ചര്യം. ഇതിന്റെ പ്രാഥമികത ഓരോ സംഭവത്തെയും ആസ്പദമാക്കിയാണ്. ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെയും, അവന്റെ സംഭാഷണങ്ങളെയും, ജീവിതരീതികളെയും എന്തിനേറെ അവന്റെ മനസ്സിന്റെ ആശയങ്ങളെതന്നെയും രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും നവീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ പുറകിൽ ചിന്തകളുടെ ആക്രികൾ കൂടുന്നു. ഒരു പുതിയ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥതന്നെ രൂപംകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

വ്യക്തികൾ സംഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവർ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നു. സകരാത്മകമായി പറഞ്ഞാൽ സംഭവങ്ങൾ മനുഷ്യനെ കൂടുതൽ ജ്ഞാനിയാക്കുന്നു. സംഭവങ്ങളിലൂടെ അവന്റെ അനുഭവസമ്പത്ത് അവന്റെ ചിന്തകളെ പക്വതയുള്ളതാക്കുന്നു. അപ്പോൾ സംഭവങ്ങളുടെ ജീവൻ അതായത് വളർത്തുവാനുള്ള അതിന്റെ ശക്തി സമൂഹത്തിൽ പ്രസരിക്കുകയും അത് എല്ലാറ്റിനേയും നവോന്മേഷമണിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരുണത്തിൽ സംഭവത്തിലൂടെ സംഭവിക്കുന്നത് മാറ്റമാണ്. മാറ്റമില്ലാത്ത സംഭവങ്ങളില്ല. അതിനാൽത്തന്നെ സംഭവങ്ങളുടെ മുഖ്യകാരണം (കേന്ദ്രബിന്ദു) മാറ്റമാണ്. അപ്പോൾ പ്രകൃതിയിലുള്ള എല്ലാം മാറ്റത്തിനു വിധേയമാണ്. ഇത് സാധിതമാക്കുന്നത് സംഭവങ്ങളിലൂടെയാണ്.

ഒരുപക്ഷെ എനിക്കു തോന്നുന്നു നൂതനമായ പല ആശയങ്ങളും എന്തിന്റെയൊക്കെയോ ചില ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. വിജ്ഞാനം പൊട്ടമുളയ്ക്കുന്നതല്ല മറിച്ച് ഓർമ്മയാണ് എന്ന് പ്ലേറ്റോയുടെ വാക്കിന്റെ ശരത്തിന് മൂർച്ചകൂട്ടുന്നു. സോക്രട്ടീസിനോട് ആരാണ് പൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ പൂർണ്ണമനുഷ്യനില്ല മറിച്ച് മനുഷ്യരെല്ലാം കൂടുന്നതാണ് പൂർണ മനുഷ്യൻ എന്നാണ്

ഉത്തരം. അപ്പോൾ ചിന്തകളിൽ നേർരേഖകളില്ല മറിച്ച് വൃത്തമാണ് ഉള്ളത്. ഒരുപക്ഷെ നേർരേഖയുള്ള ഒന്ന് തിരിച്ചുവിടുകയോ വളച്ചുവിടുകയോ ചെയ്യുന്നത് സംഭവങ്ങളിലൂടെ മാത്രമാണ്.

ഈ വഴിമാറലുകൾ ആകാശപാതകൾ പോലെയോ, ജലത്തിൽ നേർരേഖ വരയ്ക്കുന്നതുപോലെയോ അല്ല മറിച്ച് നിലത്ത് ചുവടു പിടിച്ച് കുതിക്കണം. അതായത് ഇരുന്നിട്ടെ കാൽ നിവർത്താവൂ എന്ന് പഴഞ്ചൊല്ലിന്റെ അർത്ഥവിന്യാസങ്ങളിൽ ഒന്ന്. അസ്തിവാരങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്, അതുകൊണ്ടുതന്നെ ചെറുതായി നമ്മുടെ സങ്കല്പങ്ങളിലുള്ളതിനുപോലും വളരെ പ്രാധാന്യമേറിയതാണ്.

മനുഷ്യൻ എന്നത് ഒറ്റപ്പെടുന്ന കുറേ ബിന്ദുക്കളല്ല മറിച്ച് ജൈവപരമായ കോർത്തിണക്കലുകളിൽ ബന്ധിതമായ ഒരു സാകല്യമാണ്. ഇതിനാൽതന്നെ എന്റെ ഓരോ ചലനം പോലും അതിനാനുപാതികമായിട്ടും ചിലപ്പോൾ കൂടുതലായും മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്നത് സമൂഹവുമായി എത്രയധികം ആണ് ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുകയെന്ന് പ്രാചീന മനുഷ്യന്റെ ആശയങ്ങളെ കുഴിച്ചെടുക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഘടനയിലുള്ള ഒരു ബിന്ദു പോലും എത്രമാത്രം പ്രധാനപ്പെട്ടതാണെന്നും ഒന്നിന്റെ അഭാവം മറ്റേതിന്റെ നിലനില്പിനു വിഘ്നം വരുത്തുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കണം. ഇതും ഒരു ഭ്രമണമാണ്. നിരന്തരമായി കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മാറ്റങ്ങൾ പ്രകൃതിക്കു സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ പ്രകൃതിപോലും അതിനു മുൽകരുതലുകൾ എടുക്കുന്നു. അപ്പോൾ മനുഷ്യനും മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കുന്നതിന് നാണിക്കാനൊന്നുമില്ല. ഇനി ഒരു പേടിമാത്രം വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ പടിക്കൽനിന്ന് ഭാവിയെ ഉറ്റുനോക്കുമ്പോൾ കൊറോണ എന്നത് ഒരു കാല്പനിക കഥയായി അവശേഷിക്കുമോ എന്നതാണ്. ഇതിന്റെ പ്രശ്നമെന്തെന്നാൽ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കാതെ മുന്നോട്ടുപോയിട്ട് പിന്നീടുള്ള പാഠങ്ങൾ വരുമ്പോൾ കണ്ണുമിഴിച്ച് നിൽക്കേണ്ട ഗതി വരുമോ എന്നത് ഏറെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്നു. അത് സമൂഹത്തിലായാലും മതത്തിലായാലും, വ്യക്തികൾക്കുള്ളിലായാലും പിന്നീടുള്ള, അതായത് വരുന്ന സംഭവങ്ങളെ കൂടുതൽ വ്യാഖ്യാനിക്കണമെങ്കിൽ ഈ സംഭവങ്ങളെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും നിന്നും വീക്ഷിക്കണം, അതിനെ കാലികമായി പഠിക്കണം. ◆

കൊറോണ നൽകുന്ന തിരിച്ചറിവുകൾ

Bro. Albin Varakukalayil CST

ഒത്തിരിയധികം ആശങ്കകളുടെയും അരക്ഷിതാവസ്ഥയുടെയും ഒരു കാലഘട്ടമായി ഈ കൊറോണ കാലം മാറികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ദിനം പ്രതി കൂടുന്ന കൊറോണ ബാധിതരുടെ എണ്ണവും കൊറോണ മരണങ്ങളും ജനങ്ങളിൽ ഭീതിയുടെ വിത്തുകൾ വിതച്ചിരിക്കുന്നു. കൊറോണയും തുടർന്നുണ്ടായ ലോക്ക്ഡൗണും കാരണം നിരിശ്വരവാദികളും യുക്തിവാദികളും ദൈവത്തെയും നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് ചില തിരിച്ചറിവുകൾ ഉണ്ടാകേണ്ടത് ഇന്നിന്റെ ആവശ്യകതയാണ്.

"വിശ്വാസമെന്നത് പ്രത്യാശിക്കുന്നവ ലഭിക്കുമെന്ന ഉറപ്പും കാണപ്പെടാത്തവ ഉണ്ട് എന്ന ബോദ്ധ്യവുമാണ്" (ഹെബ്രാ.11:1). വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം നൽകുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ ഈ നിർവചനം ഈ കൊറോണ കാലത്താണ് ഏറ്റവും അഭികാമ്യമെന്ന് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വായനയിലൂടെയും കേട്ടറിവിലൂടെയും ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞതുമായ പല അനുഭവങ്ങളും തെളിയിച്ചുതരുന്നതായിരുന്നു. വിശ്വാസമെന്നത് അനിശ്ചിതത്തിലേക്കുള്ള അന്ധമായ ഒരു എടുത്തുചാട്ടമാണ് എന്ന തത്വചിന്തപോലെ മുന്നോട്ട് ഇനിയെന്ത് എന്ന ചോദ്യത്തോടെ ഉത്തരങ്ങളില്ലാതെ ശൂന്യതമാത്രമുള്ള ഭാവിയിലേക്ക് ശൂന്യതനിറഞ്ഞ ഈ അന്ധകാരത്തിനുശേഷം സൂര്യകിരണങ്ങൾ തഴുകുന്ന ഒരു പുതിയ പ്രഭാതം പൊട്ടിവിടരുമെന്ന പ്രത്യാശയോടെ നമ്മുടെ നാളെകളെ നോക്കികാണുവാൻ ഈ കൊറോണക്കാലവും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

എന്നു പുറത്തിറങ്ങുവാൻ കഴിയുമെന്നറിയാതെ ലോക്ക്ഡൗൺ കാലത്ത് വീടിനുള്ളിൽ ആയിരിക്കേണ്ടി വന്നപ്പോൾ ആ കാലയളവ് വൈറസിനെ പ്രതിരോധിക്കുവാനും നമ്മുടെ നല്ലതിനാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കികൊണ്ട് ഈ സഹചര്യങ്ങൾ മാറി എല്ലാവർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ഒരു രോഗത്തെയും വൈറസിനെയും പേടിക്കാതെ ജീവിക്കുവാനും പുറത്തിറങ്ങുവാനും സാധിക്കുന്ന ദിവസത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതിനെയും ഒരു തരത്തിൽ വിശ്വാസമെന്നുതന്നെ വേണം പറയുവാൻ. മാസങ്ങളോളം ദേവാലയങ്ങൾ അടഞ്ഞുകിടന്നപ്പോഴും വി. കുർബാന ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോഴും അത്തരം

ശൂന്യതയിൽപ്പോലും ടെലിവിഷനിലൂടെയും ഓൺലൈനിലൂടെയും വീടുകളിലിരുന്നുകൊണ്ട് വി. കുർബാനയിൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടും കുടുംബപ്രാർത്ഥനകൾ കൂടുതൽ അർത്ഥവത്താക്കിയും കുടുംബങ്ങൾ ദേവാലയങ്ങളായി മാറിയപ്പോൾ ഇനിയെന്ന് ദേവാലയത്തിൽ പോയി കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന അനിശ്ചിതത്തിനിടയിലും ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം പുനഃനിർവചിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. ശൂന്യതിയിൽപ്പോലും ക്രിസ്തുവിനെ മുറുകെപ്പിടിച്ച് ഒരുവൻ ആയിരിക്കുന്നിടത്തെ ദേവാലയവും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഇടവുമാക്കി തീർക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന തിരിച്ചറിവാണ് കൊറോണക്കാലം നമുക്ക് നൽകുന്ന പാഠം.

വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വിശ്വാസികളോടൊപ്പം ബലിയർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വൈദികർ ദേവാലയത്തിന്റെ ഏകാന്തതയിലായിരുന്നുകൊണ്ട് ദൈവജനത്തിനുവേണ്ടിയും ലോകത്തിനുവേണ്ടിയും തനിയെ അർപ്പിച്ച ദിവ്യബലികൾപ്പോലും നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണമായിരുന്നു എന്ന് തീർച്ച. തന്റെ ജനത്തിനുവേണ്ടി അവരുടെ ആത്മീയസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ബലിയർപ്പിക്കുന്ന ഓരോ വൈദീകന്റെയും തന്റെ ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ എഴുതി അവർ ഇരിക്കുന്ന ബഞ്ചുകളിലും കസേരകളിലും ഒട്ടിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് ബലിയർപ്പിച്ച വൈദീകരുടെ ചിത്രവുമെല്ലാം വിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെയും സഭയുടെയും ഹൃദയത്തിലാണുള്ളത് എന്ന് ഉദ്ഘോഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. ഈ ലോക്ക്ഡൗണിനും കൊറോണക്കാലത്തിനുംശേഷം തന്റെ അജഗണവുമൊത്ത് ബലിയർപ്പിക്കുന്നത് സ്വപ്നം കാണുന്ന ഒരോ വൈദീകനും വിശ്വാസം പ്രത്യാശയാണ് എന്ന അർത്ഥതലത്തിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്.

പ്രായമായ തന്നെക്കാളേറെ ചെറുപ്പക്കാരനായ ആ വ്യക്തിക്കാണ് വേണ്ടത് എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ വെന്റിലേറ്റർ സൗകര്യം മറ്റൊരു ചെറുപ്പക്കാരന് നൽകിയ ഇറ്റാലിയൻ വൈദികന്റെ ജീവിതകഥയും അവശ്യസാധനങ്ങളും മറ്റും പ്രതിഫലം ഇച്ഛിക്കാതെ നിസ്വാർത്ഥമായി പട്ടിണിപാവങ്ങൾക്കായി നൽകിയ വൈദീകരും സന്ന്യസ്ഥരും മറ്റു വ്യക്തികളുമെല്ലാം വിശ്വാസമെന്നത് എന്താണ് എന്ന തിരിച്ചറിവുകൾ നൽകിയവരായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ജീവിതവും തങ്ങൾക്കുള്ളതുമെല്ലാം മറ്റുള്ളവർക്കായി വ്യയം ചെയ്യുമ്പോൾ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം എന്നത് പള്ളികളിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്ന

തല്ല മറിച്ച് അത് ജീവിതഗന്ധിയാണ് എന്നും വിശ്വാസമെന്നത് ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞ് അനിശ്ചിതത്തിനിടയിലും ശൂന്യതയിലും നല്ല നാളേക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നതാണ് എന്നതുമാണ് കൊറോണ നമ്മെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ കൊറോണക്കാലം യുക്തിവാദികളും നിരീശ്വരവാദികളും സോഷ്യൽ മീഡിയായിലൂടെയും മറ്റും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയുടേയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും ക്ഷയമല്ല, എന്താണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസം എന്ന തിരിച്ചറിവ് ഉണ്ടാകുന്നതിനായുള്ള അവസരമാണ് നമുക്ക് നൽകുന്നത്.

◆

(പേജ് 103 തുടർച്ച)

ഈ വഴികളിലൂടെ പ്രതിസന്ധികളെ തോൽപിച്ച് പൗരോഹിത്യത്തെ പടുത്തുയർത്താൻ സാധിക്കും. നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിമളങ്ങളാണ് എന്ന പൗലോസ്ശ്ലീഹായുടെ വാക്കുകൾ ഇന്നും അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സോടെ കാലഘട്ടത്തെ നോക്കാൻ പറ്റുന്നവനുമാത്രമേ പ്രതിസന്ധികളുടെ നാളുകളിൽ തിബേരിയാസ് കടൽത്തീരത്ത് ശിഷ്യർക്ക് കൂട്ടിരുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഥാർത്ഥ ശിഷ്യരാകുവാൻ സാധിക്കൂ. പകർച്ചവ്യാധിയിലൂടെ നിന്നിൽ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവനിയോഗം നീ തിരിച്ചറിയണം, ക്രിയാത്മകമായി അതിനോട് പ്രത്യുത്തരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ ഇതും പാഴായിപ്പോകും.

പുരോഹിതാ നീ ഇന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടത് ഒന്നുമാത്രം: ആരാണ് നീ? എന്താണ് നിന്റെ നിയോഗം? നീ എവിടെയാണ് നിന്നെ *പ്ലേസ്* ചെയ്യേണ്ടത്? അതിജീവനത്തിന്റെ കോവിഡാനന്തര കാലഘട്ടത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖമാകുവാൻ ക്രിസ്തുസാന്നിദ്ധ്യമാകാൻ നവ്യമായ ജീവൻ പകർന്നുനൽകാൻ പുരോഹിതാ നിന്റെ മനസ്സിന് വെളിച്ചവും ഹൃദയത്തിന് തെളിച്ചവും ലഭിക്കട്ടെ.

◆